

ഭാഷാപോഷിണി

ചിത്രമാസിക.

രണ്ടു മുഖങ്ങൾ - ചികിത്സാദർശനം സൂചിപ്പിക്കുക.

(ഇതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും സ്വന്തം പ്രയത്നം)

Price
As 2.

The Bhasha Poshini Illustrated Monthly

വില
2 ണ,

VOL. 45.

THIRUVALLA--VRISCHIKAM 1116

NO. 4.

വരിസംഖ്യ

ആണ്ടിൽ അഞ്ചലിൽ ഒന്നരൂപാ, തപാലിൽ രണ്ടരൂപാ.

വിഖയവിവരം.

- 1 ദിവാന്യസന്ദേശം (കവിത) ഏറുമാന്തർ എം. എസ്സ്. കമാരൻനായർ, ബി. ഏ. എൽ. റി.
- 2 മുഗ്ദ്ധഹാസം (കവിത) സി. ജി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി.
- 3 രാമേശ്വരമഴുന്നള്ളത്തു്—റാവുസാഹിബ് മഹാകവി ഉള്ളൂർ.
- 4 അരക്കന്മാർ (വിനോദചിത്രണം) ജി. ഗോപാലപിള്ള ബി. ഏ. എൽ. റി.
- 5 ബസ്സിന്റെ വില (കവിത) വിദ്വാൻ, ആർ. വാസുദേവൻ കത്താ.
- 6 കൂട്ടിലിട്ട കാട്ടുജന്തുക്കൾ (കവിത) കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി ബി. ഏ.
- 7 അഞ്ചു കറൻസിനോട്ടുകൾ—(ചെറുകഥ) ആലപ്പുഴ എൻ. ഐ. തോമ്മസ് ബി. ഏ.
- 8 ഭാവനയുടെ അതുളതശക്തി—വൈദ്യൻ, സി. എൻ. രാമൻനായർ.
- 9 വിക്രമാദിത്യ സദസ്സ്—വിദ്വാൻ എ. എൻ. പി. പണിക്കർ.
- 10 അപേക്ഷ (കവിത) നന്ദാവനം ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ.
- 11 ശിമിലഹൃദയൻ (ചെറുകഥ) പി. സി. ഇശോ
- 12 പുലരി (കവിത) കെ. കഞ്ഞുണ്ണിനായർ.
- 13 നരനാരായണസംവാദം—എം. വി. നാരായണയ്യർ ബി. ഏ.
- 14 ആകാഷ (കവിത) പി. എസ്സ്. പത്മനാഭപിള്ള
- 15 വൃത്തസഹായി—തകഴി, ഇ. ആർ. പിള്ള
- 16 ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭാഗ്യമാർ—ടി. വി. അരയൻ, അഴീക്കൽ.
- 17 ഏകാന്തതയിൽ (കവിത) പി. വി. നായർ.
- 18 സൂത്രയം—വിദ്വാൻ, ചെന്നിത്തല കെ. കൃഷ്ണയ്യർ.
- 19 എന്റെ നാടകവേദി (ചെറുകഥ) നെടുമ്പള്ളി നാരായണക്കുറുപ്പ്.
- 20 പരസ്യങ്ങൾ.

നിത്യസ്മരണം.

1
സാധകന്മാർ കടലാസ്സിൽ
വിലപ്പെട്ടും വകവെച്ചിട്ടുണ്ടു,
നിങ്ങൾക്കെഴും പുസ്തകമെടുപ്പാൻ
“ഭാഗ്യോദയം മുദ്രണശാല” തയ്യാർ.

2
പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി
എന്നുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ
എന്നുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ
എന്നുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ
എന്നുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ

മാനേജർ-ഭാഗ്യോദയം പ്രസ്സ്

പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ല.

ആയുർവേദാചാര്യൻ

സി. രാമകൃഷ്ണൻനായർ
അവാർകളുടെ സുപ്രസിദ്ധ
ശിരോരഞ്ജിനിതൈലം.

തലമുടിയെ കുറുപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും ശിരോരോഗങ്ങളെ മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. തലയ്ക്കു കളു മ്മയുണ്ടാക്കുന്നു. ഹൃദയമായ പരിമളം.

വില കുപ്പി 1-ന് 10 ണ. മാത്രം

എല്ലാവരും ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും ഇവിടെ യും, മുണ്ടക്കയം 35-ാം മൈലിലുള്ള ബ്രാഞ്ചിലും കിട്ടുന്നതാണ്.

ചെറുവള്ളി രാമകൃഷ്ണവിലാസം സക്കാർ.

അംഗീകൃത വൈദ്യശാല.

ചിറക്കടവു് A. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി P. O.

തിരുവിതാംകൂർ.

ഭാഷാപോഷിണി

ചിത്രമാസിക.

പുസ്തകം 45.

1116 വൃശ്ചികം.

ലക്കം 4.

ദിവാന്യസന്ദേശം.

—ഗീതിക—

(എം. എസ്. കമാരൻനായർ, ബി. ഏ. എൽ. റ്റി)

I

മാമരത്തുഞ്ചലിൽത്തുടുന്ന പച്ചാലോ-
ടാമധുരക്ഷിക പോദിക്കയായ്:—

“സോദരാ! താപകനിശ്ചല നിദ്രയി-
ല്ലേതൊരുനാളും വിരാമമെന്നോ?

ജീവിതമത്സരമേറ്റുദാരത്താ-

ലേവരും ഞെങ്ങി ഞെങ്ങി വാഴ്കെ,

കാണിയിളയ്ക്കാതെ യന്ത്രിയാവോളവും

പ്രാണികളുക്കിണ യന്ത്രംചെയ്തെ,

ആലസ്യലോലനായ്, ചിന്താരാഹിതനായ്

കാലം കഴിക്കുന്നതെന്തേ ഭവാൻ?

ദന്തവും പക്ഷുപമൊത്തൊരത്യർത്ഥ

ജന്തു നീ ലോകനിയമാതിതൻ!!

അല്ലെങ്കിലെന്തിനു ശങ്ക, തലകീഴാ-

യല്ലോ ഭവൽസ്ഥിതിയേതുനാളും!!”

II

തെല്ലികൊത്തൊന്നുമന്ത്രിച്ചു വെച്ചാൽ,—“നീ
വല്ലതും ലോകമറിഞ്ഞവനോ?

ഭൂവിൻക്കുണിക്കസൗഭാഗ്യത്തിൽ വിശ്വാസാൽ

പൂവിൽപ്പുതുമധു തേടുവോനേ!

ഇത്രമേലദ്ധപാനം ചെയ്തു സമ്പാദിച്ച-

തെത്രയുണ്ടിപ്പോൾ നിൻകൈ വശത്തിൽ?

തിവച്ചുപുട്ടും പുകച്ചും നിൻസമ്പത്തും

ജീവനും കൊള്ളക്കാൻ കൈയടക്കാൻ

വിശ്വാസിയെന്നിയേ വേലചെയ്യാൻജ്ജിക്കും

വിഡ്ഢിയാം നിയല്ലി ചിന്താശൂന്യൻ?

കാപട്യവക്രമായ് കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞൊരി-

ലോകത്തിൻരൂപം ശരിക്കു കാൺമാൻ

ഏതിലുംയോജിക്കും വേഷം പുണ്ടുച്ചത്തിൽ

നീ തല കീഴായിത്തുങ്ങി നോക്കൂ!!”

മുതലുമാസം.

(സി. ജി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി)

മുതിമുഖിമനോജ്ഞാമാനന്ദമാധിയിൽ

മാതൃപക്ഷുസ്സിൽ മദിച്ചുപുളച്ചിടം

മനമധുവിധുവധിക, മാസപദിച്ഛാസപദി-

ച്ഛാസോളനാനന്ദസാന്ദ്രകൈതൃഹലം

കളലളിതഗളമിളിതഗാനകോലാഹലം

കേളിയിൽകാളുന്ന വേളയിൽ സാമ്പ്രതം

കനകനിരമണിയണിയുമാവീണമീട്ടിനൽ,

ഗാനസമ്മേളനാനന്ദം പൊഴിക്കയും,

വിരട്ടുടയവിമലമതിവിശ്വധജനരാശിയിൽ

വിശ്വവിമോഹനനന്തനം ചെയ്തയും

അതിസമൃദ്ധകസുമനിയണിവിലസീ സൗന്ദര്യ-

സുന്ദരധാരാധരശ്രീവിളങ്ങിയും,

കലിതരുചികരുണരസകാഞ്ചനമൊയ്യിൽ

കാലംകലാലോലലിലാവിലാസമായ്.

മനമുതിരുമതിലളിതകോമളാകാരസ-

മ്മാനമനോജ്ഞാമാമഞ്ജുളശിഞ്ജിതം!

കദനമതികളിലധികമനുനിമിഷമാനന്ദ

മോദസമ്മായികാശ്ചയ്തും പുലർത്തിയും,

വദനനിരവിവിധതരവിസ്മയവർത്തിയായ്

സുസ്ഥിതാഹ്ളാദപ്രദായിയായ് കാൺകയും,

കനകമയകനിനിയുമനിതരവിലാസമ-

ക്കാനനവല്ലിതൻകാന്തിയെവെന്നിടും,

പുലരിയുടെ പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലിൻമാധുരി-

പുംജംപുരാതനപുണ്യഭൂവഞ്ചിടും;

പുളകനിരപുതുമയുടെ പുഷ്പക്കലവേദിയിൽ

പുൽക്കൊടിത്തുവീൽ തുഷാരബിന്ദുക്കളായ്,

ഹരിതനിരമണിനിരകൾമാനം പരക്കവെ-

പച്ചവില്ലിസായ് പരന്നപാടങ്ങളും.

വിജയതരു;വിമലധാജപാളിയിൽ മിന്നവെ-

വിയുംപുലർത്തുമിരക്കേജാലങ്ങളും.

സുകൃതനിധികളിലമിതത്യാഗസൗഭാഗ്യങ്ങൾ

മാതൃഭൂവനം പൊഴിക്കുന്നു സാദരം!

വിനയലതയൻദിനവുമതിസുനയമാധുരി-

സുനം സ്വയം വികസിക്കുന്നു; മോഹനം.

അനുദിനവുമതിനടയകാന്തിപൂരം പര-

ന്നാമോദമേറുന്നിതാക്കമേ പാവനം!

പ്രകൃതിയുടെ വിജയതരുപുഷ്പപിച്ഛ; മാതൃഭൂ

മുതലുമാസം പൊഴിക്കുന്നിതാസാമ്പ്രതം!!

രാമേശ്വരമെഴുത്തു.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജവംശത്തിൽ
നിന്നുള്ള ദ്വിതീയ തീർത്ഥയാത്ര.

(റാവുസംഹിത മഹാകവി ഉള്ളൂർ)

ഇക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ, കൊല്ലം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരും അവരുടെ പ്രജകളും കാശി രാമേശ്വരം മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതു സാധാരണമാണെങ്കിലും, പണ്ടു് അത്തരത്തിലുള്ള പ്രയാണങ്ങൾ വളരെ പെട്ടെന്നു വരുത്തപ്പെട്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു് ഒന്നാമതായി രാമേശ്വരത്തേക്കു് എഴുന്നള്ളിയ മഹാരാജാവു കൊല്ലം ഏഴു കന്നി ൩-ാം തീയതിയെപ്പറ്റി, വൃന്ദാവതിയിൽ ൧൧-ാം തീയതിയെപ്പറ്റി വിരമവിവർത്തനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അവിടുന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിന്റെ തിരുപ്പണി മിക്കവാറും നിർവ്വഹിച്ചതിനുശേഷം ഏകദേശം മകരത്തിൽ രാമേശ്വരത്തേക്കു് യാത്രപുറപ്പെട്ടു് ആ മാസം ൧൨-ാം വരെ കൽക്കുളത്തു് ൧൨-ാം വരെ തുപ്പാണ്ടിയിലും താമസിച്ചു് ൨൦-ാം ഏകാദശിനാളിൽ രാമേശ്വരത്തെത്തുകയും ൨൩-ാം സോമവാരവും തിരുവോണവും അമാവാസ്യയും വ്യതിപാതയോഗവും കൂടിയ മഹോദയപുണ്യകാലത്തിൽ ധനുഷ്കോടിയിൽ സ്നാനം ചെയ്തു രാമനാഥസ്വാമിയെ തൊഴുകയും കുംഭം ൨൦-ാം കൽക്കുളത്തു് കോട്ടയ്ക്കു കയറ്റുകയും ൨൩-ാം തിരുവനന്തപുരത്തു് തിരികെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജവംശത്തിൽ രണ്ടാമതായി രാമേശ്വരം സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതു “ധർമ്മാവു” എന്ന ഭാരതവർഷമെങ്ങും പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മന്തമ്പുരാൻ തിരുമേനിക്കാണു്. അവിടുന്ന് കൊല്ലം ൨൩ മിഥുനം ൨൨-ാം മുതൽ ൨൭ കുംഭം ൩-ാം വരെ ഏകദേശം ൪൦ വർഷങ്ങളോളം രാജഭാരം ചെയ്തു. രാമനാഥസ്വാമിയെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീകനായിട്ടാണു് ആ മഹാരാജാവു്.

നന്നിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീകനായിട്ടാണു് ആ മഹാരാജാവു്. നന്നം രാജഭാരം മുതൽക്കുതന്നെ അറിയുന്നതു്. ൯൪൭-ാം തുലാം ൨൩-ാം തീയതി രാമനാഥത്തിലെ രാജാവിനോടു കാക്കൂർ ഗ്രാമം അവിടുന്ന് നാലായിരം വരവരൻ കൊടുത്തു വിലയ്ക്കു വാങ്ങി, അതു രാമനാഥ സ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ ചില ധർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സമർപ്പണാചെയ്തു. അതു സംബന്ധമായുള്ള താമ്രശാസനത്തിൽ, തുപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപമാന ആധിനത്തിൽ ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി പാലരാവർമ്മ കലശലൊപ്പെരുമാൾ മഹാരാജാവർക്കു രാമേശ്വരത്തിൽ ശ്രീരാമനാഥസ്വാമിക്കു കട്ടക്കുളം നടത്തുക തക്കൊരു കാക്കൂർക്കു കയറ്റാനുസനപട്ടയം, എഴുതിക്കൊടുത്തുപി കയറ്റാനുമാവിതു്. കാക്കൂർക്കു കയറ്റം വരവരൻ നാലായിരം. ഇത് നാലായിരം വരവരൻ റെക്കു പറിക്കൊണ്ടു പടിയിനാലെ തടയുക നാട്ടിൽ കാക്കൂർ ഗ്രാമത്തു ഏകദേശം എന്ന വരികൾ കാണുന്നു. പ്രസ്തുത ധർമ്മങ്ങൾ ഇന്നും യാതൊരു വിധം പലം വിഹിതത്തോ കൂടാതെ നടന്നു പോരുന്നുണ്ടു്. കാക്കൂർ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾക്കു ബ്രിട്ടീഷുവർമ്മൻറെ കരം ചുമത്തുന്നില്ല. ആ വസ്തുക്കളെ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽനിന്നു് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുഖേന ഭരിക്കുകയും അവയിലെ ആദായംകൊണ്ടു് “കട്ടു” നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ രാമേശ്വരയാത്രയെ വിഷയമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു പ്രബന്ധങ്ങൾ ഏന്റെ കൈവശമുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നു മലയാളഭാഷയിൽ തുളുക്കുളയുടെ മട്ടിൽ ഏറ്റുമാനൂർക്കാരനും നയനവികലനായ ഒരു മാരാർ എഴുതിട്ടുള്ളതാണു്.

മറേറു്, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ തമിഴ്ഭാഷയിൽ അജ്ഞാതനാമാവായ ഒരു കവി വില്ലാസിപ്പാട്ടുകാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാട്ടാകുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രബന്ധം എനിക്ക് ഗവേഷണകുശലനും ഭാഷാഭിമാനിയുമായ ശ്രീമാൻ അശ്വി രാമൻപിള്ള അയച്ചുതന്നതാണു്. രണ്ടാമത്തേതു്, ഏന്റെ കൈയിൽ വന്നിട്ടു കാലം കറെയായി. രണ്ടു കൃതികളിലും വിശേഷമായ വിവരങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. അവയെ ആസ്പദമാക്കിയാകുന്നു ഞാൻ ഈ ഉപന്യാസനിർമ്മിതിക്കു് ഒരു ഒടുക്കത്തു്.

കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മാതാവായ ശ്രീപാർവതി ബായി കൊല്ലം വൃന്ദ-ൽ കോലത്തു നാട്ടുരാജകുടുംബത്തിൽ നിന്നു് ആറിക്കൽ സ്വരൂപത്തിലേയ്ക്കു ഭരതപ്പട്ടം കർത്തികതിരുനാൾ തമ്പുരാട്ടി ആയിരുന്നു. ആ തമ്പുരാട്ടിക്കു് ആറിക്കൽ മുപ്പതിരുന്നാളിൽ ൨൩-ൽ മാത്താസ്വാമി മഹാരാജാവിന്റെ മാതാവു തിരുപ്പട്ടത്തിനു മേലാണു്. അവിടുന്ന് ൯൭ ഇടവം ൩൦-ാം നാട്ടുനീങ്ങി.

അവിടുത്തെ തിരുമാസം ൯൭ ഇടവം ൨൩-ാം തീയതി നിർവ്വഹിച്ചതിനുശേഷം രാമേശ്വരത്തേക്കു് എഴുന്നള്ളണമെന്നു മഹാരാജാവു തീർപ്പുണ്ടുതീർന്നു, ആക്കാട്ടുനാവാമ്പായ മഹാമുഖിയേയും ഇംഗ്ലീഷ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ കമ്പനിയേയും തന്റെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു. അവർ വേണ്ട ഒത്താശകളെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

ഇവർക്കു സന്ദേശമയക്കുന്നതിനു മുൻപായി മഹാരാജാവു വലിയ സർവ്വായി കാര്യക്കാരായ മിടാലാകുമാരൻ ചെമ്പക രാമൻപിള്ളയോടും സമ്പ്രതിരാമൻ കേശവനാഥം (പിന്നീട് വലിയദിവാൻജി രാജാകേശവദാസൻ) ആലോചിച്ചതായും പ്രസ്തുതകൃതിയിൽ കാണുന്നു.

അതുകഴിഞ്ഞു് ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ ഭഗവാൻ ശ്രീപത്മനാഭൻ തന്നെ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു മഹാരാജാവിനോടു താൻകൂടി പിൻതുണയായി രാമേശ്വരത്തേക്കു കൂടെപ്പോരുന്നതെന്നും യാതൊരു ഭയവും വേണ്ടെന്നും അരുളിച്ചെയ്തതായി കവി പ്രസ്താവിച്ചു. അനന്തരം എഴുന്നള്ളത്തിന്നുള്ള ചട്ടകൈട്ടലുകളും വട്ടംകുട്ടലുകളും തുടങ്ങി.

തമിഴുകൃതിയിൽ പിന്നീടു് വർണ്ണിക്കുന്നതു് മഹാരാജാവു് ഇളയ രാജാവു്

തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണമാണ്. താൻ രാമേശ്വരത്തു തീർത്ഥാടനത്തിനു പോയി വരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അതുവരെ തനിക്കുവേണ്ടി രാജ്യം ഭരിക്കണമെന്നും അനുജനായ മകയിരം തിരുനാൾ രവിവർമ്മാവിനോടു മഹാരാജാവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. രവിവർമ്മാവ് അതുകേട്ട് ആ ഭാരം ഏൽക്കുവാൻ താൻ ശക്തനല്ലെന്നും തന്നെക്കൂടി രാമേശ്വരത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകണമെന്നും തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കമാരൻ ചെമ്പകരാമൻ വലിയസർപ്പാധികാരിയ്ക്കു കാർ എപ്പോഴു ചുമതലകളും താൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത് അവിടുത്തെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. “മരുതയായ് ചെന്റു തീർത്താടിവാരും” എന്ന് ഇളയരാജാവ് ഒടുവിൽ സമ്മതം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഭവം മലയാളകൃതിയിലു വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്.

നൻറെ തുലാം ൨൩-ാം-നാ- “നല്ല മുളിത്തം വെല്ലുപടി യാത്തിരെ പോകുവേണ്ടു കിരകങ്കൾ നിപ്പുതുണ്ടു” എന്നു ജ്യോത്സനാർ നിശ്ചയിക്കുകയാൽ അന്നു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്കുതുത്തിലും കൂപക്കുമാത്തിലും (ദേവീക്ഷേത്രം) വേട്ടയ്ക്കൊരു മകൻ കോവിലിലും ശ്രീകണ്ഠേശ്വരത്തും (ശിവക്ഷേത്രം) സ്വാമിദർശനം കഴിച്ചു കാണിക്കയിട്ട്, ചാല, കരമന, നിരകുപ്പറമ്പ് (നീർമൻകര) പാപ്പനക്കോട്, നേമ, വേങ്ങാത്തുരുത്ത്, അതിയന്നൂർ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നു നെയ്യാറിൻകരയിൽ എഴുന്നള്ളി കൃഷ്ണൻ കോവിലിലു തൊഴുതു കാണിക്കയിട്ട് അന്നു രാത്രി അവിടെത്താമസിച്ചതായി തമിഴ്കൃതിയിൽ കാണുന്നു.

“അൻപൊട്ടുകൊല്ലം തൊള്ളായിരവും അൻപതുമാൻപതുമാണ്ടുപിറന്നൊരു കാർത്തികമാസം എട്ടാംതിയതി അത്തന്നാളിൽതുരുവാരദിനേ മൂലഗേതുരുവുദയേ അധിപതി”

എന്നു മലയാളകൃതിയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന തീയതി മഹാരാജാവു തിരുവിതാംകൂർ വിട്ട ദിവസത്തേയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മഹാരാജാവിനു പുറകെ “മന്നവർക്കുലമണിയുടെ മരുമകനും കന്ദർപ്പസമാനനും വന്ദിപ്പോഷ്മരതരുവും സർവ്വവിദ്യാബുധിയും ഭുവനമനോഹരശീലനും” മായ മൂന്നാം ധർമ്മപാലൻ അശ്വതി തിരുനാൾ തിരുമേനിയും “ഹരിഹരചരണസുരാജാ വന്ദിച്ചടിശ്ശി നമസ്ക

യതിവർണ്ണം.

തപനിർഭരമായ ഈ ചിത്രം അലഹാബാദ് മ്യൂസേയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിമാലയ പർവ്വതത്തിലുള്ള ഒരു ഗുഹയ്ക്കുള്ള യാത്രനിഷ്ഠയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മഹർഷിയുടെ ചിത്രമാണിത്.

രിച്ചു” പള്ളിയന്തലാവിൽ (അന്തോളത്തിൽ) കയറി യാത്രയായി. “കോയിൽ ഭൂപതി (കോയിത്തമ്പുരാൻ) പന്തളഭൂപതി, തന്നെല്ലൂർ ചോമാതിരിയാം തുരു തന്ത്രിശ്വരൻ, ധർമ്മയിൽ പുകഴ്ചെങ്കിട്ടാ കൂപക്കു വിപ്രേശ്വരൻ ധന്യന്മാരുത്തിയെപ്പോലുള്ള വിരട്ടമൻ മുസ്തു” മുതലായവരും തമ്പാക്കുമാരും മറ്റും തിരുമേനിയെ യാത്രയായിച്ചു വിടവാക്കി. “ദന്തിരിപുരപാത്രശാലികൾ കാത്താർ നൂപസുതരാം തമ്പികൾ ചെന്താർസായകകോമളന്മാരും വിദ്യാബുധിയും സമുഖനുമായ കമുങ്ങാ വിലസും നൂപതുരുവരും “ശംഭിരൻ വിരകുമാരൻ ചമ്പകരാമന്ത്രിയും സമ്പ്രതി കേശവൻ ബാലാധിപനും മഹാദേവൻ ചമ്പകരാമനും കരിമ്പചപരിപാലകൻ പത്മനാഭൻ സുചിവാധിപനും അതിനുടമെൻലിഖിതാധിപനാകും ശിവതാണുവത്തുണപനും” മറ്റും തിരുമേനിയെ അനുയാത്രചെയ്തു. പിന്നീട് തോവാള കടന്നു പോകുന്നതുവരെയുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളാണു തുളുൽക്കഥയിൽ വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നില്ല. തമിഴ്പ്പാട്ടിൽനിന്നു നെയ്യാറിൻകരയിൽ താമസിച്ചതിന്റെ പിറേദിവസം അമരവിളപിന്നീടു പാറശ്ശാലയിൽ ചെന്നു മഹാദേവനെ തൊഴുതുകൊണ്ടു തിരുവട്ടാരത്തി ആദികേശ

വസുദാമിയെ വന്ദിച്ചു അഗസ്ത്യകുടത്തിൽ നിന്നൊഴുകിവരുന്ന പാളിയാറുകടന്നു.

“ചാലവഴിവാരുകാട്ടാ തക്കവയലുടക്കു പാർവേതരിട്ട കോട്ടെയ്ക്കുകമതിൽ തക്കപത്മനാഭപുറത്തിലേകിനാർ ആചവിഷമുണ്ട ശിപനാതനേ! ശരണമ അമനയിൽ വന്തവതിത്തുടൻ” (൯൨) എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. യാത്രയ്ക്കായി ഒരുക്കിയ കൂടാരങ്ങൾ തുക്കമൺപാത്തു അവനാഗർകാവിചിലയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പനയായി. അന്നു പത്മനാഭപുരത്തു താമസിച്ചു, അടുത്ത ദിവസം കാലത്തു നീലകണ്ഠസ്വാമിയേയും ആനന്ദവല്ലഭമ്മനേയും തൊഴുതു രാമസ്വാമി കോവിലിലേഴുന്നള്ളി ശ്രീരാമനേയും വന്ദിച്ചു തെക്കേ കോട്ടവാതിൽവഴി പുലിയൂർ കരിച്ചു കടന്നു “ചെന്തിൽ വേൽമുരുക്കുട കോവിലിൽ” (കുമാരകോവിലിൽ) എഴുന്നള്ളി കാത്തിവള്ളിപങ്കനും മാൽമുക്കനും ആയ ആദേവനെ വണങ്ങി വില്ലിട്ടാൻമുട്ട്, തൊടിയോട്ട്, പെരുവള്ള, പഞ്ചക്കാട്, (പഞ്ചവൻകാട്) മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ അതിലംഘിച്ചു,

“ചൊല്ലുകോട്ടാർരാജ്യത്തിൽച്ചെന്റുടൻ ശുചീരൂപതിയിൽ മേവിനാൻ”.

എന്നാണു പിന്നത്തെ യാത്രാവിവരണം. ശുചിദ്രുതു പെരുമാളേയും ശിവനേയും ഭജിച്ചു നാഗർകോവിലിലെത്തി. അവിടെ വലിയ സൂര്യാധികാരിയ്ക്കു കമാൻ ചെമ്പകരാമനോടു പട ശേഖരിക്കാൻ മഹാരാജാവരുളിച്ചെയ്തതായും അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു വലിയ സേന ആ സ്ഥലത്തു വന്നുചേർന്നതായും അതിൽനിന്നു, നന്ദക രാമേശ്വരം നാടിൽനിന്നുമാടപ്പോക നാണാട്ടു വാറപട്ടണത്തായ് തിരിയുമെന്റാർ, തന്നെ അനുയാത്ര ചെയ്യുന്ന സൈന്യവിഭാഗത്തെ വേർതിരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചതായും തമിഴ്ക്കുവി പറയുന്നു. അപ്പോൾ കമാൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള “ഇശ്ശൈത കനക്കു സമ്പ്രതി രാമൻ കേശവൻ”, പള്ളികൾക്കെല്ലാം വലിയ യജമാനനായ മാതവൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള, ഇവർ മുൻപേയും കൂടെപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. നായന്മാരെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു നാരായണൻ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ളയേയും, അവർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ ഈശ്വരപിള്ളയേയും, കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾക്കു നേതാവായി അയച്ചുപിൻ മാതേന്തിൻ പിള്ളയേയും, കൊട്ടാരവക കുതിരപ്പായം വിചാരിപ്പായി ഗോവിന്ദൻ ഈശ്വരപിള്ളയേയും, കരുവേലങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ മാതേവൻ പത്മനാഭപിള്ളയേയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. അവരെക്കൂടാതെ തമ്പിമാർവകയിൽ നീലകണ്ഠൻതമ്പിയും ചെമ്പകരാമൻ അനന്തപത്മനാഭൻ തമ്പിയും പല്ലക്കുകളിലും ഇരവിപത്മനാഭൻതമ്പി കുതിരപ്പറ്റത്തും തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ചു. ഇരവിപത്മനാഭൻ അഥവാ വടശ്ശേരി ശ്രീപത്മനാഭൻതമ്പി ധർമ്മരാജാവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു എന്നറിയാം. അദ്ദേഹത്തോടു മുപ്പതിനായിരം പണം ഞ്ഞെ മിഥുനം ൧-ാംനും മേഖലത്തു നാരായണപിള്ള ഒരുപണപ്പലിശയ്ക്കു കടംവാങ്ങി മുളകുമടിയ്ക്കില ഈടുവഴിയിൽ ഗവമേങ്ങിലെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടി ഒടുക്കിയതായി രേഖയുണ്ടു്. വൃശ്ചികമാസം ൭-ാംനും നാഗർകോവിലിൽ നാഗേശ്വരസ്വാമിയെത്തൊഴുതു കാണിക്കയിട്ടു് അന്നത്തെരാത്രി തിരുപ്പതിസാരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവിടേയും ഭഗവദ്ഗാനം മുറയ്ക്കുനടന്നു. പിറ്റേന്നു തോവാള കൃഷ്ണസ്വാമിയെ തൊഴുതുകൊണ്ടു് ആരുവാമൊഴിയിൽ എത്തി. അവിടെ ‘മകമുതലി’ (മഹമ്മദ് ആലി)യുടേയും ‘ഇക്കര ചിമുപ്പൻറയും (ഇംഗ്ലീഷ് ഇസ്ലാമിൻറാ കമ്പനി) പ്രതിനിധികൾ വന്നു തിരുമേനിയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപചരിച്ചു. സ്നേഹംകൂടാത്ത യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യില്ലെന്നു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിണ്ടുവാശാനും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു ഒളവാ

മാതേവൻ സുബ്രഹ്മണ്യനും (വടിവീശ്വരം സുബ്രഹ്മണ്യൻ) ഭഗവതീശ്വരനും നാരായണൻ ചെമ്പകരാമപിള്ളയും പിറമുട്ടം പെരുമാൾ മാതേവൻപിള്ളയും അയച്ചുപിൻ മാതേവൻപിള്ളയും വെടിപ്പാ മേൽവിചാരിപ്പു മാതേവൻ ആതിച്ചപിള്ളയും കണക്കുകൾരസാധി ശിവതാണപിള്ളയും വടക്കുള്ള പോററിമാരും മാടമ്പിമാരും ‘അങ്കുവലിയ പണ്ഡിതരും ആനപ്പുരി (൧) വീർക്കുട്ടു്’ തിരുമേനിയെ പിൻതുടന്നു. കറുപ്പുമാലും ചല്ലടങ്ങുളും അണിഞ്ഞു് തൂണിയും ശമ്പളമായി വില്ലന്മാർ അണിനിരന്നു പോകുന്നതു്, “ഇടയോടുമുകിലിളകി മലൈതന്നിലേറി നപടിപോലെ” എന്നു കവി വർണ്ണിക്കുന്നു. ആരുവാമൊഴിയിൽനിന്നു് അയച്ചുപിൻ പിള്ള ധർമ്മസ്ഥലവും മൂപ്പന്തലും കടന്നു മഹാരാജാവും പരിവാരങ്ങളും പണക്കുടയിലെത്തി. തമിഴുകൃതിയിൽ പണക്കുടയിൽവെച്ചു മഹാരാജാവും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവിടെ അച്യതനെ ഭജിച്ചുവള്ളിയൂരിലെത്തി “ആമുക വേലവരെ അൻപിനോടെ കൈവണക്കി” അന്നു രാത്രിയിൽ ആ ഗ്രാമത്തിൽ താമസിച്ചു പിറ്റേദിവസം തിരുകുറുങ്കുടിയിൽ ചെന്നു് അവിടത്തെ ദേവന്മാരെ നമസ്കരിച്ചു് അന്നു വൈകുന്നേരം കളിക്കാട്ടിൽ എത്തി. അവിടേയും വെള്ളക്കാരുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നു. വെള്ളക്കാർ കൊണ്ടു വന്ന സമ്മാനങ്ങൾ മഹാരാജാവു സ്വീകരിച്ചു. അന്നത്തെ രാത്രിയിൽ ആ ഗ്രാമമായിരുന്നു താവളം. ആ മാർഗ്ഗത്തിലെ ആഘോഷം മലയാളകൃതിയിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചുവർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുത്തുപോലെ ധവളമായ ശിലകൊണ്ടാണു കൂടാരങ്ങൾ പണിതിരുന്നതു്. ഉറ്ററക്കാരായ ഭന്തിവീരന്മാർ വലിച്ചാൽ പോലും നിങ്ങാത്ത ചെടുകൾ കൊണ്ടു് അവ കെട്ടിമുറക്കിയിരുന്നു. വെയിലും മഴയും മഞ്ഞും അവയ്ക്കുകത്തു തെല്ലും കടന്നിരുന്നില്ല. പള്ളിത്തേവാരമുറി വെള്ളിക്കണ്ണാടിപോലെ മിന്നി. പള്ളിയറ, മടപ്പള്ളി, നടപ്പുര, നാടകശാല, പടിപ്പാ, ഗോപുരം ഇവയെല്ലാം ആ കൂടാരങ്ങളിൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ “വെള്ളിശ്ശിരിയുമൊന്നു ചു”മെന്നാണു കവി പറയുന്നതു്. ആനപ്പുന്തി, കുതിരപ്പുന്തി, കാലാൾപാളയം, കോട്ട, കൊത്തളം, കടത്തൈവുകൾ എന്നിവയെല്ലാം അവയോടനുബന്ധിച്ചു് ഒരുക്കിയിരുന്നു. ‘അപ്സരോലോകം ചമച്ചു പോലെയാണു്’ ആകെക്കൂട്ടിയുള്ള ആ കാഴ്ച, പ്രേക്ഷകന്മാർക്കനുഭവപ്പെട്ടതു്. കളിക്കാട്ടുനിന്നു് ആറുരൂർവഴി മഹാ

രാജാവു തുത്തുക്കുടിയിലെത്തി അവിടേയും വെള്ളക്കാരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച കഴിച്ചു് ഒരു രാത്രി അവിടെ താമസിക്കുന്നു. പിന്നീടു് അവിടത്തെ പാളയക്കാരനായ കുട്ടപ്പനായക്കനുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി, അവിടെ നിന്നു പള്ളിയോടമേറി തിരുമേനിയും പരിവാരവും ധനുഷ്കോടിക്കു പോയി. തിരുനൽവേലി, ആഴ്വാർതിരുനഗരി, ശ്രീവൈകുണ്ഠ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടി താമസിച്ചതായി മലയാളകൃതിയിൽ കാണുന്നു. ഇവ കളിക്കാട്ടിന്നും തുത്തുക്കുടിക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണു്. ധനുഷ്കോടിയിൽ തീർത്ഥസ്നാനം ചെയ്തു തിരുമേനി “മാതാവാദി പിതൃക്കൾക്കെല്ലാം പ്രീതി വരുത്തി” പല ദാനങ്ങളും ചെയ്തു രാമേശ്വരത്തെയ്യെഴുന്നള്ളി രാമസ്വാമിയെ വന്ദിച്ചു. തമിഴ്കൃതി രാമേശ്വരസ്നാനത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. മലയാളപുണ്യസത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു് എഴുന്നള്ളിയ വിവരവും വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുമേനി രാമേശ്വരത്തു സേതുപതിയാല രാമനാഥപുരത്തിലെ രാജാവുമായി സന്ധിക്കുകയും മഹമ്മദ് ആലി അയച്ചു “പൊന്മയമായ രമ്യമാം പപ്പക്ക” സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരിയേയുള്ള എഴുന്നള്ളത്തിലും അവിടുന്ന് തിരുച്ചന്തൂരിലെത്തി വേലായുധനെക്കൂട്ടി. അപ്പോഴേയ്ക്കും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കേ അതിർത്തിയായ മുപ്പന്തൽമുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ മഹാരാജാവിനെ വേണ്ട വിധത്തിൽ സല്ലക്കരിക്കുന്നതിനുള്ള സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും ഇളയരാജാവു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ‘ഗംഭീരപരാക്രമനായ നാഗൻപിള്ള സർവാധികാരിയ്ക്കാരും കഞ്ചിരയിമ്മൻതമ്പിയും “വർക്കടപോലെ വാക്കുള്ളോരു വെങ്കിടസുഷ്മയൻ സർവാധിപരനും” ആണു്’ ഈ ഏർപ്പാടുകൾക്കു് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിച്ചതു്. തിരുമേനി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, അന്നുജന്റെ ഉപചാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ശ്രീപത്മനാഭനെത്തൊഴുതു പല വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളും നടയ്ക്കുവച്ചു കാണിക്കയിട്ടു സുഖമായിരുന്നു. അനേകം മഹാകവികൾ കാർത്തിക തിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമേനിയുടെ വിഭവസദസ്സിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അന്ധനായ മാരാരുടെ വിഭക്ത്യജപലമല്ലെവരികിലും ഭക്തിസുരഭിലമായ തുള്ളൽപ്പാട്ടും അവിടുത്തെ ഉദാരഹൃദയത്തെ ആവർജ്ജിക്കുകയും തന്നിമിത്തം ആ സാധുവിന്റെ ദാരിദ്ര്യബാധ നിങ്ങളുകയും ചെയ്തിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അശ്വതിതിദിനാൾ തമ്പുരാന്റെ വഞ്ചി

ശസ്ത്രപതിയും സദാശിവദീക്ഷിതരുടെ രാമവർമ്മയശോഭ്യുന്നത്തിലും കല്യാണസുബ്രഹ്മണ്യകവിയുടെ അലങ്കാരകൗസ്തുഭത്തിലും നിന്നു ലഭിക്കാവുന്നതിൽ എത്രയോ അധികം ചരിത്രവൃത്താന്തങ്ങൾ നമുക്ക് ഈ എളിയഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നുണ്ട്.

ചരിത്രകാരപുഷ്പാ പരിശോധിക്ക

മ്പോൾ തമിഴ്കൃതിയും വളരെ പ്രയോജനമുള്ള ഒന്നാണെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വില്പിതാൻപാട്ടുകൾ നിർമ്മിച്ച കവികൾക്കു ദേശഭിമാനം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു.

ധർമ്മരാജാവിന്റെ രാമേശ്വരയാത്രയേപ്പറ്റി, അപ്രകാശിതങ്ങളായ ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നല്ലാതെ മറ്റൊരി

ടത്തുനിന്നും നമുക്കു യാതൊരറിവും ലഭിക്കുന്നില്ല. കൂടെ എഴുത്തുള്ള മഹാകവി അശ്വതിതിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ ഈ വിഷയത്തെ അധികരിച്ച് ഒരു കാവ്യം രചിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, അതെത്ര വിശിഷ്ടമായിരുന്നിരിക്കും? അങ്ങനെ ചെയ്യാഞ്ഞതു സാഹിത്യജ്ഞിന്റെ ഭൗതികശൂന്യമെന്നു പറയാനുള്ള!

ഭാഷാപോഷിണി പഴയ ലക്കങ്ങൾ.

പോഷിണി ഓരോ ആണ്ടത്തെയും ഭംഗിയായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വില്പനയ്ക്ക് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വില പുസ്തകമൊന്നിന് ഒന്നരരൂപമാത്രം.

ഓരോ പുസ്തകത്തിലെയും പ്രധാന വിഷയവിവരങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

1095. ഗീതാഞ്ജലി, മുക്തിവിവേകം, നീലോല്പലം, മെമ്പുരാശാസ്ത്രം, ഭാഷാശാസ്ത്രം, പരേതരായ ഇരുപതു മലയാളി മഹാത്മാർ: കേരളഭാഷയും കേരളകൃഷ്ണാനികളും.

1097. അഷ്ടവൈദ്യന്മാർ, പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ പ്രജാപുത്രേന്ദ്രന്മാർ, ഭാരതീയ കലാവിദ്യാർ, സാഹിത്യരത്നമല, കലാവിദ്യാ വിവരണം, കെ. സുകുമാരന്റെ കഥകൾ.

1098. ആദ്യത്തെ ഉപനിഷത്തുകൾ, ടാഗോറിന്റെ ചെറുകഥകൾ, പണ്ടത്തെ പട്ടക്കോപ്പുകൾ, ഹായോഗം, ടിപ്പുവിന്റെ കത്തുകൾ, പദ്യതോല്പത്തി, ഭൂതരായർ.

1099. ഇൻഡ്യയിലെ പുരാതന വൈദ്യസമ്പ്രദായം, കടമറത്തു കത്തനാർ, കടകൊണ്ടു കിട്ടിയ മുത്തം, കഞ്ചുതമ്പിമാർ, കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കേരളവർമ്മ ജൈനമതവും, ക്രിസ്ത്യാനികളും മലയാളഭാഷയും, ടിപ്പുവിന്റെ വില എഴുത്തുകൾ, തിരുവള്ളൂർ, പുരാതന കേരളചരിത്രശകലങ്ങൾ, ഭാഷയുടെ ഉല്പത്തി, നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ, മഹാകവി മേണ്ണൻ, സാഹിത്യവിദ്യാർ, കോവലനിയ്യർ, ആചാര്യർ, പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രം.

1100. നാടക ലക്ഷണങ്ങൾ, ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിന്റെ, ചേരനല്ലൂർ കഞ്ചു കത്തനാർ, ആഴ്വരപുരാതനന്മാരുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞാനം. മുട്ടസ് നമ്പൂരിയുടെ വ്യാഖ്യാനം, ഉണ്ണിനീലി സദാശിവൻ ചെമ്പയ നാട്ടു, ശിവജിയുടെ ദിഗ്വിജയം, കോന്നിയിൽ കൊച്ചുച്ചപ്പൻ, റോഡ് സ്റ്റോയിയുടെ ആദർശം, പുരാതന ഇൻഡ്യയിലെ കുപ്പൽ വ്യാപാരം, കളഭരത്തു മീമൻ, മലബാർ ഹിൽകൊല്ലപാതകം, ദ്രാവിഡ മണ്ഡലം, ഉൾഭാഗത്തിന്റെ രാജ്യം, കല്ലൂരിലനിൽക്കും, പ്രസ്ഥാനസുധാലയം, സാഹിത്യവിവരണം, ഭാഷയും ലിപിയും, അവതരണശകം.

1101. ജയസിംഹ വീരകേരളവർമ്മൻ, ചാർലിമെൻ ചക്രവർത്തി, ഏഴാംശതാബ്ദത്തിനിപ്പറമുള്ള ഭാരതീയസാഹിത്യം, സമ്പ്രദായകൃതിശാസ്ത്രം, വിക്രമശില, കേരളത്തിലെ ഭൂശാസ്ത്രവും, ഭാരതീയായുർവ്വേദം, വിശാഖത്തിരുനാൾ, അരിസ്റ്റാർക്കിന്റെ ധർമ്മശാസ്ത്രം, കഥകളിക്കൈകൾ, പ്രകാരങ്ങളും കൊത്തുതളങ്ങളും, മരണാനന്തരം മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതി, മലബാറിലെ നിരൂപണം, മനസ്സും ബാഹ്യലോകവും.

1104. കൊച്ചുസീതാനിരൂപണം (കവിരാജസൻ) മലയാളസാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം, കൃഷ്ണഭാവരായചക്രവർത്തി, പെരുന്നല്ലൂരസാഹിത്യം പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരും, വെയിൽ സുരാജകുമാരന്റെ ഹമിത്തോക്തികൾ, രാജസമരപഹരണം, പ്രേമസംഗീതം രാമപാണിവാദൻ, തോറോ പാട്ട്, പെരുന്നല്ലൂരശ്വേതം, തമ്പുരാൻപാട്ട്.

1105. ചേരമഹൻ പെരുമാളുടെ മതാന്തരസ്വീകാരം, ഹിന്ദുക്കളുടെ തുറന്നുകൊള്ളലും, ടിപ്പുസുൽത്താൻ, സംസ്കൃതത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിനും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യം, ഉപദേശവിശദീകരണം, കിഴവൻ പേരാലു, രാമപു

ത്തു വാർത്ത; മുസ്ലീം ഭരണകോണ്ടു ഇൻഡ്യയ്ക്കുണ്ടായ നന്മകൾ, അലക്സാണ്ടറുടെ ഒരു ചരമകാവ്യം; പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം; ഉത്തരായണം പുണ്യകാലം; ആട്ടക്കഥയും അഴുപ്പടിയും; മലയാള ലിപിയുടെ ഉല്പത്തി.

1103. ഋതുചർച്ച; നൂൽപമ്പരം; ദശരത്നങ്ങൾ; വില അനാഭാഷാപാഠങ്ങൾ, അഭിനവനിരൂപണാദർശം; നവനാടകം; ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ റാിയുള്ള വില കഥകൾ; ഹാസിവിസം; കമാരനാശാനേപ്പറമ്പിലുള്ള സ്തൂണുകൾ; ആചാര്യനീലകണ്ഠൻ; ഗായത്രിമാഹാത്മ്യം ശക്തൻതമ്പുരാൻ ജ്യോതിർശാസ്ത്രവും, മുല്ലൂരിന്റെ കവിതാശകലങ്ങൾ.

1103. മനുഷ്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭൂതലങ്ങൾ; രാജാവിനിർമ്മിച്ച കലാകളെ സ്ഥാനം; അഴുപ്പടിയും, കൊച്ചിരാജ്യവും രാജകുടുംബവും. തിരുവിതാംകൂറും സ്വർണ്ണനാണയവും; ഹർഷചരിതം; ചാതുർവർണ്യം; ചൊല്ലാഗ്രന്ഥത്തിലെ മനുഷ്യർ, ഖണ്ഡശിഷ്ടകൾ; ഖണ്ഡശിഷ്ടകൾ. പണ്ടത്തെ വില എഴുത്തുതാളുകൾ, കേരളവർമ്മ: മാമ്പഴക്കുപ്പി; കേരളത്തിലെ സാഹിത്യവിദ്യാർ; കഞ്ചൻതമ്പുരാൻ വിദ്യ; കാപ്പാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതനപാട്ടുകൾ; കോളത്തിലെ പ്രസാധകചക്രവർത്തി; ഭാഷാപോഷിണിസഭ; നെടുമ്പാശ്ശിയിൽ മുസൽമാൻ ആയിരുന്നുവോ? വേലുത്തമ്പുരായും മക്കാദിസായ്പു, ഭാരതീയകഥകൾ.

1109. ജിയാണപാഠം; ചാക്യാന്മാരുടെ ഹമിത്തോക്തികൾ, യക്ഷന്റെ ശാപം, നൂൽപമ്പരം, അഭിനവനിർമ്മിച്ച ആട്ടക്കഥകൾ; ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ വലിയ തൂക്കങ്ങൾ; കടലപ്പുറം വഞ്ചിപ്പാട്ടിന്റെ കാലം പന്തളത്തു തമ്പുരാൻ; കാളിദാസൻ, പാർവ്വതാർച്ചനം; മുരുകചക്രവർത്തിമാർ; കോളത്തിലെ കളികൾ. വേലുപ്പാമ്പു നമ്പൂതിരി ഉദയനാചാർ.

1110. കാളിദാസൻ വൈദ്യശാസ്ത്രവും; കുട്ടിക്കുഞ്ഞുനാട്ടി കേരളസർവ്വകലാശാല, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ; കെ. സി. കേശവപിള്ളയുടെ ബാലകൃതികൾ; സൗരഭ്വേദം ജപ്പാന്റെ വിജയരഹസ്യം: ഭാരവി, നാട്യപ്രബന്ധപ്രസ്ഥാനം; വിലപട്ടത്തു രാജവൻ നമ്പ്യാർ; സൗരഭ്യശാസ്ത്രം; ജപ്പാനിലെ വിവരസമ്പ്രദായം പാരമ്പര്യം കവിത; പത്രപ്രവർത്തനം: ജെ. സി. ബോസ്, എഴുത്തച്ഛന്റെ ഒരു പഴയ ശ്ലോകം.

1112. വൈദ്യകുറുത്തം; സിലോണിലെ റോഡിയർ, വേദാന്ത പ്രയോജനം; ശക്തൻതമ്പുരാൻ വേദജി, ഭീമജി: മറാഠിപതികളുടെ കത്ത്; ചലനചരിത്രവ്യവസ്ഥയും; നിമിത്തശാസ്ത്രം: സാഹിത്യത്തിലെ ചരിത്രമെഴുത്തും; കടലപ്പുറം ജപ്പാൻ; വഞ്ചിരാജകുടുംബവും സാഹിത്യവും; ബ്രി: ചക്രവർത്തിമാരുടെ കിരീടങ്ങൾ, രത്നം; ഭാരതീയരും തത്വചിന്തയും; നമുക്കു പ്രധാനപ്പെട്ടവർ; വിവരവും പ്രണയവും: വിഷയാതകങ്ങൾ; ആദ്യത്തെ അച്ചടിയത്രം.

പത്തു കൊല്ലങ്ങളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുമിച്ചെടുത്തു വെക്കുക എന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

കെ. എം. മാത്തുക്കുമാപ്പിള കോയിലത്തു കണ്ടത്തിൽ കല്ലിശ്ശേരി-ചെങ്ങന്നൂർ.

അ ര കെ ന് മ റ്

(ജി. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ. എൽ. റി)

ററേയുടെ ശാപം കെട്ടിവച്ച രാവണനേയോ, തലയ്ക്കു വെളിവില്ലാതെ മയങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കുംഭകണ്ഠനേയോ, കൂട്ടുകാരേയും ബന്ധുക്കളേയും ചതിച്ച് ശത്രുപക്ഷത്തു ചേർന്ന വിഭീഷണനേയോ, അവരുടെ പാരമ്പര്യമുണ്ടെന്നഭിമാനിക്കുന്നവരേയോ, ഉദ്ദേശിച്ചല്ല സാധാരണ ആളുകൾ “അരക്കന്മാർ” എന്നു പറയാറുള്ളതു്. അരക്കന് പശ്ചാത്തപ്യമായിട്ടു പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് “പിതൃക്കൻ” എന്നു മാത്രമാണ്.

മഹാബലിതട്ടെങ്ങി ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചട്ടുകരകൊണ്ടു രണ്ടുതണ്ടുമായിത്തീർന്ന രാഹു കേതുക്കൾവരെ എത്രയോഗ്യന്മാരായ അസുരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് പറ്റിയിട്ടുള്ള അമളികൾ മുഴുവൻ അവരുടെ യോഗ്യതകൾകൊണ്ടു മാത്രം, ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലേ? ദേവന്മാരെപ്പോലെയുള്ള ധൂർത്തകളൊന്നുമില്ല. നൃത്തത്തിന് ഭാസികളെ പുലർത്തുന്ന ചെലവ് അവർക്കില്ല. വെറും കാഴ്ചകൾ കണ്ടു രസിച്ച് ആടിപ്പാടി നടക്കാനായുണ്ടാക്കിയ നന്ദനോദ്യാനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഇവർ ചെലവ് ചെയ്യുന്നില്ല. ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം കൊടുക്കുന്ന കാമധേനുവിനെ തീറ്റിപ്പോരുന്നതിനും ചെലവില്ല. കല്പവൃക്ഷത്തിന് വളമിടുന്ന ചെലവ് പോലും അവർക്കില്ല. ഇങ്ങനെ തോന്നുവെച്ചെലവുകൾ ഒന്നുമില്ലാതെ അടങ്ങിയൊതുങ്ങി കഴിയുന്നവരായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവർക്ക് “അരക്കന്മാർ” എന്ന പശ്ചാത്തപ്യം ഉണ്ടായതു്!

ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റി നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി നിശിത വിമർശനം നടത്തുന്ന മഹാദ്രോഹികൾ ഈ നാട്ടിൽ വളരെ അധികമാണ്. സ്വന്ത അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും ചെലവുചെയ്യാതെ പട്ടിണികിടന്നുണ്ടാക്കുന്ന പണം അവരുടെ കയ്യിലുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള സാധാരണ റിമാക്ക്. ഇതിൽപരം സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതാരാണ്? മറ്റു പലരേയും പട്ടിണിയിട്ടു തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന

പണത്തിനേക്കാൾ എത്ര ഭേദമാണതു്? ഭാരിദ്രം പറഞ്ഞു് തെങ്ങിമേടിക്കുന്ന പണത്തിനേക്കാൾ എത്ര ഉയർന്ന സ്ഥാനമാണ് ആ ക്ലാപ് പിടിച്ചു നാലുകാതു തട്ടുകൾക്കുള്ളതു്? സിനിമയുടെയോ നാടകത്തിന്റേയോ പേരിൽ ഈ തട്ടുകൾ വെളിയിൽ പോകാറില്ല. നന്ദികെട്ട സിൽബന്ധികളെ ഊട്ടുന്നതിനും വളർത്തുന്നതിനും ആ പണപ്പെട്ടി അത്ര എളുപ്പം തുറക്കപ്പെടാമല്ല.

പണം എത്ര കൂട്ടിയാലും തികയുകയില്ലെന്നു് ഇക്കൂട്ടർക്കു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. അവരുടേയോ അവരുടെ സന്താനങ്ങളുടേയോ കൈവശം അതു എന്നും ഇരിക്കയില്ലെന്നും അവർ നിശ്ചയമുണ്ടു്. പിന്നെ എന്തിനാണ് സമ്പാദിക്കുന്നതു്? ഒരു കവി കവിത എഴുതുന്നതെന്തിനാണ്? ഒരു സഹൃദയൻ കവിത വായിച്ചു രസിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? കവി, കവിത എഴുതുന്നതു് അതിന് വേണ്ടി തന്നെയാണ്. എഴുതുന്നതിൽ അവൻ രസിക്കുന്നു. അരക്കൻ മടിശീല വിർപ്പിക്കുന്നതും മറ്റൊന്നിന്നുമല്ല. അതു അവൻ ഒരു കലയാണ്. പണം വർദ്ധിക്കുന്നതു് കണ്ടു് അരക്കൻ ആനന്ദിക്കുന്നു. കവി എഴുതി എഴുതി തൃപ്തനാകുന്നു. അരക്കൻ സമ്പാദിച്ചു് സമ്പാദിച്ചു് രസിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ കവി അവന്റെ എഴുത്തു പൂർത്തിയായിട്ടു എത്തി എന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല. അരക്കൻ അവന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ സീമ അറിയുന്നില്ല.

ആളുകൾക്കു പലർക്കും ഇവരോടു് അത്ര തൃപ്തിയില്ല. പ്രമാണം കൂടാതെ പണം അഡ്വാൻസ് കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അങ്ങുന്നന്മാർക്കും, തെല്ലാൽ തുകയുടെ ചെറുപ്പം കൊണ്ടു് സിൽബന്ധികൾക്കും, കൈവായ്പ് പലിശ വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും അധികം അടുപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അയൽക്കാർക്കും, വിട്ടിൽ കേറിയിറങ്ങി നടക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അനന്തരന്മാർക്കും ഇവരോടു് അത്ര പത്ഥമല്ല. വലിയ പുരമാണുതാനും. എങ്കിലും ഇവരെല്ലാം അ

ക്കന്റെ പുറകിൽ ഓടാനിച് കൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് രണ്ടു് പ്രാവശ്യമോ അല്ല.

ലോകകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മുഴുവൻ വിമർശനം നടത്തുന്ന കണ്ടക്ടറന്മാരും ഏജൻറന്മാരും തുടങ്ങി വട്ടവാശിമാത്രം മേടിക്കുന്ന രജിസ്ട്രാർവരെ ഇവരെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നും പിന്മാറി നിൽക്കുന്ന പതിവില്ല.

നല്ല നട്ടുച്ചസമയത്തു പൊടി മുഴുവൻ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ബസ്സ് വേഗം ഓടിച്ചു പോകുകയായിരിക്കും. തലയിൽ ഒരു തോളു്, മടിയിൽ നല്ല ഭാരമുള്ള ഒരു മടിശീല; ഒരു പഴയ ശീലക്കുട ഇത്രയുമായി ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു ഇരുപതടി അകലത്തിലുള്ള മൈൽക്കുറിയേ ലക്ഷ്യമാക്കി ഓടിക്കൊണ്ടു് വണ്ടി നിർത്തുന്നതിന് കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിൽ എത്തുന്നതുവരെ ഡ്രൈവർസാറിനും കണ്ടക്ടർ സാറിനും പ്രസംഗത്തിനുള്ള വിഷയം കിട്ടുന്നതിനു ഇത്രയും ധാരാളമാണ്. ഈ ബോറിംഗുകേട്ടു് ബസ്സിലിരുന്ന് ചിരിക്കണമെന്നാണത്രേ നിബന്ധന.

ഡ്രൈ—‘പുള്ളി കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെ ചൈകിട്ടു് കൊപ്രായുമായിപ്പോയിട്ടുള്ളവരും. നിർത്തണോ?’

ക—പോട്ടേന്നേ! ചാജ്ജിന് വഴക്കു പറയാനാക്കുകൊണ്ടു് കഴിയും?

ഡ്രൈ—‘എന്തിനപ്പോ ഈയാളിങ്ങനെ വലിച്ചുകൂട്ടുന്നതു്. ഇതുവരെ തെക്കുണ്ടില്ലോ? ആ പീടികയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തേ റമ്പർതോട്ടം ഈയാളു മേടിച്ചെന്നു് കേട്ടല്ലോ?’

ക—എന്നിട്ടു കണ്ടിട്ടില്ലയോ. ഭാരിദ്രം നടന്നുപോരികയാ.

ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ അയൽപക്കത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പിതൃക്കൻ മൂപ്പിന്നിനെ നാം ഓർത്തു വരും. നടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്താ ഇത്ര പുരമിക്കാൻ? അയാൾക്കു വീട്ടിൽ നേരത്തെ ചെന്നിട്ടു അത്യാവശ്യമൊന്നുമില്ലായിരിക്കും. പോരേങ്കിൽ കാൽനടയുടെ മാഹാത്മ്യം അയാൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കും. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും കൊല്ലത്തിന് പോയതു് അയാൾ വള്ളത്തിലാണ് പോലും. ഈ ചാജ്ജു് കേട്ടാൻ അയാൾ ഏതോ മഹാപാതകം ചെയ്തതുപോലെ തോന്നും. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു പണക്കാരായ തീവണ്ടി കമ്പനിയേക്കാൾ നമ്മുടെ സഹായമാവശ്യപ്പെടുന്നതു് സാധുവായ വള്ളക്കാരനല്ലേ? പേരെങ്കിൽ ചേൻ ചാജ്ജു് 10 ണ. ട്രാൻസ്പോർട്ട് 12 ണ. വള്ളം

ബല്ലിന്റെ വില.

“ഭാമനക്കുട്ടൻ.....”

(വിദ്വാൻ ആർ. വാസുദേവൻകുന്താ)

നോട്ടക്കൽ പണം. സന്ധ്യക്കു വെളളം കേറിയൊൽ അടുത്ത ദിവസത്തെ അങ്ങെത്തുകയും ചെയ്യാം. തിരുവനന്തപുരത്തിനുള്ള അയാളുടെ ആദ്യത്തെ യാത്രയിൽ തന്നെ ഈ ക്ഷാമകാലത്തു്, ഈ ലാഭമാക്കു് കണ്ടു പിടിച്ചതിൽ അയാളെ അനുഭവിക്കുന്നതിനു് പകരം അയാൾ എല്ലാം പണത്തിൽ കൂടി അരിച്ചു വിട്ടുകയുള്ളു എന്ന് പറയുന്നത് എത്ര അറിവില്ലായ്മയാണ്.

അടുത്ത വിമർശനം അയാളുടെ ആഹാരത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. രാവിലെ കാപ്പിക്കു പകരം ജീരകവെള്ളമാണെന്നും അയാളുടെ അത്താഴത്തിനും മുത്താഴത്തിനും ഇടയ്ക്കു മറ്റാഹാരം ഇല്ലെന്നും മറ്റുമാണ്. കാപ്പിയുടെ ദുഷ്ടവും ജീരകവെള്ളത്തിന്റെ ഗുണവും അയാൾ ശരിയായിട്ടു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാൻ അയാൾ അല്ലാതെ അയാൾ “പിതൃക്ക” കൊണ്ടുവന്നു ചെയ്യുന്ന എന്തെ പറയുന്നത് മനുപൂർവ്വവൈരാഗ്യം കൊണ്ടാണ്.

അയാൾ ഷർട്ടും കോട്ടുമിട്ടുനില്ക്കുന്ന രണ്ടാമുണ്ടിനുപയോഗിക്കുന്നത് കച്ചത്തോത്താണെന്നും, തലമുടി ക്രോപ്പ് പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ നടത്താത്തതും മറ്റും “മുണ്ടിന്റെ തുമ്പുകളിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്ന പ്രകൃതം” കൊണ്ടാണെന്നും കണ്ടുകൂർസാർ ചാർജ്ജുകൾ തുടങ്ങുകയായി. ഈ ഉഷ്ണകാലത്തു ഒരു ഷർട്ടും കോട്ടും മറ്റും ഇട്ടു് എന്തിനാണ് വിചർച്ചയിൽ നാറിക്കിടക്കുന്നത്? വല്ല പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും കേറിയിറങ്ങേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതൊക്കെ രാവശ്യമാണെന്ന് വയ്ക്കാം. സാധു അയാൾക്കതൊക്കെ എന്തിനാണ്? വയസ്സ് 45 കഴിഞ്ഞു. തല ചികി മിനുക്കുന്നതു മധുരനേര്യതിട്ടുന്നതും ഇപ്പോഴാണോ?

‘ഇതെല്ലാം സഫിക്കാം സാരേ. അയാളുടെ പ്രാരബ്ധം പറച്ചിലാണേ സഫിച്ചുകൂടാത്തതു്, എന്നായി ഒടുവിൽ.

ആറുവെള്ളമെൻ വീട്ടിൽക്കേറിവ-
ന്നുറങ്ങുവീച്ചുലാത്തിട്ടും,
പ്രത്യുഷാനിലൻ കണ്ണുനയ്ക്കത്തിൽ
പ്രത്യുമാലാപാ പാടിട്ടും,
പേടിക്കാതൊരു കൊച്ചുതോണിയിൽ
പാടമാം കായൽതാണ്ടിത്താൻ
പെയ്യും മാരിതൻ ശീതോപചാരം
മേയ്യിലേറെറ്റും കൂസാതെ,
മുന്നമെലോളം ദൂരം പിന്നിട്ടു്,
വന്നുറോട്ടിന്റെ സന്ധിയിൽ,
കാറിൻകാമളം കേൾപ്പാൻകാക്കുച്ചു
കാതും കൂർപ്പിച്ചു നിന്നുതാൻ.
ഭൂവിൽനിന്നു കേട്ടില്ലെന്നല്ല,
ഭോഗിൽക്കേട്ടതേലോരമായ്.
അട്ടിക്കിന്നുപറപ്പെട്ടേൻവീണ്ടു-
മുട്ടിപ്പുസ്ഥാനത്തെത്തുവാൻ
അഞ്ചൽപ്പെട്ടിയെന്നുണ്ടൊരുദേശം!
അഞ്ചാതെ തത്രനിന്നുതാൻ
കണ്ടുപാമ്പുമാരെന്നോടുചൊന്നാൻ
വണ്ടിയൊക്കെയും പോയതായ്!
ആശാഭംഗവും ക്ലേശവും രണ്ടു
പാശങ്ങൾപാലൻ പാദത്തെ
പിന്നാക്കു വെച്ചെന്നുലുംഭോമം
മുന്നാട്ടുതന്നെ പോയല്ലോ.
ജീവിതാധിപതിൽ മുറും കാണുന്നു-
ണ്ടീവിധുമാരോ മുളകൾ.
മാഗ്ഗ്ക്ലേശത്താൽ പിന്തിരിക്കുന്ന-
താക്കുണ്ഡാലുമായ് കാണില.
സായാഹ്നത്തിൽത്താനെസിറോട്ടിലേ-

ക്കായാസപ്പെട്ടുകേറിക്കേൻ.
പാലക്കുഴയെന്നുള്ളൊരു ദിക്കിൽ
പാലത്തിന്റെ സുമീപത്തിൽ
കാപ്പിക്കുച്ചോടും തൃഷ്ണനായ് ചെയ്യും
മാപ്പിലയെന്നോടോതിനാൻ.
“തിട്ടമായിട്ടും കിട്ടുകില്ലനി
മോട്ടർവണ്ടി കിഴക്കാട്ടു്
കാപ്പിയും പൂട്ടും ഞാൻതരാമതു
സാപ്പിട്ടുകൊണ്ടുറങ്ങിടാം”
അമ്മാഴിയാൽപൊലിത്തുപോയല്ലോ
നമ്മുടെയാശാദീപവും
ഒന്നിന്നുമീതെയൊന്നായ് ദർശിധി
പിന്നെയും പ്രമരിക്കുന്നു.
എന്തുചെയ്യേണ്ടു വെന്നുചിന്തിച്ചു
ഹന്ത! ഞാൻ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ
വട്ടക്കണ്ണൻ ചിട്ടക്കിന്റെ ജപാല
പെട്ടെന്നെൻ മുൻപിൽപ്രത്യക്ഷാ!
മോട്ടർക്കൊമ്പിന്റെ പെപ്പെപ്പേഴവും
കേട്ടുതാനേററും തൃഷ്ണനായ്
മോട്ടറിൽക്കേറിജന്മസാഹചര്യം
കിട്ടിയമട്ടിൽപോയി ഞാൻ.
ബല്ലിന്റെവിലയെന്നുത്തരാത്രി
യസ്സുലായിട്ടുബാധ്യമായ്,
ക്ഷുത്തിനാലല്ലോ ചോറിൻമാഹാത്മ്യം
ബാധ്യമാകുന്നുമന്ത്രിയിൽ.
പെട്ടെന്നു നമ്മേ വീട്ടിലെത്തിക്കും
മോട്ടർവീരനമംഗളം!

മലയാളം ഹയ്യർ വിദ്യാർത്ഥികൾ

ഇനി ഭേദപ്പെടേണ്ടതില്ല.

1940-41-ലെ ഹയ്യർ പരീക്ഷയ്ക്കു് ടെക്സ്റ്റായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള NEW METHOD ENGLISH READERS BOOK III, എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണവും സവിസ്തരമായ പാഠസാഹചര്യം വാങ്ങി പഠിക്കുക. നിങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷിനു പരാജിതരാകുമെന്ന ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

ഡബ്ലി സെന്റിൽ ൧൨൦ വശങ്ങളുള്ള ഈ വലിയ പുസ്തകത്തിനു് വില ൪ റൂ. ൧൦-നു് ൨ കമ്മീഷൻ.

മാനേജർ, കേരളപബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി
പുളിക്കീഴ്-തിരുവല്ല.

കൂട്ടിലിട്ട കാട്ടുജന്തുക്കൾ.

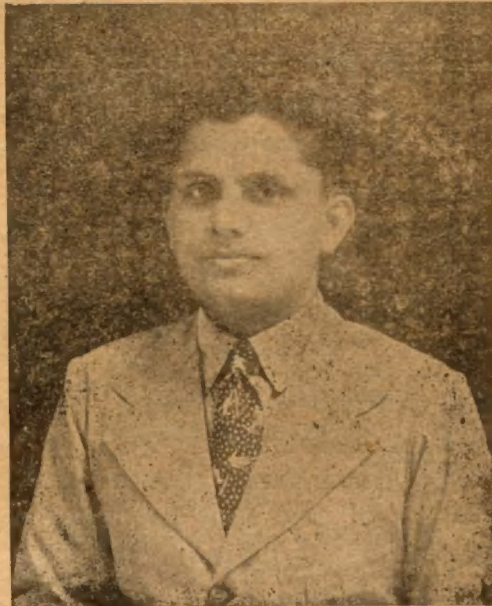
—ഗാഥ—

(കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി, ബി. എ)

വിശ്വവിശ്വതനായ അപ് ടൺ സിൻക്ലയർ (Upton Sinclair) എന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ "The Menagerie" എന്ന വികാരോത്തേജകമായ പദ്യകൃതിയുടെ പാഠനപദ വിവർത്തനമാണിത്. അമേരിക്കയിലെ കൂലിവേലക്കാരരുടെ ഒരു സങ്കേതത്തിലെ, ദുരിതസമ്പന്നമായ നിശാകാലത്തെ അനുഭവങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് എഴുതിയ ഈ കവിത സിൻക്ലയരുടെ സമസ്ത ഹൃദയത്തിന് മകടോദാഹരണമാണ്.)

നാട്ടിലെ സ്രീ പുമാന്മാരൊക്കെ വന്നാലും വിട്ടിട്ടു നിങ്ങളുടെ പുഷ്പതലം.
വാസന വായുക്കുന്ന ഗേഹമേ വിട്ടിട്ടെൻ വാസസ്ഥലത്തെത്തിൻകാവൽ കാക്കാൻ,
കാത്തുകൊൾകെൻകൂടെ നീളുന്ന നാഴിക-യ്ക്കൊത്തു മുഷിയുന്ന വാട്ടം തീക്കാൻ,
കേട്ടിടിറങ്ങിയിൽ നാദങ്ങൾ പണ്ടുളളോർ കാട്ടിലങ്ങാടിമരാത്രിയിൽ
പേടിച്ച് പേടിച്ച് തൽ ഗുഹയ്ക്കുള്ളിലേ-യ്ക്കോടിട്ട കമ്പിട്ടുകേട്ടപോലെ,
ഇങ്ങിതാ കൂടിയിരുമ്പഴിക്രട്ടിലായ് തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു കാട്ടുജന്തു,

ലോകമിതരൂപം നിങ്ങൾ വളർന്നു-താകമാനം പിന്നെ വേട്ടയാടാൻ.
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്—ഒന്നിന്നുറക്കത്തിൽ ബുദ്ധിമയങ്ങുന്ന നല്ലപോലെ,
ശ്രദ്ധിക്കിൻ ഗർജനം—ഒന്നിന്നുസ്വപ്ന ബുദ്ധിമറിയുന്നുചോരകാണാൻ (ത്തിൽ

ശ്രദ്ധിക്കിൻ—മോങ്ങുന്നണരുന്നൊരു ജന്തു ബുദ്ധികലങ്ങിക്കരയുന്നു പോൽ,
പിന്നിട്ടു പെട്ടെന്നു നിശ്ശബ്ദമായതി-ലുന്നിടിൻ ശബ്ദമൊന്നൊന്നതന്നെ,

ഏതൊരു ജന്തുവോ മുട്ടുകിടക്കുമ്പോ-ളേതോ തരത്തിലുരുമുന്നു തോൽ.
അല്ലേ ഹാ! നാട്ടിലെ ശ്രീമതി ശ്രീമാന്മാ-രല്ലേ ഹാ! വന്നാലുമെന്റെ കൂടെ,
കാത്താലുമിഷ്ടാ നിങ്ങളുടേതെന്നൊ-ന്നോത്താലും കാണേണ മൊത്തപോലെ.
നിങ്ങൾതൻതോഷാഭിമാനസന്താനമായ് നിങ്ങളേ പൂട്ടുന്ന ജന്തുക്കളെ.
നിങ്ങളെ തണ്ടിനെക്കാട്ടുന്ന വണ്ടിക-ളങ്ങനെ തന്നെ വലിക്കുന്നവ,
നിങ്ങളെ സദ്യയ്ക്കു വയുടെ ചോരയിൽ മുങ്ങത്തക്കവണ്ണം കണ്ടിക്കുന്നു!
നിങ്ങളെ ലോകങ്ങളൊക്കെയുമോട്ടുവാൻ മങ്ങാതെ യന്ത്രം തിരിക്കുന്നവ!
വന്നാലുമിഷ്ടാജ്ഞാനിച്ചൊന്നാലോചിപ്പി നെന്നാണിതെങ്ങനെയാകുമെന്നേ,
ദൈവമയയ്ക്കുന്ന ദൂതരെയിങ്ങോട്ട-ങ്ങേവം നടത്തുന്നു പണ്ടേപ്പോലെ,
ദൈവദൂതരെറിഞ്ഞിട്ടിങ്ങോട്ടെത്തുമ്പോ-ളായവരീയഴി തുണ്ടമാക്കേ!
ഇപ്രകാരം ദൈവം ശ്രീമതി ശ്രീമാന്മാ-രപ്രഭുക്കളോടും ചെയ്തതീക്കേ!
ഇങ്ങനെകൂട്ടിലെജന്തുക്കളെവിടും നിങ്ങളടയങ്ങാടി കൊള്ള ചെയ്യാൻ!

3-ാം ഫാറം ഇംഗ്ലീഷ് പാഠസാഹിത്യം.

ഇക്കൊല്ലത്തെ തേഡ് ഫോറാ പത്മിളക്കപരീക്ഷയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളായ First lessons in English, Reader III. Stories for young folks. Somayajū. എന്നിവയുടെ വിശദവും സുലഭിച്ചുമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ചോദ്യോത്തരങ്ങളും, സാരവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സമ്പൂർണ്ണ പാഠസാഹിത്യം തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

വളരെക്കാലത്തെ അദ്ധ്യാപനപരിചയമുള്ള ദോഷം S. A. T. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാളുമായ മി: പി. എം. മാത്യു ബി. എ. ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വില 4 ണ മാരും.

സമ്മാനം - സൗജന്യം - പ്രേമസാഹസം.

നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലേക്കു 20 പുസ്തകം ഒരുമിച്ചെടുക്കുന്നപക്ഷം പത്തിനു രണ്ടുവട്ടുള്ള കമ്മീഷൻ കൂടാതെ ഒരു രൂപാ വിലയുള്ളതും ഇംഗ്ലീഷ് മട്ടിൽ കട്ടിബന്ധൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ "ഭാരതീയകഥകൾ" എന്ന പുസ്തകവും, 10 പുസ്തകമെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ കമ്മീഷൻ പുറമെ 8 ണ വിലയുള്ള "അതുതദപിപിലെ ഐരൂഷ് ലികൻ" എന്ന നോവലും സമ്മാനമായി അയച്ചുതന്നതാണ്.

ഒറ്റപ്രതി ആവശ്യമുള്ളവർ 4 ണയ്ക്കു സ്റ്റാമ്പായ്ക്കുക. മുൻകൂർ പണമടച്ച് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അഞ്ചു പൈലഡ് ഞങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലേക്കു എത്ര പുസ്തകം വേണമെന്ന് ഇന്നു തന്നെ എഴുതുക.

മാനേജർ, കേരളപബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി
പുളിക്കീഴ്—നിരുവല്ലാ.

ചെറുകഥ.

അഞ്ചു കുറൻസിനോടുകൂടി.

(ആലപ്പുഴ എൻ. ഐ. തോമസ് ബി. എ.)

“അമ്മച്ചി, വെശക്കുന്നു, കുറച്ചു വെള്ളമെങ്കിലും തരണം” എന്ന് ഏഴു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു ബാലൻ കരഞ്ഞു. “ദൈവമെ എന്റെ തല കുറങ്ങുന്നു. എത്ര ദിവസമായി ഇറുക്കത്തിനെ വെള്ളം കുടിപ്പിച്ചിട്ടു്.” എന്ന് അതിന്റെ ഇളയ പെൺകുട്ടി. എല്ലായിലും ഇളയകുട്ടികൾ തുടങ്ങിയിട്ടു് ഒരു നാഴികയായി. നിരാശയായ, ആ മാതാവു് എന്തു ചെയ്യും? കയറു പിരിക്കുവാൻ തൊണ്ടു തല്ലുകയെന്നവൾ. അതു ശരിയാക്കി, കയറു പിരിച്ചു മാഞ്ഞപ്പോൾ പീടികയിൽ കൊണ്ടു വിററിട്ടു വേണം അരി വാങ്ങുവാൻ. അതുവരെയും ആ പിഞ്ചു കുഞ്ഞുക്കളുടെ രോദനം അവൾ എങ്ങിനെ സഹിക്കും. പട്ടിണിയായും, നിരന്തര കായതേശത്തായും, ദുർബലയായി പരിണമിച്ചിരുന്ന മാമ്മി,—അതാണവളുടെ പേർ—വേണം ഈ മൂന്നു ശിശുക്കളേയും സഹിക്കുവാൻ.

മാമ്മി ഒരു സുന്ദരി ആയിരുന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ വരാത്തവരും അസ്തമിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അവളെ വേഷഭൂഷാദികൾ അന്നിയിച്ചു വിവാഹത്തിനായി പള്ളിയിലേക്കയച്ചപ്പോൾ, അവളുടെ വാത്സല്യമാതാപു ആചിന്തനം ചെയ്തു അവളുടെ നിറുകയിൽ ചുംബിച്ചത് ഇന്നും അവൾ മറന്നിട്ടില്ലാ. അന്നത്തെ ആധാബര കോലാഹലങ്ങൾ അവളുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽനിന്നും മറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബന്ധുക്കളുടെ മംഗളാശംസകളാണ് അന്ന് അവളുടെ ശ്രോത്രങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിയത്. ഇന്നോ, ടേ-ടേ—എന്നതൊണ്ടുതല്ലുന്ന ശബ്ദം മാത്രം. അയൽവീട്ടിലെ മാത്തൻ മുതലാളിയുടെ ഭാര്യകൊണ്ടുവന്നതിൽ കൂടുതൽ പണവും ആഭരണങ്ങളും അവൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അന്ന് അവളായിരുന്നു ആ ദിക്കിലെ സുന്ദരി. ഒൻപതു വർഷക്കാലത്തെ, ധൂർത്തനും വഞ്ചനയും ആയ ഭർത്താവിനോടുകൂടിയുള്ള വാസം അവളെ നിർബന്ധം നിരാധാരയും, ഒരു

രോഗിണിയും, മാതാപും ആക്കിത്തീർത്തു. വസ്തുക്കളെല്ലാം അവളുടെ ഭർത്താവു വിറ്റു. അവസാനമായി ആഭരണങ്ങളെല്ലാം ഒന്നൊന്നായി പണയം വച്ചു, മദ്യം സേവിച്ചു. തന്നോടു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രേമത്തോടുകൂടി പെരുമാറിയിരുന്ന ഭർത്താവു ഈ വിധത്തിൽ ആയി തീരുമെന്ന് അവൾ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ നിത്യവും അവൾ ദേഹോപദ്രവം ഏൽക്കേണ്ടതായി വന്നു.

മി: എൻ. ഐ. തോമസ് ബി. എ.

ഇന്ന് ശുഷ്കിച്ചു മുടിച്ചു ഒരസ്ഥിപഞ്ചരമാണവൾ. കടക്കായുടെ ശല്യം കൂടിയപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അവളുടെ ഭർത്താവു എവിടെയോ പുറപ്പെട്ടുപോയി. മാമ്മിയേയും കുട്ടികളേയും കടക്കാൻ വീട്ടിൽനിന്നും ഇറക്കി. നിരാശയായ അവർ മാത്തൻ മുതലാളിയുടെ പറമ്പിൽ ഒരു ചെറുപ്പുരയിലാണ് ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നത്. അവളുടെ ഭർത്താവു് ഒളിച്ചോടി പോയിട്ടു കൊല്ലങ്ങൾ മൂന്നുകഴിഞ്ഞു.

മാമ്മി, കയറു പിരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എട്ടുമുടി ഉണ്ടു്. വേറെ എവിടെ ആ

ണെങ്കിലും സുമാർ നാലുപകു് കിട്ടും. പക്ഷേ മുതലാളി വഴക്കം പറയും, മൂന്നുപകുതിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കുമില്ല. അവൾ ധൂതിആയി മാഞ്ഞപ്പോൾ കടയിലെത്തി. അവിടെ അധികം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കീറിപ്പറിഞ്ഞു, തൂണി കൂട്ടിയ വസ്തുക്കളോടുകൂടിയാണ് മാമ്മി പ്രവേശിച്ചത്. “മുതലാളി! ഈ കരളെടുത്തിട്ടു അതിന്റെ കാശിനു അരി ഇടുതാ. വേഗമാകട്ടെ. കുഞ്ഞുങ്ങൾ കരഞ്ഞു മരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.”

“നീ ധൂതിവയ്ക്കണ്ടാ, ഇതാ! ഇതു കൊണ്ടുപോയി തൽക്കാല ആവശ്യങ്ങൾ കാണുക” എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു രൂപാ അമ്പാൾ അവളുടെ കയ്യിൽ വച്ചുകൊടുത്തു.

“അയ്യോ, എനിക്കു വേണ്ടാ, ഇതു ഞാനെങ്ങിനെ തിരിയെ തരും,” ഇത്രയും പറഞ്ഞു അമ്പാൾ രൂപാ തിരിയെ പെട്ടിപ്പുറത്തുവച്ചു. “എന്റെ കയറിന്റെ വില തന്നാൽ മതി.”

മാത്ത:— “മാമ്മി, നിനക്കു ലോക പരിചയമില്ല. നീ ആണ് ആ പാവപ്പെട്ട കുഞ്ഞുക്കളെ പോഷിക്കുന്നത്. നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വക മിക്ക വസ്തുക്കളും ഞാനല്ലേ നടത്തി എടുത്തത്. അവ എനിക്കു വളരെ ലാഭത്തിലാണ് കിട്ടിയത്. അതിനു പരിഹാരമായെങ്കിലും ഞാൻ വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടേ. ഇതു സ്വീകരിക്കൂ.

കടയിൽ ആളുകൾ വന്നുതുടങ്ങി. മാമ്മി രൂപായുംകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു നന്നേ. അവളുടെ ദേഹം ആകെ വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആലോചിക്കുവാൻ പോലും അവൾക്കു ശക്തി ഉണ്ടായില്ല. രാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഴിഞ്ഞുകൂടി. വീണ്ടും പട്ടിണി ആയി. തൊണ്ടു തല്ലുവാൻ അവൾക്കു കെല്പില്ല. എങ്കിലും അവൾ അതു ചെയ്തു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ടു എരി പിരികൊണ്ടു. മുതലാളിയുടെ അടുക്കൽ

ചെന്ന് അവൾ സുകുമാരനെ പറഞ്ഞു. കുറെ അരിയും സാമാനങ്ങളും അയാൾ കടമായിക്കൊടുത്തു. ഉദ്ദേശം അരരൂപായ്ക്കു പിടിപ്പുള്ള സാമാനങ്ങൾ. അത്രക്കേയുള്ളു. പക്ഷെ ഇങ്ങനെ കടം വാങ്ങുന്ന മുതലാളികൾ എങ്ങനെ തിരിയെക്കൊടുക്കുമെന്നുള്ള ചിന്തപോലും അവൾക്കില്ല. കിട്ടുന്നിടത്തോളം വാങ്ങണമെന്നവൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കുഞ്ഞുങ്ങളേയും അവളേയും ഏതുതരത്തിലേക്കിലും ഭാരിദ്രവേഗത്തോടെ കർക്കശമായ പാശഞ്ചന്ധത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തരാക്കണമെന്നേ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചുള്ളു. വസ്ത്രം കീറിപ്പിരിഞ്ഞു. പുറത്തേക്കിറങ്ങുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടുത്ത ദിവസം പിരിച്ചു കയറ് മുത്തമകന്റെ പക്കൽ പീടികയിലേക്കു കൊടുത്തയച്ചു. മാമിയെ പ്രതീക്ഷിച്ച് അവളോടു ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെപ്പറയണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഇരുന്ന മുതലാളിക്കു കൊച്ചനെ കണ്ടിട്ടു തീരെ രസിച്ചില്ല.

“എന്തെടാ! നിന്റെ അമ്മ എവിടെ? ഇന്നു നീ കയറും കൊണ്ടു വന്നതെന്താ?”

“അമ്മയ്ക്കു നല്ല മുണ്ടില്ലാത്തതിനാൽ പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ മേലാതിരിക്കുകയാണ്.”

ഉടൻതന്നെ കണക്കൊന്നും പറയാതെ മുതലാളി നാലു ചക്രം പച്ചന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു.

രാത്രി പത്തു മണി ആയി. മുതലാളി കട അടച്ചു. അടുത്ത ജവളിക്കടയിൽക്കയറി പത്തു മുഴ കേവിരി തുണി വാങ്ങി ഒരു കെട്ടാക്കി കക്ഷത്തിൽ വച്ചു നടന്ന് മാമിയുടെ വീട്ടിന്റെ പടിക്ക് ചെത്തി. വശതിലിൽ കൊട്ടി വിളിച്ചു. “മാമ്മി, മാമ്മി, വാതൽ തുറക്കണം.” മാമ്മി ബദ്ധപ്പെട്ടു എണീറ്റു. “ആരാണ് തു് രാത്രി വന്നു വിളിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഏന്തേവേണം?”

“എടി, പതുക്കെ പറ. ഞാനാണ്. വാതൽ തുറക്കൂ. ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ.”

മാമ്മി ഒന്നു തെട്ടി, അവൾ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞു. “ഇല്ല. ഈ രാത്രിയിൽ വാതൽ തുറക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. എന്തെങ്കിലും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ നിന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. അല്ലെങ്കിൽ രാവിലെ ഞാൻ വീട്ടിലോ കടയിലോ വന്നേക്കാം.”

മുതലാളി വിഷണ്ണനായി. ഒടുവിൽ ചൊറവാതൽ ബലമായി തള്ളി ഒരു വിടവുണ്ടാക്കി തുണിക്കെട്ടു ഉള്ളിലേക്കിട്ടു.

“എന്തിനൊന്നും പറയാനില്ല. ഈ കെട്ടവിടെ ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. അതു നിനക്കു് ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നതാണ്. നീ രാവിലെ കടയിലേക്കു് ഒന്നു വാ.” ഇത്രയും പറഞ്ഞശേഷം മാത്തച്ചൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. കെട്ടു കണ്ടപ്പോൾ വിളക്കു കത്തിച്ച് അതെന്നാണെന്നു നോക്കുവാൻ ഉള്ള ആൾ അവളെ വല്ലാതെ വലച്ചു. ഒടുവിൽ അവൾ കെട്ടഴിച്ചു. കൈ ഒന്നു വിറച്ചു. അതു് എടുക്കണമോ, വേണ്ടയോ എന്ന ആലോചന ആയി. രാവിലെ കടയിലേക്കു ചെല്ലണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കോടി ഉടുക്കാതെ ഒക്കുകയില്ല.

രാവിലെ കോടിയും ഉടുത്തു മാമ്മി കടയിൽ ഹാജരായി. മുൻപൊക്കെ മുതലാളിയെ അവൾക്കു ഭയമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കുറെ കാലമായി അവൾക്കു് അയ്യോട്ടു് ഒരു ചെറിയ സ്നേഹം. എത്ര പട്ടിണിയിൽനിന്നും, നഗ്നതയിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യമായി തന്നെ രക്ഷിച്ച ആളാണ് മുതലാളി എന്ന് അവൾക്കൊരു വിചാരം.

“എന്താ മാമ്മി! സുഖമാണോ” ഞാനെന്നാ വല്ല കടുവായോ മറ്റോ ആണോ തിണ്ണയിലോട്ടു കയറി നിൽക്കൂ.”

മാമ്മി തിണ്ണയിൽ കയറിനിന്നു. “എന്താ കൊച്ചൻ” എത്ര വയസ്സായി. ഒൻപതോ, പത്തോ? അവനേ ഇങ്ങോട്ടു വിട്ടാട്ടെ. ചെറുതെ വീട്ടിൽ നിൽക്കുകയല്ലേ. ഇവിടെ നിന്നു് വല്ല ജോലിയു പഠിക്കട്ടെ. അവന്റെ ചെലവിനുള്ള വക തൽക്കാലം ഞാൻ കൊടുക്കാം. എന്താ സമ്മതമാണോ?”

മാമ്മി—എല്ലാം മുതലാളിയുടെ ഇഷ്ടം പോലെ. പക്ഷെ, അവനു പുറത്തോട്ടിറങ്ങുവാൻ ഒരൊറ്റ തോതു മുണ്ടുപോലുമില്ല.

മുത—അതിനെന്നാ. വൈകുന്നേരം ഞാൻ വരുമ്പോൾ അവനു് ഒരു തോതു കൊണ്ടുവരാം.

ഇവർ ഇങ്ങിനെ സംസാരത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്തോ ആവശ്യത്തിന് മുതലാളിയുടെ ഭാര്യ കടയിലേക്കു വന്നു. ചാരുപലകയിൽ ചാരികിടന്നു കൊണ്ടു തന്റെ പല്ലെല്ലാം വെളിക്കു കാണിച്ചു മെങ്ങി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുതലാളിയേയും തുണും ചാരി പെരുവിൽ കൊണ്ടു തിണ്ണയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന മാമിയേയും അവർ മാറിമാറി നോക്കി.

“എടി തേവിടിശ്ശി! ആടിക്കൊഴയുവാൻ നീ കണ്ടസ്ഥലം. ഇറങ്ങി പുറത്തു്.”

തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടും, ഭയചകിതങ്ങളായ നേത്രങ്ങളോടും, വിറക്കുന്ന ശരീരത്തോടുംകൂടി ഒരു തരത്തിൽ മാമ്മി വീട്ടിൽ എത്തി. ഉള്ളിൽക്കടന്നയടനെ, ഉടുത്തിരുന്ന മുണ്ടു അവൾ വലിച്ചഴിച്ചു ഭൂതം എറിഞ്ഞു പഴയ കീറിയതുണിയെടുത്തുടുത്തു. ആറു, എന്തൊരാൾപാസം. ‘അവൾ ചെന്നാകിടന്നു. യാതൊരുവക ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും അവൾക്കു് ഉന്മേഷം തോന്നിയില്ല. രാത്രിയായി കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാവരും കിടന്നു. മാമ്മിക്കൊരസപന്ഥത. സ്വപ്നം കഴിഞ്ഞു. ഒരു കാൽപെരുമാററു അവൾക്കേട്ടു. അവളുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. മുതലാളി ഒരു ചെറിയ കെട്ടുമായി ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു. അയാൾ. എന്തോ പറഞ്ഞു. അവൾ അതൊന്നും കേട്ടില്ല. ഒരു തലകറക്കുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. നിലത്തുവീഴുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ മുതലാളി അവളെ കൈത്തണ്ടകളിൽ താങ്ങി. പ്രജ്ഞാഹീനനായപ്പോൾ താൻ മുതലാളിയുടെ മടിയിൽ കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവൾ കണ്ടതു്.

പച്ചനു കടയിൽ ജോലിയായി. മാമിയുടെ ഭാരിദ്രം ഒട്ടൊന്നൊഴിഞ്ഞു. അവളുടെ കർമ്മമാകുന്ന ആകാശദേശത്തിലെ, ദൂരിതങ്ങളായ കാർമ്മേച്ഛകൾ ഒട്ടെല്ലാം നീങ്ങി. ഭാഗ്യവശ്ശി അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. മുതലാളിയുടെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഇതൊന്നും രസിച്ചില്ല. വല്ല തരത്തിലും മാമിയേയും മകനേയും അകറ്റണമെന്നവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കടയിൽനിന്നും പച്ചൻ ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വീട്ടിലേക്കു വരാറുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം വീട്ടിൽനിന്നും ഒരു മോതിരം കണ്ടില്ലെന്നു് ഒരു പരാതി ഉണ്ടായി. രഹസ്യമായി ഒരു വേലക്കാരനേക്കൊണ്ടു മാമിയുടെ വീട്ടിൽ മുതലാളിയുടെ ഭാര്യ ഒരു മോതിരം കടത്തി. മാത്തച്ചൻ ഇതിനൊന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പച്ചൻ സത്യസന്ധനാണ്. അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു് അയാൾക്കു നല്ലതിൻവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷെ മാമിയെ അകറ്റിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് മുതലാളിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടു്, അവൾ ഇപ്പോൾ ഗർഭിണിയാണ്. മാത്തന്റെ ഭാര്യതന്നെ മാമിയുടെ വീട്ടുപരിശോധന നടത്തി. ഒരു മുലയിൽ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു സിഗററു പാട്ടയിൽ കിടക്കുന്ന ധാണാതെപോയ മോ

തിരം. മാമ്മി സ്കൂളിട്ടനിൽക്കവെ, കോപാകലയായി ആ വലിയ കൊച്ചമ്മ വിട്ടിലേക്കു പോയി.

ഈ അവസരത്തെ ആണ് തന്റെ ശ്രദ്ധമായ അപരാധത്തെ ലോകവെളിച്ചം കാണിക്കുവാൻ സന്നദ്ധയാകുന്ന മാമ്മിയെ, നാട്ടിൽനിന്നും ഓടിക്കുവാൻ പററിയ അവസരമെന്നു മാത്തനം കണ്ടു. കേസ്സു മുറക്കു വിസ്തരിച്ചു. മാമ്മിയുടെ മകനെ കടയിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ മാമ്മി മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. മാത്തപ്പനും ഉണ്ടു്. കൊച്ചമ്മയോടു താണവീണു മാമ്മി അപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ കാൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവൾ വാവിട്ടുകുറഞ്ഞു. അവളേ രക്ഷിക്കണമെന്നായിട്ടു. കൂടുതലായ ആ സ്ത്രീ ചുറ്റലടുത്തു മാമ്മിയെ പ്രഹരിച്ചു. "ഇനിമേൽ നീ എന്റെ പടിക്കകത്തു കാൽവച്ചുകൂടാ, പോ" ഇതായിരുന്നു അവൾക്കു കിട്ടിയ സമ്മാനം. കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുവൾ അവിടെനിന്നുപോയി.

സന്ധ്യ ആഴപ്പോൾ മുതലാളിയുടെ ദൈവത്തവറക്കു കിട്ടി. തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ നാട്ടിൽനിന്നു് എവിടെ എങ്കിലും പോയി രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്നും, സഹായിക്കുവാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന കച്ചവടം വളരെ മോശമായതിനാൽ വലിയ സഹായമൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കണമെന്നും, ആയിരുന്നു എഴുന്നിലെ ചുരുക്കം. പത്തുരൂപയുടെ അമ്പനോട്ടുകൾ അതിൽ അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു. അവൾ അതെടുത്തു അമ്പട്ടുടെ കൈ പൊള്ളിക്കുന്ന തീക്കുട്ടയായിരുന്നു അവ. അവൾ അതു ദൂരത്തുനിന്നു.

"കർത്താവേ! യുദ്ധയുദ്ധ ലഭിച്ചു മറ്റു വെള്ളിക്കാശിനേക്കാൾ എത്ര ഭേദമായ പണമാണിതു്. എന്റെ പാപത്തിന്റെ സമ്മാനം. എന്റെ ആത്മാവിനെ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നു് അത്യാഗ്രാധതയിലേക്കു വലിച്ചിഴക്കുന്ന ഭാരമേറിയ കരിങ്കല്ലാണിതു്. വേണ്ടോ എനിക്കുവേണ്ടോ"—അവൾ ആ നോട്ടുകൾ എടുത്തു് കത്തിയിരുന്ന വിളക്കിൽ കാണിച്ചു. അഗ്നിജ്വാല ആർത്തിയോടുകൂടി അൻപതു രൂപയും ഭക്ഷിച്ചു. അവശിഷ്ടങ്ങൾ പാപക്ഷണങ്ങൾ പോലെ അവിടെ പറന്നുടന്നു.

അവൾ ശൽക്കത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു. "ദൈവമേ ഞാനല്ല, എന്റെ ഭാരിദ്രമാണ്. ഈ മഹാപാപം ചെയ്തതു്. പാപിയായ എനോടു ക്ഷമിക്കണമേ." ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ അവൾ പുറത്തേക്കു ഓടി, അന്ധകാരത്തിൽ മറഞ്ഞു.

ഭാവനയുടെ അർത്ഥശക്തി.

മാനസികപ്രയോഗത്താൽ രോഗക്രിയാണമെന്നു്

(വൈദ്യൻ സി. എൻ. രാമൻനായർ)

മനുഷ്യശക്തിയുടെ ചിലതരം പ്രയോഗങ്ങളാൽ സുഖവും ആരോഗ്യവും സമ്പാദിക്കാമെന്നുള്ള യഥാർത്ഥ ശ്രവിക്കുമ്പോൾ പലരും അതുതള്ളപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണ്. അതുതെളിയിക്കുവാനുള്ള ചില ലഘുപ്രയോഗങ്ങളെ ഇതിനടിയിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

(1) നമ്മുടെ ജാരഭാഗത്തിൽ വേണ്ടവിധം രക്തസഞ്ചാരം നടക്കാതിരുന്നാൽ ഭാഗനശക്തി കുറഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. തൽസമയം തന്റെ മനസ്സിനെ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു് വിട്ടു് ആ ജാരഭാഗങ്ങളിൽ രക്തസഞ്ചാരം ശരിയായി നടക്കുന്നു എന്ന് ഏകാഗ്രമായി ധ്യാനിക്കുക ദീപനശക്തി ശരിപ്പെടുന്നു!

(2) തണുപ്പുതോന്നുകയും, അതു അസഹ്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വരം ശരിപ്പെട്ടപ്പോൾ രക്തസഞ്ചാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ദോഷമല്ലാം വേണ്ടിടത്തോളം രക്തം ശരിയായി പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, ഓരോ കേശികയും, നാഡികകളിൽ പോലും അതു വേണ്ടതു ഓടുന്നുണ്ടെന്നും ആവശ്യമുള്ള ഏതു് ശരീരത്തിന്നു് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും ഏകാഗ്രതയോടെ ധ്യാനിക്കുക; ഫലം താമസിയാതെ അനുഭവപ്പെടും.

(3) ശാന്തനും ഏകാഗ്ര മാനസനുമായി തന്റെ ചിത്തത്തെ പാദത്തിലേക്കു് വിടുക. മുക്കളിൽ നിന്നു് താഴെ പാദത്തിലേക്കു് രക്തസഞ്ചാരം ശക്തിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു് ഭാവന ചെയ്യുക: തലവേദനയെ നിങ്ങളുടെ ഇമരശക്തി സുഖപ്പെടുത്തും! മസ്തികത്തിൽ ചെല്ലുന്ന അധികരക്തത്തെ തടഞ്ഞു് അതിനെ അധോഭാഗത്തേക്കു് ഇമരശക്തി വിടുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഗുണം ലഭിക്കുന്നതു്.

തലവേദനയുള്ള വേദനയെ പ്രയോഗം കപാലമദ്ധ്യേ ഏകാഗ്രമായി നടത്തുന്ന ധ്യാനമാണു്. ശിരസ്സിലെ സർവ്വശക്തിയും ആ മദ്ധ്യസ്ഥിദൂരിലേക്കു് പ്രവഹിക്കുന്നതായും നിങ്ങളുടെ മനോരസം അതു ശക്തി പ്രവർത്തിച്ചു രോഗവേദന (വസ്തു) വിനെ മഹിമയിനമാക്കി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതായും ഏകാഗ്രതയോടെ ധ്യാനിക്കുക. തൽക്ഷണം തലവേദന കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു!

തായും നിങ്ങളുടെ മനോരസം അതു ശക്തി പ്രവർത്തിച്ചു രോഗവേദന (വസ്തു) വിനെ മഹിമയിനമാക്കി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതായും ഏകാഗ്രതയോടെ ധ്യാനിക്കുക. തൽക്ഷണം തലവേദന കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു!

(4) പരിഭ്രമം, അശാന്തി, ക്ഷീണം മുതലായവ തോന്നിയാൽ പത്തിരപതു മിനിറ്റുസമയം പൂർണ്ണശാന്തനായിരിക്കുക. തന്റെ അ.ത.മ.ന.സ്സ് ശാന്തമായിത്തീരുന്നതിന്നു് ഇമരശക്തിയെ ബലമായി പ്രവർത്തിക്കുക. ശരീരമനസ്സുകൾ രണ്ടിലും ശാന്തിയും ആനന്ദവും നിറഞ്ഞു വരുന്നതായി ഭാവനചെയ്യുക. ഇതിനാൽ ക്ഷീണം മാറി നവോന്മേഷം ഉണ്ടാകുന്നു; മാനസിക വികാരങ്ങൾ ശമിച്ചു ശാന്തി പ്രസന്നത ഇവ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(5) എത്ര കുറച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും താൻ നിശ്ചിതനാണെന്നോ പതിതനാണെന്നോ നിങ്ങളുടെ തോന്നിയാൽ അഥവാ നിങ്ങളർ നിരാശരും അസന്തുഷ്ടരും ആയിത്തീർന്നാൽ തന്റെ അജ്ഞാനസരണം താൻ സർവ്വാർത്ഥജ്ഞനും, അജ്ഞാതയുള്ളവനും, സുന്ദരനും മോശമാണെന്നുള്ള ഒരു ചിത്രം തന്റെ മാനസികജാലത്തിൽ വരയ്ക്കുക; അതായതു് ഹൃദയംഗമമായും ദൃഢമായും സങ്കല്പിച്ചു് അതുതന്നെ ധ്യാനിയ്ക്കുക. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്നു് അധിക യോഗ്യതയും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. മനസ്സ് സന്തുഷ്ടവും പരിപൂർണ്ണവും ആകുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങളുടെ അസുഖങ്ങൾ മാറി ജീവിതവും ചുരുപാടുകയും ഹൃദ്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങും!

(6) പാതിസ്ഥിതികളുടെ ദോഷത്താലോ മറ്റോ വല്ല ദുഷ്ടിചാരവും കടന്നുകൂടുന്നതായി തോന്നിയാൽ തന്റെ ചിന്താഭിത്തിയിൽ ശാന്തതയുടെ ചിത്രം സദാഭാവനകളാൽ വരയ്ക്കുക. ഉടനെ മനസ്സ് ദോഷരഹിതമായി സാധാരണനിലയിൽ നിന്നു കൊള്ളുന്നു.

(7) നിങ്ങളുടെ ശരീരശക്തി കുറയുന്നുണ്ടോ ക്ഷീണിച്ചുപോയെന്നോ തോന്നുകയും, തന്മൂലം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേലയെ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള "തോന്നൽ" ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുമ്പോൾ 'ഞാൻ ബലവാനാകുന്നു, ഞാൻ കാര്യക്ഷമനായിത്തീരുന്നു' എന്നുള്ള ബലമായ ധാരണയെ ഉദിപ്പിക്കുക. തന്റെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ രോമത്തിലും ഞരമ്പിലും ബലം, ഉത്സാഹം, സ്ഫുർത്തി ഇവ പ്രവഹിക്കുന്നതായി തോന്നും വിധം മേൽ പറഞ്ഞ ഇച്ഛാശക്തിയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കണം. ഇതുകൊണ്ട് ദീർഘസമയത്തേക്ക് ക്ഷീണവും വിഷമവും കൂടാതെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

(8) നിങ്ങളുടെ ശരീരപ്രകൃതി ശരിയായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ആഹാരം ലഘുപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉറങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങിനെ നിദ്രയാരംഭിക്കുമ്പോൾ, ആരോഗ്യമയവും ബലപുഷ്പമായും തന്റെ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തത്വത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ധ്യാനിച്ചു മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കിയിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്.

(9) ദഹനക്രിയയ്ക്ക് അനുക്രമമായ വിധം ഭക്ഷണം ക്രമപ്പെടുത്തുക. അതു നല്ലവണ്ണം ചവച്ചിറക്കുക. പ്രസന്നചിത്തനായിരിക്കുക. ആവശ്യം തോന്നിയാൽ ഏകാഗ്രചിത്തതയോടെ പാചനയന്ത്രങ്ങളിൽ രക്തസഞ്ചാരം നടത്തുക. എന്റെ ദഹനശക്തി എല്ലാവിധത്തിലും ശരിയായിരിക്കുന്നു, എനിക്കു എത്ര സാധനവും ഭക്ഷിപ്പാനും അതിനെ ദഹിപ്പിക്കാനും കഴിവുണ്ട് എന്ന് അന്യ ചിന്ത കൂടാതെ സന്തോഷചിത്തനായി വീണ്ടും വീണ്ടും ഭാവന ചെയ്യുക; ഭക്ഷണസമയത്തും ഈ വിചാരം തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. തന്മൂലമുള്ള ഗുണം അമിതമായിരിക്കും.

(10) ഏറ്റവും പ്രധാനമായി നാം ഭാരത്തിരിക്കേണ്ട കാര്യം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഉച്ചഭാവനകളാലും സന്ദർശനവിചാരങ്ങളാലും ആരോഗ്യമയസുഖനകളെക്കൊണ്ടും ആരോഗ്യപുഷ്പവും പ്രസന്നവും ആക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളിടത്തോളം കാലം, നമ്മുടെ ആരോഗ്യം ശരിയായിരിക്കുമെന്നും അതിനെ നന്നാക്കിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഉള്ളതാണ്. ശരീരാരോഗ്യമനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിയെ ബലമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു.

വിക്രമാദിത്യ സദസ്സ്.

അമരസിംഹന്റെ ജീവിതകാലനിസ്തയം.

(വിഭാഗം ഏ. എൻ. പി. പണിക്കർ)

അമരകോശം എന്ന മഹൽഗുഹത്തേയും അമരസിംഹൻ എന്ന പണ്ഡിതാഗ്രേസരനേയും പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ വളരെച്ചുരുക്കമാണ്. പരിഷ്കൃതമായ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് കഷ്ടിച്ചു കൂട്ടി എഴുത്തും വായനയും വശമായാൽ ഉപരിപാഠവിവരപ്പട്ടികയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം അർഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അമരകോശമായിരുന്നു. വാക്യം, പരൽപ്പേര്, അമരകോശം, കാവ്യം, നാടകം, അലങ്കാരം എന്നിങ്ങനെയാണ് അന്നത്തേ "കറിക്കലം" മുഖോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അമരകോശം ഹൃദിസ്ഥമാക്കുക എന്നുള്ളതു സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലേ ഏതു ശാഖയിൽ കൂടിയുള്ള പഠിത്തത്തിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നതിനാൽ പഠിതാക്കൾ അതിലേ മറ്റൊരു ചരണപദമായ "യന്യജ്ഞാനദയാസിന്ധോ" എന്നു തുടങ്ങി ഗുഹസമാപ്തിയേ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദ്യംവരെ കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചുവന്നു. പൊതുവേ പറയുന്നപക്ഷം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമായി അമരകോശഗുഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അനുഭവബോധമായ ഒരു വസ്തുതയത്രേ.

സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അമരകോശം ഉൾപ്പെടെ പതിനാലു കോശഗുഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ മിക്കതും അപ്രകാശിതങ്ങളും ലഘുപ്രചാരങ്ങളുമാണ്. വിശ്വം, മേദിനി എന്നിത്യാദി അപൂർവ്വ ചില ഗുഹങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അമരകോശത്തേപ്പോലെ മറ്റൊന്നിനും പ്രചാരമില്ലെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു വാസ്തവം മാത്രമാണ്. പ്രസിദ്ധങ്ങളായ മിക്ക പദങ്ങളും അവയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളും ഏകദേശം മുമ്പായിരം "ശ്ലോക"ങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഏറ്റവും ശബ്ദശുദ്ധിയോടുകൂടി ഇതുരചിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലാണ് മറ്റു കോശഗുഹങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ച് ഇതിന് ഇന്നും പ്രചാരവും പ്രസിദ്ധിയും നിലനിന്നു

പോകുന്നത്. വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തിൽ ഈ ഗുഹകാരണമായിരുന്ന വ്യുല്പത്തിഇതിലെ ഓരോ പദ്യവും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വ്യാകരണത്തിൽ സാമാന്യജ്ഞാനമെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർ് ഈ കോശഗുഹത്തിന്റെ തത്വം വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആദിശാസ്ത്രികന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു അമരസിംഹൻ എന്നുള്ള വസ്തുതകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

"ഇന്ദ്രശ്ചന്ദ്രകാശകൃത്സ്താ-
പിശലീശാകടായതഃ
പാണിന്യുരജൈനേന്ദ്രാ-
ജയന്ത്യജ്ഞാദിശാസ്ത്രികാഃ" എന്ന ശ്ലോകം കൊണ്ട് അമരസിംഹൻ ആദിശാസ്ത്രികന്മാരായ എട്ടുപേരിൽ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കാതന്ത്രവൃത്തി കാലാപവ്യാകരണവൃത്തി, എന്ന ഗുഹങ്ങളും ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ഉപോൽബലകങ്ങളാണ്.

അമരസിംഹന്റെ ജീവിതകാലം എന്നായിരുന്നു?

"ധനപന്തരീക്ഷപണകാമരസിംഹശങ്ക-
വേതാളഭട്ടേഘടകുപ്പുകാളിഭാസാഃ
ഖ്യാതോവരാഹമിഹിരോ നൃപതേസ്തഭാ-
യം"

രത്നാനിവൈവരജചിന്ദവവിക്രമസ്യ" എന്ന ജ്യോതിർവിഭാഭരണത്തിലെ പദ്യം കൊണ്ട് വിക്രമാദിത്യ മഹാരാജാവിന്റെ സദസ്സിലെ നവരത്നങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു അമരസിംഹൻ എന്നു കാണുന്നു. ഈ വിക്രമാദിത്യൻ എത്രകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു? ഏ. ഡി. 320 മുതൽ ഏതാണ്ട് 525 വരെ 200 വർഷക്കാലം നിലനിന്ന ഗുപ്തരാജവംശത്തിലെ ഒരു രാജാവായിരുന്ന ഭഗീരഥ ചന്ദ്രഗുപ്തനാണ് മേല്പറഞ്ഞ പദ്യത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വിക്രമാദിത്യൻ എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്താബ്ദം 375 മുതൽ 413 വരെ രാജഭാരം ചെയ്തതായി കാണുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി കമരഗുപ്തൻ പ്രഥമ

നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 413 മുതൽ 455 വരെ രാജഭാരം ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം സ്കന്ദഗുപ്ത വിക്രമാദിത്യൻ രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഏ. ഡി. 430 നോട്ടുകുടി ശതക്കൂടെ ആക്രമണം നിമിത്തം ഗുപ്ത രാജവംശം ശിഥിലീഭവിച്ചാൽ തുടങ്ങി. നരസിംഹബാലാദിത്യൻ എന്ന ഒരു ഗുപ്തരാജാവിന്റെ സാമന്തനും നിമിത്തം ശതക്കൂടെ ആക്രമണത്തിന് ഏ. ഡി. 523-നോട്ടുകുടി ഏതാണ്ട് ഒരു ആശ്വാസം ഉണ്ടാക്കി എന്ന് ചരിത്രകൊണ്ടു കാണുന്നു. ഗുപ്തരാജവംശത്തിലെ ഒരു രാജകുമാരിയുടെ മകനായിരുന്ന ഹർഷൻ ഏ. ഡി. 606-ൽ രാജാവകന്നതുവരെ ഗുപ്തസാമ്രാജ്യം നിലനിന്നു പോന്നതായി ഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വിക്രമാദിത്യൻ' എന്ന ഒരു പ്രത്യേക നാമധേയം ചന്ദ്രഗുപ്ത ദ്വിതീയന്റെ ആവിർഭാവത്തോടു കൂടി ഗുപ്തരാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടായി എന്നും ആ രാജവംശത്തിലെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം വിക്രമാദിത്യനാമം കൂടി അവരുടെ നാമധേയത്തോടു ചേർത്തിട്ടുള്ളതായും കാണാവുന്നതാണ്. 375 മുതൽ 413 വരെ രാജഭാരം ചെയ്ത ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ കാലത്താണ് മേല്പറഞ്ഞ നവരത്നങ്ങൾ ഏവരും ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് വിചാരിക്കാൻ അശേഷം മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. വിക്രമാദിത്യനാമധേയ ധാരികളായ ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്ത്, അതായത് 375 മുതൽ 606 വരെയുള്ള കാലത്തിടയ്ക്കു ജീവിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരിൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായ ഒൻപതു പേരുടെ നാമധേയങ്ങളാണു ഈ പദ്യം കൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിനാണു കൂടുതൽ സാംഗത്യമുള്ളത്. നവരത്നങ്ങളിൽ ഒരാളായ വരാഹമിഹിരൻ ഏ. ഡി. 537-ലാണ് മരിച്ചത് എന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നു (Vide page 55 of Vincent A Smith's History of India) ഈ വരാഹമിഹിരനും അമരസിംഹനും സമകാലീനന്മാരായിരുന്നു എന്ന് ഉപരി പ്രസ്താവനകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. വരാഹമിഹിരൻ ഒരു പുരുഷായുസ്സിന് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള 120 വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്ന് വിചാരിച്ചാൽ തന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം ഏ. ഡി. 470-നു സമീപമായിരിക്കണം. ആ കാലത്തു വിക്രമാദിത്യൻ എന്ന നാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രഗുപ്തദ്വിതീയൻ മരിച്ചിട്ട് ഏകദേശം അറുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞി

അപേക്ഷ.

(നവാവ് നാലുതൂണു നായർ)

അന്ത്യമുച്ചയാതി ചെയ്യാൻ വിധാൻ പിന്തിരിഞ്ഞിടാൻ തക്കനോക്കിപ്പോകാൻ ചുമ്മ! വെച്ചു നില്ക്കാനും നിന്നാടിനിന്നിടമുപോയിട്ട് (വാൻ) പൊയ്ക്കുള തോറു-പാട്ടേ-ഉണ്ടെ നിസ്സാരാകാട്ടു നിശ്ചലാരേഖയോച്ചു നിന്നിടമേതു കാണും സ്വപ്നസാക്ഷാദാകാരസുന്ദരതാമസ്യമേ! ഉൾപ്പുളപ്പു തീർന്നു ജീവിക്കാൻ വിഹാരിയും- പൊൽപ്പുകൾപ്പുറപ്പിൻറയരുളുതലുദീപമേ! "ഇന്നു"ത്തേവെൺപായലിൽ മറവൻരുളുന്നി- തുന്നതതേജോരശ്മി "നാളെ" തൻ തിജപാലകൾ നിൽക്കുവതുമേ!-വിശ്വസാമ്രാജ്യർക്കു- കർമ്മലാഭം വീരസോദരയോദ്ധാക്കളേ ചെല്ലുക; തകർക്കുക; മേന്മയേത്തുടക്കുന്ന മല്ലവൈരികളുംകന്യ വിശ്വാസങ്ങളെ ഭോവിയിലിനി നമുക്കുടവാനിരിക്കുന്ന ജീവിതപ്പോരിനു നാം സന്നദ്ധരായിക്കൊള്ളൂ!

രിക്കൾ. അപ്പോൾ വരാഹമിഹിരനും അമരസിംഹനും ചന്ദ്രഗുപ്തദ്വിതീയന്റെ കാലത്ത് അല്ല ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നും ഗുപ്തരാജവംശത്തിലെ സ്കന്ദഗുപ്തനശേഷം നാട്ടുവാണു ഏതോ ഒരു രാജാവിന്റെ കാലത്താണ് എന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഖ്യാതനായ കാളിദാസനാമകവിയും ഈ നവരത്നങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. കാളിദാസനാമധേയത്തോടുകൂടി ഒന്നിലധികം കവികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി രാജശേഖരനാമകവിയുടെ താഴെപ്പറയുന്ന പദ്യം കൊണ്ടു കാണാവുന്നതാണ്.

ഏകാപി ചാമതേ മന
കാളിദാസാനകേന ചിൽ
ശൃംഗാരേലളിതോൽഗാരേ
കാളിദാസതൃപികീർത്

ഇതു കൂടാതെ ജ്യോതിർവിഭാഭരണത്തിന്റെ കത്താവായി നാലാമത് ഒരു കാളിദാസൻ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഏതു കാളിദാസനേയാണ് നവരത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ശാകുന്തള, രഘുവംശം, മേഘദൂതം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവ് എന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാളിദാസൻ ഏ. ഡി. 413 മുതൽ 455 വരെ വാണതളിയ കുമാരഗുപ്തൻ ഒന്നാമന്റെ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനു വളരെ അവകാശമുണ്ട്. ചന്ദ്രഗുപ്തദ്വിതീയന്റെ കാലത്താണ്

ഈ കാളിദാസൻ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ള വിശ്വാസം കേവലം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. ഏകദേശം ഏ. ഡി. 450-ാമാണ്ടിനോടടുത്ത് ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലമെന്നു പല അഭ്യൂഹങ്ങൾ കൊണ്ടു ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കൊണ്ടു നമുക്കു വിചാരിക്കാം. ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാൽ വരുന്ന വിഷയത്തിൽ വരാഹമിഹിരനും അമരസിംഹനും, കാളിദാസനും സമകാലീനന്മാരല്ലായിരുന്നവനും ചന്ദ്രഗുപ്തദ്വിതീയന്റെ അഥവാ വിക്രമാദിത്യന്റെ കാലത്ത് ഇവർ ജീവിച്ചിരുന്നവല്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഭർതൃമരിയു, ഹരിപന്ദരം, ശങ്കര, അമരനും, വരാഹമിഹിരനും ഒരേ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു എന്നും അവർ ഒരു വിക്രമാദിത്യന്റെ വൈമാത്രേയരായ സഹോദരന്മാർ കൂടിയായിരുന്നുവെന്നു അപ്പാശർമ്മവിദ്യാവാചസ്പതിയുടെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ നിന്നു പണ്ഡിതർ, കെ. വാസുദേവൻ മുസ്തതവർകൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന പദ്യംകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നു.

"ബ്രാഹ്മന്യാമഭേദപാരാഹ്മാമിരോജ്യോതിർ വിഭാഭരണി
രാജാഭർതൃമരിശ്വവിക്രമഗുപ്ത; ക്ഷത്രാത്മജായാമഭൂൽ
വൈശ്യായാം ഹരിപന്ദരവൈദ്യ തിലകോജാതശ്വരജ്യകൃതി
തുദ്രായാമരജ്ജഡേവശബരസപാമിദപിജസ്യാത്മജഃ"

ഇതിൽനിന്നും ശബരസപാമി എന്ന ബ്രാഹ്മണൻ നാലു ജാതിയിൽനിന്നും ഒരോ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു എന്നും ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിൽനിന്നും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിശാരദനായ വരാഹമിഹിരനും ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിൽനിന്നും വിക്രമാദിത്യനും ഭർതൃമരിയോ വൈശ്യസ്ത്രീയിൽനിന്നും ശങ്കര, ഹരിപന്ദരൻ എന്നിവരും, തുദ്രസ്ത്രീയിൽനിന്നും അമരനും ശബരിസപാമിയുടെ മക്കളായി ജനിച്ചു എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. വരാഹമിഹിരൻ ഏ. ഡി. 537-ൽ മരിച്ചു മരിച്ചതെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു പിതാവിന്റെ സന്താനങ്ങളായ വിക്രമാദിത്യൻ, വരാഹമിഹിരൻ, അമരസിംഹൻ മുതലായവരുടെ ജീവിതകാലം 537-നോടു മിക്കവാറും അടുത്തതായിരിക്കാണെന്നിവാഹമുള്ളു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ അമരസിംഹന്റെ ജീവിതകാലം ഏ. ഡി. 500

ചൊറകഥ.

ശിഥിലകുടയൻ.

(പി. സി. ഇരശോ)

-നം 600-നം ഇടയ്ക്കുണെന്നു ഖണ്ഡിതമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതാണ്. ബി. സി. 57-ാമാണ്ടോടുത്തു് ഒരു വിക്രമാദിത്യൻ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും നവരത്നങ്ങളുടെ കാലം അതിനോടടുത്തായിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള അഭ്യൂഹങ്ങൾ കേവലം അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണ്. വിക്രമാദിത്യസദസ്സ് എന്നു പറയുന്നതു തന്നെ മേല്പറഞ്ഞ സ്റ്റോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിക്രമാദിത്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗുപ്തരാജാക്കന്മാർക്കു് വിക്രമാദിത്യൻ എന്നു് ഒരു വിശേഷനാമധേയംകൂടി ചന്ദ്രഗുപ്തഭിത്തിയന്റെ കാലം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് മേല്പറഞ്ഞ പദ്യം കൊണ്ടു് ഏ. ഡി. 455-ൽ രാജ്യഭാരം ഏറ്ററ സ്കന്ദഗുപ്തൻ, സ്കന്ദഗുപ്തവിക്രമാദിത്യൻ എന്ന നാമധേയം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് കൂട്ടുകൊണ്ടു് നമുക്കു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഏ. ഡി. 480 മുതൽ 606 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങൾ മിക്കവാറും അത്താനങ്ങളാകയാൽ മേല്പറഞ്ഞ പദ്യത്തിൽ കാണുന്ന വിക്രമാദിത്യന്റെ ശിഷ്യനായ നാമധേയവും കാലവും സൂക്ഷ്മമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല; എങ്കിലും ജ്യോതിർവിദാരണത്തിലെ മുൻപറഞ്ഞ പദ്യം കൊണ്ടു് നിദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിക്രമാദിത്യൻ അനുസരിച്ചാൽ വൈമാത്രേയനായ ക്ഷത്രിയസമുദായനാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വാസന്തികം

ഗ്രന്ഥകർത്താ: കിളിമാനൂർ എൻ. കേശവൻ.

മലയാളരാജ്യം, ശ്രീചിത്രയുഗം തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഉള്ളൂർ, മഹോപാധ്യായ കരുൺ കെ. ജി. കുറുക്കൽ എന്നിവർ പ്രശംസിക്കുന്നു. രസനിഷ്ഠനികളായ 15 ലഘുകവിതകളുടെ സമാഹാരം. ഇനി കുറച്ചു പ്രതികൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

വില്പനാലയം മാത്രം. അപേക്ഷിക്കുക.

എൻ. കേശവൻ.

A. O. കിളിമാനൂർ.

പട്ടാളങ്ങളുടെ പണവും പേരിക്കൊണ്ടു് മംഗളോദയം ബാങ്കു മുഖേന നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾ ഒട്ടേറെ ജനങ്ങളെ ആ നരകത്തിലേക്കു തള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്തെല്ലാം മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടാണു് ഈയാവാററ അഗ്നിജവാലയെ സമീപിക്കുക! അവശതയകറ്റുവാൻ അവിടെ ചെന്നുവശായ ഒരു മന്ദഭാഗ്യനാണു്, തോമ്മാച്ചൻ. ബാങ്കിൽനിന്നും അന്നു തന്നിരിക്കു ലഭിച്ച കത്തു് ഒരു ഹൃദയസ്തോത്രം പോടു കൂടി അയാൾ വായിച്ചു.

മംഗളോദയം ബാങ്കു്

ഒ-ഒ-എംഎം

താങ്കൾ ഇവിടെനിന്നും രൊക്കു പറ്റാൻ ബ്രി: രൂപാ ഇരുനൂറ്റും നാളതുവരെയുള്ള പലിശയ്ക്കു് ഇന്നേക്കു ഏഴു ദിവസത്തിനകം തന്നു് ഇടപാടു തീർത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ പേരിൽ നമ്പ്ര പതിക്കുന്നതും, അതിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന സകല നഷ്ടങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയായി തീരുന്നതുമാണെന്നു് ഇതിനാൽ തെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, മാത്തൻ ഒരസേമു്

മാനേജർ.

ഉടലെടുത്ത ദുർഭാഗംപോലെ ആകത്തു് അദ്ധ്യാപകനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വയം വരുത്തിവെച്ച അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾ പശ്ചാത്തപിച്ച ഭൂതകാലചിന്തകൾ ഭാരോന്നം അദ്ധ്യാപകന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയി.

തോമ്മാച്ചൻ ഒരു പുരയും പുരയിടവും പൈതൃകമായുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയിൽ ലഭിച്ച സ്തുത്യർഹമായ വിജയം അയാളെ പരമാനന്ദത്തിന്റെ പാർവ്വതയിലേക്കുയർത്തി. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ ചാടിക്കയറാമെന്നു് ആ അഭ്യസ്തവിദ്യനു് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മാതാവിന്റെ അതിഥി ആഗ്രഹം അതിനിടയ്ക്കു് അയാളെ ഒരു വിവാഹിതനാക്കിത്തീർത്തു. ആവശ്യങ്ങളുടെ വർദ്ധന

വു്, ആ യുവാവിനെ ഉദ്യോഗവേട്ടയ്ക്കു് കോപ്പണിയിച്ചു.

ആ പരീക്ഷാവിജയി കയറി ഇറങ്ങാത്ത ആഫീസുകളിലു്; പാഠശാലകളിലു്. നിരവധി പട്ടണങ്ങളും വ്യവസായശാലകളും ആ സാധുവിന്റെ പാദസ്പർശമേറിട്ടുണ്ടു്. പ്രയോജനരഹിതമെങ്കിലും അയാൾ അനേപക്ഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. "അനേപക്ഷിപ്പിൽ, കണ്ടെത്തു്" മെന്നുള്ള ക്രിസ്തുദേവവചനം അയാൾ ചെറുപ്പത്തിലെ പഠിച്ചതാണു്.

ശകനക്കാര്യത്തിൽ തോമ്മാച്ചനു് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നല്ല ശകനം കണ്ടുകൊണ്ടാണു് അയാൾ അന്നിറങ്ങിയതു്. ആദ്യമായി ഒരു ഗ്രാൻഡ്സ്കൂൾ മാനേജരെയാണു് ആ ധാമ്യൻ സമീപിക്കുക.

കേപ്പലം ഒരു നിഷ്കണ്ടകനായിരുന്നില്ല, ആ മാനേജർ. "300 രൂപ തരുന്നപക്ഷം മി. തോമ്മാസ്സിനു് എന്റെ സ്കൂളിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം തരാം"-അപേക്ഷകനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന അപമര്യാദ അയാൾക്കില്ലായിരുന്നു.

ആലോചകൾ പലതും ആ യുവാവിന്റെ ശിരസ്സിൽ കൂടി ചാരിച്ചു. പേനയപ്പാതെ മറന്നായായാ ഉപയോഗിച്ച് ജീവിധായോധനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തോമ്മാച്ചൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. നിരശാസാഗരത്തിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച പൊങ്ങുതടി പാടെ പരിത്യജിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിമോശമെന്നു് അയാൾ കരുതി.

ഉദ്യോഗാർത്ഥിയുടെ ഭാഷണചാതുര്യവും, മാനേജരുടെ ഞെരുക്കവും കൂടി ഒത്തു പിടിച്ചപ്പോൾ ആ വിദ്യാലയധികൃതന്റെ മുന്തൂറു രൂപയുടെ ആവശ്യം ഇരുനൂറ്റിലേക്കിഴഞ്ഞു. രൂപാ ഇരുനൂറ്റുണ്ടാകുവാനുള്ള വിഷമം ആ യുവാവിനു് അജ്ഞയമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതുലഭിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

* * * * *

തോമ്മാച്ചൻ കമലാലയം സ്കൂളിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കട്ടബോ മംഗളോദയം ബാങ്കിനു പണയവും.

വീട്ടാവശ്യങ്ങൾ എത്ര കുറച്ചിട്ടും സ്വകുടുംബത്തിന്റെ ബന്ധനം അഴിക്ക

വാൻ, ബാങ്കുമാനേജരുടെ മുഖിൽ നട്ടെല്ലു വളക്കാതെയിരിക്കുവാൻ ആ സരസ്വതീഭക്തന്റെ ശബളതുകയനുവദിച്ചില്ല. അദ്ധ്യാപകന്റെ നിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുകൂടി വിരാമമിട്ടുമാത്രം, മാനേജരുടെ യുക്തം പോലെ ശബളതുകയും, അതുകൊടുക്കപ്പെടുന്ന തീയതിയും മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അദ്ധ്യാപകൻ ആരാണ്? തന്റെ ഋണഭാരമൊന്നിറക്കി വയ്ക്കുവാൻ ആ സാധു ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ, മണലുകൊണ്ടു കയറുപിരിക്കുവാനുള്ള യത്നമായിരുന്നു, അതു്.

ബാങ്കുമാനേജരുടെ നോട്ടീസു കിട്ടിയതിന്റെ ഏഴാദിവസമായിരുന്നു, അന്ന്. തനിക്ക് അല്പം സാവകാശം കിട്ടണമെന്നറിയിക്കാൻ, അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ അദ്ധ്യാപകൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു, അതു നീരുറവത്തേടി മണലാരണ്ണത്തിൽ പോകയാണെന്നു്.

മാനേജരുടെ അന്നത്തെ ഭാവപ്പകർച്ചകളു് ആശ്വാസവും അതിലധികം അതിശയവും അദ്ധ്യാപകനുണ്ടായി. സരസ്വതയു് അയാളിൽ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു.

“തോമ്മാച്ചാ, ഇവിടോട്ടിരുന്ന്” ആ പരവശൻ ബാച്ചുനീക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു് മാനേജർ പറഞ്ഞു:—

“കേട്ടോ തോമ്മാച്ചാ, തോമ്മാച്ചൻ കിട്ടാപ്പള്ളിയിൽനിന്നു നോട്ടീസുയച്ചു. ബാങ്കുകാർക്കു മല്ലിയോ. അതു കണിശമായി നടത്തേണ്ടയോ?”

“അതിന്നേന്താ? നാം തമ്മിൽ ഇടപാടു തീർത്താൽ മതിയല്ലോ”— ജൂബലിയായ അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞു.—

“ഇപ്പം പലിശേ തീർക്കുന്നോളോ; അതോ ചൊതലുമൊണ്ടോ”— മാനേജർ ആരാഞ്ഞു.

“ഇപ്പോൾ പണത്തിനു വിഷമമായിട്ടിരിക്കയാ. കുറച്ചു ശമ്പളക്കുടിശിവ കിട്ടുവാനുണ്ടു് അതുവാങ്ങി ഇടപാടു തീർത്തുകൊള്ളാം.”

“എന്നത്തേക്കു”— മാനേജരുടെ സ്വരം പരുഷതരമായി.

“താമസിയാതെ തീർത്തുകൊള്ളാം.” ഒരു അപരാധിയുടെ അച്ചുക്കുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ധ്യാപകനു്.

“ഇനി താമസിക്കാനോ? അതൊക്കെത്തില്ല. അരവാശി കഴിഞ്ഞു. മന്ത്രി

പലരി.

(കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ)

പലരിയാമെന്താ? ഗണപതിരിച്ചു—
 പുതുവേഷമേന്തിക്കിഴക്കു നിന്നും,
 ശുകനാദനുപുരകപാണവുമായ്
 ചുവടിവച്ചു വരുന്നുമല്ലെ.
 സുഖഗന്ധാലേപനമാചരിച്ചു
 സുമുഖി സുഗന്ധപരത്തിനീളെ.
 സുമനീരമെയിലണിഞ്ഞു, ശോഭി-
 ചുമലതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങിയപ്പോൾ:—
 ഇന്നവൾതൻ നാമനാകുവാനായ്
 വിനയകലൻകരങ്ങൾനീട്ടി.
 വരണകഴിഞ്ഞുവിളങ്ങിയങ്ങാ-
 വരവധുസെന്താട്ടിവിത്തരായി
 അതുകൊണ്ടുലോകത്തിനെന്തുമാത്രം
 ഗുണമുണ്ടാ, ചെല്ലാതെളിഞ്ഞുചേരൽ.
 ശരിയായഭാവത്യാവസ്ഥമാക്കിൽ
 വിരചിക്കു ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗലോകം

നമേലൊണ്ടു തരാൻ. ഇന്നത്തേക്കു കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ നന്ദു പതിക്കു.”

“എന്തു മന്ത്രിയെ മേലോ?—അധമണ്ണി” ഒരു അമ്പരപ്പുണ്ടായി.

“എന്താ സംശയം. എന്റെ രൂപവാങ്ങിയെ നാളതായി? പണത്തിനു പലിശ ഇല്ലെന്നുനോ പറെന്നെ.”

“പലിശവകയിൽ കുറെ ഞാൻ തന്നിട്ടില്ലേ?”

“തന്നിട്ടോണ്ടു കണക്കില്ലാണ്ടു്. അതു കഴിഞ്ഞൊക്കു തുകയാ ഇതു്”

“എന്തോ—നമുക്കു് ആ കണക്കൊന്നു നോക്കാം.” സംശയനിവാരണത്തിനു് അയാൾക്കു് അതു് ആവശ്യമായിരുന്നു.

“ഇനി കോടതിയിൽച്ചു സംശയം തീർക്കാം. മെനക്കെടുത്താൻ വന്നിരിക്കുന്നു.”— മാനേജർ കൃത്യാന്തരബഹുലനെപ്പോലെ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ എനിക്കു കുറെ സാവകാശം തരികയില്ലേ?” അദ്ധ്യാപകൻ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

“സാവകാശമോ? വാദ്ധ്യരെ, തന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പറെന്നു. പലിശവകയിൽ ഒരു നൂറു രൂപാ തന്നാൽ അല്പ സാവകാശം കിട്ടും. അല്ലാതെ

എന്നെക്കൊണ്ടു് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല”— അധികാരിയുടെ വിധിയിരുന്നു, അതു്.

“പലിശവകയിൽ നൂറു രൂപയോ?—ആ രൂപയെടുത്താൻ പാരശ്യത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

“വെറും പള്ളിക്കുടക്കായ് മല്ലേഹേ ബാങ്കുകാർ. നിങ്ങൾക്കു് ഈ ബാങ്കുകാർക്കും ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത തോന്നുന്നു. ഞാവറഞ്ഞതു കേട്ടല്ലോ. എനിക്കു കുറെ കണക്കു നോക്കുവാനൊണ്ടു്. എവിടെനിന്നെങ്കിലും നിങ്ങൾ രൂപായുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു വാ”— മാനേജർ അക്ഷോഭ്യരായി, തീർത്തുപറഞ്ഞു.

ആ ശിഥിലാട്ടിയുടെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം പോലെ ഇരുട്ടുണ്ടായിരുന്നു, ആ ഭവനവും. അവിടുത്തെ വയ്ക്കുവാനുണ്ടായ അസൗകര്യമെന്തെന്നു് ആ ഗൃഹനായകനറിയാമായിരുന്നു. തന്റെ ഭാഗ്യമകളുടെ ഒട്ടിയ വയർ കാണുവാനുള്ള ദർശനം അന്ധകാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതു് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായി ആ പിതാവിനു തോന്നി. അദ്ധ്യാപകനും വെളിച്ചത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, പായ് നിവർത്തു കിടക്കുവാൻ! അനന്തരകരണിയ ചിന്തയിൽ ആ തകർന്ന ഹൃദയം ഏകാഗ്രമാകുമായിരുന്നു, കുടുംബനിയുടെ—ആ പട്ടിണിപ്പാവത്തിന്റെ ഞെക്കിമുളൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ! അദ്ധ്യാപകന്റെ ഉപധാനങ്ങൾക്കു് ആ രാത്രിയിൽ കണ്ണീർചോലയിൽ നിരാടുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

അടുത്ത പ്രഭാതം സൂര്യൻ മാനേജരുടെ ഗൃഹാങ്കണത്തിൽ വച്ചാണ് അയാൾ കാണുക. അവിടം മാത്രമായിരുന്നു ആ വൃണിതഹൃദയനുണ്ടായിരുന്ന അടുത്ത അഭയസ്ഥാനം.

മാനേജർക്കു് ഉറക്കത്തിനു് പകൽ കൂടി കുറച്ചു് ആവശ്യമായിരുന്നു. അഥവാ സാധുവായ ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ അത്യാവശ്യകത ആ ഗംഭീരനെ ഉണർത്തുവാൻ അശക്തമായിരുന്നു. വേലക്കാരിക്കു മുററമടിക്കലിനു സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ ആ നിരാധാരൻ ഒരു ചുക്കച്ചുവടു് ഇരിപ്പിടമാക്കേണ്ടതുണ്ടായി.

മാനേജർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകനെയാണ് കണികാണുക.

“എന്താ സൂക്ഷിപ്പേ ഇന്ന്. ഇവിടെയെങ്ങാനുമായിരുന്നുവോ ഉറക്കം”— മാ

നേജരുടെ സ്വരത്തിൽ അവജ്ഞയുടെ കലർപ്പുണ്ടായി.

വൃക്ഷച്ചവട്ടിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് അധ്യാപകൻ ആദരവുവുമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. —“ഉടനതന്നെ സ്കൂളിലേക്കു പോകണം. ഒരു അത്യാവശ്യം പറയുവാൻ കുറച്ചു വെളുപ്പുകൂടി ഇങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു താണു.”

“അത്യാവശ്യമാ? ത നി ക്കു” അത്യാവശ്യങ്ങളില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളില്ലല്ലോ. ഏതായാലും അധികം സംസാരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല. എനിക്കു തിടുക്കമായി ഒരിടത്തു പോകേണ്ടതുണ്ട്. അടുത്ത ആഴ്ചയിലോ മറ്റോ ഇങ്ങോട്ടു വരൂ.”

“അടുത്ത ആഴ്ചയിലോ? എനിക്കു കുറച്ചു രൂപയുടെ ആവശ്യം ഇന്നുണ്ട്. ഇന്നുതന്നെ കിട്ടിയേ കെ... ..” തന്റെ ആവശ്യം ഒന്നൊഴിയാതെ മാനേജരുടെ സമക്ഷം ആ വിവരം വിശദീകരിച്ചു.

“എന്ത്? പണമോ? ഒരു മാസത്തേക്കു് ആ കാര്യം മിണ്ടരുത്. നിങ്ങളുടെ തോന്നുമ്പോഴൊക്കെ പണം, പണം, എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. അടുത്ത മാസാവസാനത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു രൂപാ തരുവാൻ നോക്കാം. നിങ്ങളുടെ പൂ, പൂച്ച, പൂച്ചുട്ടി പഠിപ്പിക്കുപോലല്ല, ഒരു സ്കൂളിന്റെ ഭരണകാര്യം.”-മാനേജർ ഒരു പ്രസംഗകനായി മാറി.

“എന്റെ ശമ്പളക്കുടിശിഖ കിട്ടാതെ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വഴിയാധാരമായിപ്പോകും.” ആ സാധുവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

“ഓഹ! ഇനി ശമ്പളക്കുടിശിഖ കിട്ടണമെന്നുപോലും ഒരു കാഴ്ച വേണ്ട, ഒരു ബ്ലോഗം മാത്രം മതിയെ എന്നു കേണപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് എത്രയെണ്ണം പുറകേ നടക്കണമെന്നറിയാമോ? പിന്നെ തന്റെ ഒരു അവശതയോളം ഞാൻ അറുന്ന്...”

“അവിടുന്ന് എന്റെ രൂപ തന്നെ എന്നെ പിരിച്ചുവിട്ടുകൊള്ളണം. എന്റെ കുടുംബമെങ്കിലും ക-ഉ-യാ-തെ...” ആ നിരളകണ്ഠൻ വാചകം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പാവപ്പെട്ട ഒരു അധ്യാപകന്റെ പ്രലപനം കേട്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കുവാൻ മാനേജർ സമയമുണ്ടായില്ല. അതിലൊരുകാര്യം വലിയ കാര്യങ്ങൾ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

Buddha The Giver. (A Painting by Nicholas Roerich)

* * * * *

വീട്ടാവശ്യങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ നിറവേറി വന്നതു് വയുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും തോമ്മാസാറിനു ലഭിച്ച ഒരു കുറവപ്പത്രവിന്റെ സഹായത്താലാണു്. അതു മാത്രമായിരുന്നു അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വില്പിടിപ്പുള്ള ഏക സാധനം. ആ അധ്യാപകൻ ഒരുദിവസം കൂടി സ്കൂളിൽ പോകാതിരിക്കണമായിരുന്നു, ആ പത്രിവിനെ വിൽക്കുവാൻ ചന്തയിൽ പോകേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു്.

പ്രത്യാഗമനവേളയിൽ അധ്യാപകൻ ഒരു ഉന്മേഷം, ഒരു നവചൈതന്യമുണ്ടായിരുന്നു, പത്രിവിനു് നല്ല വില കിട്ടുകയാൽ. പത്രിവിനും കിടാവിനും കൂടി അമ്പതു രൂപ ലഭിച്ചു. പത്തു രൂപയുടെ അഞ്ചു കുറുപ്പുകുറിപ്പുകൾ!

ആ ഗ്രാമ്പൂസ് ആവശ്യങ്ങൾ പലതുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം പോലും മറ്റൊരാൾക്കു് വിനിയോഗിക്കാതെ അദ്ദേഹം ബാങ്കിലേക്കു തന്നെ നടന്നു.

‘സാറിനു് ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ലെറ്റർ റണ്ട്’ വഴിയല്ലേ അഞ്ചുശതപായി അറിയിച്ചു.

റജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കത്തു് എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അധ്യാപകൻ പേടിയിളകുകയായി. അതെ, ആ ബാങ്കുമാനേജരുടെ കത്തു് അദ്ദേഹത്തെ അത്രയേറെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

കത്തു വാങ്ങി അധ്യാപകൻ പൊട്ടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തെ രക്തപ്രസാദം മാറി. കത്തു വായിക്കുന്നതോറും ആ മുഖത്തെ വൈവർണ്ണ്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നൈരാശ്യത്തിന്റെ വിളംബരമായ ഒരു റെട്ടർവ്വിറ്റുശേഷം ആ വിഷണ്ണ ആരോടൊന്നിപ്പോലെ പറഞ്ഞുപോയി:—“എന്റെ രൂപ ഇരുനൂറു വെള്ളത്തിൽ. മറ്റുള്ള സ്കൂളിൽ ഹാജരാകാത്തതുകൊണ്ടു്, എന്നെ പിരിച്ചുവിട്ടു് പകരം ആളിനെ നിയമിച്ചുപോലും?” കണ്ണിരൊഴികിൽ നന്നത്തെ മുഖം തുടച്ചുകൊണ്ടു് ആ പരവശൻ പണിപ്പെട്ടു പാദങ്ങൾ മുറുപ്പിച്ചു വെച്ചു.

ബാങ്കിൽ ചെന്നപ്പോഴാണ് തനിക്ക് 'വാറണ്ടു'ണ്ടെന്ന് ആ മനുഷ്യൻ അറിയുക. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു ഭയപ്പെടാനില്ലായിരുന്നു, കറെ പണം കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്.

“തേടിയ വള്ളി കാലിൽ. ഞാൻ നടക്കുന്നതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയല്ലോ”—അദ്ധ്യാപകനിരിക്കുവാൻ ഇടം കൊടുത്തുകൊണ്ട് വാറണ്ടുശിപായി പറഞ്ഞു.

“മാനേജരെ, ഞാൻ കുറച്ചു പണവും കൊണ്ടാണു വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇനി കുറച്ചു സാവകാശം തരുമോ”—ആ ഭൂമി ബാധ്യസ്ഥൻ ചോദിച്ചു.

“എന്തോ ഒണ്ട്” മാനേജർ ആരാഞ്ഞു.

“അൻപതു”

“അമ്പതോ? അതെന്താ?”

“താമസിയാതെ മുഴുവൻ തന്നെ ഇടപാടു തീർത്തുകൊള്ളാം”

“വാദ്ധ്യാരെ, ഇതുകൊണ്ടാണെന്നു കാര്യമുണ്ടല്ലോ.”—അനേകരെ കരുക്കി നിർത്തിയിരുന്ന ആ ബുക്കു നിവർത്തുകൊണ്ടു മാനേജർ പറഞ്ഞു:—“ഒള്ളതിപ്പം താ. താമസിയാതെ തീർത്തുകൊള്ളണം.”

“തീർത്തോളമെന്നേ.”

“പലിശ തീർത്തോണ്ടെങ്കിലുമിരിക്കുന്നത് മതി” ആ കബുലിക്കു അയാളെ സ്വതന്ത്രനാക്കുവാൻ സമ്മതമില്ലായിരുന്നു.

പേനാ മഷിയിൽ മുക്കിക്കൊണ്ട് മാനേജർ അദ്ധ്യാപകനോടു രൂപവാങ്ങി. അഞ്ചു പത്തു രൂപ നോട്ടുകൾ!

മാനേജർ ഒരു തുറിച്ചുനോട്ടം. ഉഗ്രമായ ആ നോട്ടം അദ്ധ്യാപകനെ അമ്പരപ്പിച്ചു. വ്യാപ്തിന്റെ മുൻപിൽ മാൻപേടയെപ്പോലെ ആ നിരപരാധി വിറപറ്റി.

“ആർക്കുവേണം ഈ കള്ളനോട്ടുകൾ”—അയാൾ അലറി “ഇതെത്ര കണ്ടതാ, എരപ്പാളികൾ കളിപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്നു” ആ കൂലൻ നോട്ടുകൾ അയാളുടെ മുഖത്തേക്കു വലിച്ചെറിയുകയുണ്ടായി. അവ മുഖത്തടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ധ്യാപകൻ അസ്സപ്രജ്ഞനായി നിലപെട്ടിരുന്നു. ഒരു ശവസംസ്കാരകർമ്മത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ് പിന്നീട് അവിടെ അവശേഷിച്ചത്!

നരനാരായണ സർവാദം.

ഭഗവത്ഗീതയിലെ മമ് രഹസ്യങ്ങൾ.

(എം. വി. നാരായണയ്യർ, ബി. എ.)

ഭഗവത്ഗീത ഹൈന്ദവസംസ്കാരകേന്ദ്രമായ ഒരു മതഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല, അതു ലോകത്തിന്റെ ഒരു പൊതുസ്വത്താണ്. അസംഖ്യം പണ്ഡിതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പരമസ്തൂപം പശ്ചാത്യവുമായ വിവിധഭാഷാവിവർത്തനങ്ങളും മൂലം അതിന് അഖിലലോകപ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈശ്വരസാക്ഷാൽകാരവും മനുഷ്യജീവിതായോധനധർമ്മതത്വവും ഒരുമിച്ചു നൽകുന്ന ഈ ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥത്തെ ഒരുമുഖനിധിയായിട്ടാണ് ഇതരമതാനുയായികളും ഗണിക്കുന്നത്.

ബി. സി. രണ്ടാറന്തറാണ്ടിൽ മൗയ്യസാമ്രാജ്യം അധഃപതിച്ചതോടുകൂടി ഹിന്ദുമതത്തിനുള്ള പുനരുദ്ധാരണത്തോടുകൂടിയാണ് മഹാഭാരതവും ഭഗവത്ഗീതയും അവതരിച്ചതെന്ന് തത്വാനുഭവകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഭിന്നഭാഗത്തോളത്തന്നെ, ആചാരവൈവിധ്യത്താൽ ഭിന്നപ്രകൃതികളുമായ ബഹുസഹസ്രം ഹിന്ദുക്കളേ എങ്ങനെ ഹൈന്ദവവാദം സൗഹൃദത്തിൽ ഏകീകരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അന്നത്തെ ഭാരതത്തിലെ ഒരു പ്രധാനപ്രശ്നം. വിശിഷ്ട സംസ്കാരത്തിൽ തുല്യം താണു പടിയിലുള്ളവർക്ക് മതബോധമുണ്ടാക്കുന്നതിന്, ആത്മാവിന്റെ ഈശ്വരതത്വത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉപനിഷത്തുക്കൾ അപ്രഗത്ഭങ്ങളായിരുന്നു. അവയിലെ തത്വങ്ങളെ പ്രായോഗികജീവിതവുമായി ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനോ, സാർവത്രികമായ ഒരു മതാധ്യയനപരിപാടി രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനോ അന്നത്തെ ബ്രാഹ്മണർ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതു സ്വല്പമെങ്കിലും സാധിച്ചത് ശ്രീഷ്ഠനാണ്. അദ്ദേഹം സാമുദായികസമത്വങ്ങളെ ദുഃകീകരിച്ച് സ്വഭാവത്തുപ്രകാരം പ്രധാന ലക്ഷ്യമായി കല്പിച്ച് ധർമ്മബോധത്തെ വിപുലമാക്കി, ജീവിതലക്ഷ്യം മോക്ഷമാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന ഒരു മതം സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ അതിൽ വിരക്തിക്കും സന്യാസത്തിനും പരമബോധത്തേയും കർമ്മനിഷ്ഠയേയുംകാൾ പ്രാമാണ്യം നൽകിയിരുന്നതിനാൽ ബുദ്ധമത

ത്തിനും സാമുത്രികമായ ആനുകൂല്യം ലഭിച്ചില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിലായിരിക്കണം സാമാന്യജനതയുടെ വേദഗ്രന്ഥമായ മഹാഭാരതം അവതരിച്ചത്. ഉപനിഷത്തിലെ ദുർഗ്രഹങ്ങളായ തത്വങ്ങൾ ഇതിലാസഭാരാ സകല ജനങ്ങൾക്കും ഹൃദിസ്ഥമാകുകയും, അങ്ങനെ ഹിന്ദുമതക്ഷേത്രത്തിൽ പണ്ഡിതനും പാമരനും ഒരു പോലെ പ്രവേശനം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. മഹാഭാരതത്തിന്റെ മമ്ം വെളിവാക്കുന്ന അദ്ധ്യായമാണു ഭഗവത്ഗീത.

വേദാന്തിയുടെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് മനുഷ്യജന്മോദ്ദേശം “ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷ”ങ്ങളാണ്. ധനാർജ്ജനം, കർത്തവ്യനിർവ്വഹണം, ആഗ്രഹനിവൃത്തി എന്നീ ആദ്യത്തെ മൂന്നുമാണ് “പ്രവൃത്തി” അഥവാ ഐഹികജീവിതത്തിലെ കർമ്മപരിപാടി. ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യലക്ഷ്യവും, ഐഹികജീവിതത്തിലെ പ്രവൃത്തിഫലവും “നിർവൃത്തി” അഥവാ മോക്ഷമാകുന്നു. പ്രവൃത്തിയും നിവൃത്തിയും, രണ്ടും ആവശ്യമാണ്. പഞ്ചേന്ദ്രിയ സംഘടിതമായ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാവും, ആത്മാവിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ശരീരവും, യത്നിച്ചു ജഡവും ആത്മാവും ഒരുമിച്ചു സാഫല്യം നേടുന്നു. അഥവാ, ജന്മം, പ്രവൃത്തിയിൽകൂടി നിർവൃത്തിയിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ഇതാണു ഭഗവത്ഗീതയുടെ ആന്തരാർത്ഥം.

ഉപനിഷത്തിലെ നിർമ്മലബ്രഹ്മത്തേ പുരാണേതിഹാസങ്ങൾ സമൃദ്ധമാക്കി സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭഗവത്ഗീതയാകട്ടെ, സമൃദ്ധതയും നിർമ്മലതയും തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥബന്ധം വ്യക്തമാക്കി, ഈശ്വര സാക്ഷാൽകാരം അനുഭവവേദ്യമാകത്തക്കവണ്ണം ഭഗവത്ഭക്തി ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു. ഗീതയിലെ “ഭഗവാൻ” വിശ്വപരിപാലകൻ മാത്രമല്ല, സൃഷ്ടിയിലെ അനർഘരത്നങ്ങളെ കോത്തിണക്കിയ ഒരു രത്നഹാരമാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം

മനുഷ്യൻ ആത്മനിർവൃതി അരുളുന്ന ചിത്രപ്രപഞ്ചമാണ്. സജ്ജനത്തിന് ഭരിക്കലും ആപത്തുണ്ടാകയില്ലെന്നും സാക്ഷാൽ ഭക്തനാശമില്ലെന്നും തന്നെ നിഷ്കളങ്കം സ്നേഹിക്കുന്ന-സേവിക്കുന്ന- "ഭക്തന്റെ ഹൃദയക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് തന്റെ ആ കനകപ്രഭാകരാണ് സർവ്വ അജ്ഞാനാസകാരവും ഭൂരികരിക്കുമെന്നും ഭഗവാൻ നമ്മോടു ഉറപ്പു പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നയാൾക്കു വേണ്ടി പാപപങ്കത്തിൽ പതിക്കുകയില്ല. ഈ ദൃശ്യ സുസ്കാരബോധത്താൽ, മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിവികാസത്തിനും, ആത്മീയപ്രകാശത്തിനും, അനേകതത്തിൽനിന്നു ഏകതപത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമത്തിനും തദപരാ ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിനും ഭഗവത്ഗീത വഴി തെളിക്കുന്നു.

കരുക്ഷേത്രത്തിലെ പാവനമായ രണ്ടാകണത്തിൽവെച്ച് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അജ്ഞാന നൽകുന്ന ധർമ്മോപദേശമത്രേ ഗീത. കാമദുഷ്പാനികളുടെയും, ആയുധസംഘടനങ്ങളുടെയും ഗജതുരഗാദികളുടെ ഗർജ്ജനപോഷത്തിന്റെയും നടുവിൽ ആവിർഭവിച്ച് അജ്ഞാനൻ തന്റെ ഗാഢധീവൻ വലിച്ചുവെച്ചു. നൂറുകണക്കായ ആത്മമിത്രങ്ങളും, സ്ഥപാരികളുമായ അനേകലക്ഷം യോദ്ധാക്കൾ ശത്രുപക്ഷത്തിൽ അണിനിരന്നു നിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ആധിഭക്തനായി ആ ധീരൻ ഇതികർത്തവ്യതാമുഖനായി വീഴ്ത്താഴെയിട്ടു. ഈ ഭയങ്കരസന്ദർഭത്തിലാണ് സാരഥിയും ഉറവസ്വയമായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ ധർമ്മപ്രബോധനംകൊണ്ട് പാതമനേ കർത്തവ്യകൃതിയാക്കുന്നത്. ആ പത്സന്ധിയിലുള്ള ഈ ധർമ്മപ്രബോധം കർമ്മനിപുണതയുമാണെന്നതേ ലോകത്തിനാവശ്യം. അതുകൊണ്ടത്രേ ഭഗവത്ഗീത ഇന്നു സർവ്വാധ്യമായിരിക്കുന്നത്.

ഗീത അജ്ഞാനനും കൃഷ്ണനുമായുള്ള ഒരു സംഭാഷണരൂപത്തിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിക്ക ഇതിഹാസങ്ങളും ഈ നാടകരീതിയെ അനുകരിക്കുന്നു. നരനാരായണന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഈ സംഭാഷണം യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യാത്മാവും ഈശ്വരനും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തേയാണ് വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ധർമ്മബുദ്ധിയുടെ സ്വാഭാവികമായ ഭയവും, ശങ്കയും ചാഞ്ചല്യവുമാണ് അജ്ഞാനനുള്ളത്. സംശയനിവൃത്തിയും ആശ്വാസവും വൈദ്യുതവൃന്തംകൊണ്ടു അന്തരാത്മാവാണു കൃഷ്ണൻ. മനുഷ്യന്റെ ഐഹിക ജീവിതശകടത്തെ നിവീർപ്പും നയിക്കുന്ന ഈശ്വരാശ്രമായ ആത്മാവുതന്നെ പാതമസാരഥി. ജീവിതായോധനത്തിൽ സംഭവിക്കാറുള്ള നിരാശയും അഭയവ്യർത്ഥമാണ് അജ്ഞാനനുള്ളതെന്നത്. സായുജ്യമിഹിച്ച് ധർമ്മാർത്ഥത്തിൽ കൂടി ചരിക്കുന്ന ഏവനും നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ബഹുസഹസ്രം പ്രയാസങ്ങളാണ് കരുവസേനയും അവരുടെ കത്സിതനയങ്ങളും ആ സൈന്യത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ അധർമ്മവും ആത്മപ്രകാശത്തിന്റെ ധർമ്മബുദ്ധിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരമത്രേ മഹാഭാരതത്തിന്റെ മർമ്മം. സൗജന്യത്തിന്റെയും, ഹൃദയശുദ്ധിയുടെയും സഖാവാണു ഈശ്വരനെന്നും അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ലോകം നിരങ്കുശമായ ഒരു കരുക്ഷേത്രമാണ്. ഓരോ മനുഷ്യനും ആ മഹായുദ്ധത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുന്ന ഓരോ അർജ്ജുനനാണ്. ആ യുദ്ധത്തിൽ വിജയി ആകുന്നതിന് ഈശ്വരന്റെ സ്മരണയും, അതു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ശുദ്ധമായ കർമ്മകുശലതയും ആവശ്യമാണ്. കർമ്മധീരത ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതും അന്ത്യകരണത്തിന്റെ പ്രചോദനമായ ദൈവാൻകൂലുതന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ ശാഖോപശാഖകളായി വളരുന്ന തത്വശാഖയുടെ സുരഭില കസുമമാണ് ഭഗവത്ഗീത. അതിന്റെ പരിണതഫലമാണ്. സായുജ്യഅഥവാമോക്ഷം.

ആകാംക്ഷ.

(പി. എസ്. പത്മനാഭപിള്ള)

ഭൂരിനീഹാരമാം ഭൂതിയാൽ സർപ്പാഗ-
 ഭൂഷണംചാർത്തുമ്പ്പോൾ ഭൂധരധീശ്വരൻ
 അത്യുദാരതപം കലൻമനോഹര-
 വിസ്മൃതമാക്കിപ്പമുതത്താൻവിൽ
 ആശ്രയയോഗ്യമാശ്രമം, കണ്ഡന-
 വിശ്രാന്തിയേകിപ്പലൻ, പെരരാണികം
 കന്ദലതാപരിവേഷിതമായിട്ടും
 മന്ദാരമാകന്ദശാഖികൾപൂഴ്വേ
 അർപ്പിതപുഷ്പസുരഭിയായെപ്പൊഴും
 ദർപ്പുതച്ചുവിരാജിച്ചുതൽപദം
 ദുഷ്ടമൃഗാവസഭീകരമാംവനം
 കട്ടിക്കരിംകൾ പരത്തുന്നതാകിലും
 ശങ്കവിട്ടുങ്ങിങ്ങു മേഞ്ഞുമാൻപേടക-
 ഉഷണത്തിങ്കലുമാശ്രമംപുറിയും
 പച്ചിലച്ചാത്തിനെമ്പോൾവേലം വെച്ചു
 കൊച്ചുനീച്ചാലൊന്നൊഴുകുന്ന ശാന്തമായ്.
 പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടതിൻസൈകതഭൂവതിൽ
 നെഞ്ചകം സുവൃക്തമാക്കിപ്പുരസ്സലം
 അമ്മണൽതിട്ടക്കുമേലേതുണാസ്മൃത-
 സമ്മോഹനമാം സമനിലമേറിയാൽ
 കാട്ടുമരിക്കൾ പുത്തുപുതുമയിൽ
 കാഴ്ചവസ്ത്രം ധരിച്ചു നില്ക്കുന്നതും,
 വന്ദനം, വല്ലി, വള്ളിക്കുടിത്തോരമേ
 രമ്യഗീത പുതംഗങ്ങൾപൊഴിപ്പിച്ചും,
 ചേലുറസാലങ്ങൾ കാന്നനലുകുളിക്കു
 നീലത്തഴവിധാനിപ്പിച്ചും കണ്ടിടാം.
 ഉണ്ടവിടത്തിലൊക്കെശീകൻവൻതപ-
 സ്സാണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിക്തശുദ്ധസ്ഥലേ
 കാന്തിപ്രചരിമചേരുംശരണഭ-
 സ്സേന്തിത്തുടിക്കും വലാകകൾപോലവേ
 അമ്മുനിതന്നവദാതമാം മേനിയിൽ
 ഭൂസുക്കറികൾ പതിഞ്ഞുയഥാവിധി.
 നീലാരശീകരോഷ്ണങ്ങൾ ചിരസന്ധി-
 ചുഹാരനിദ്രാവിഹാരവിഹീനനായ്
 വല്ലലവും ജടയും ധരിച്ചിരുന്റെ
 ചൊല്ലൊണ്ടസിംഹാസനംലഭിച്ചിട്ടുവാൻ
 ധന്യൻതപോബലത്താൽതന്നനോരഥ
 മുന്നമിപ്പിച്ചു വിയൽപഥത്തോളവും
 നോക്കുവിൻ, സ്വാത്മാഭിലാഷമതിശ്രീയ-
 നാക്കുമേ; കിപുനസ്സംസാരവർത്തികൾ

ഹസ്തശാസ്ത്രം.

നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി അറിയണമെങ്കിൽ, സാമുദ്രിക(ലക്ഷണ)ശാസ്ത്രം കൂടിപ്പേർന്നിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം വാങ്ങി പഠിക്കുക. വില 6 റൂ.

പമാല.

മി: പി. സി. കോരുത്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഏറ്റവും രസകരങ്ങളായ നൂതനസമ്പൂർണ്ണങ്ങളായ പത്തു ചെറുകഥകളുടെ സമുച്ചയം. വില 6 റൂ.

മാനേജർ
കേരള പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി
പുലിപ്പാട്ടി - തിരുവല്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഭാര്യമാർ

പതിനാറായിരത്തൊട്ടിലും കൂടുതലോ?

അവരിൽ രാധയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം.

(ടി. വി. അരയൻ, അഴീക്കൽ)

പാരിടത്തിന്റെ പരിമളം, വിശേഷിച്ചു ഭാരതവർഷത്തിന്റെ പരമഭാഗധേയം, അത്രേ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ. കോടിക്കാർ കൊമ്പുകുത്തുന്ന ആ കോമളത്തിരുമേനി പ്രാപരയുഗത്തിന്റെ തേജഃപഞ്ചമാണ്. അഭേദമായ അഴകും ആഹ്ലാദവും ശ്രീകൃഷ്ണശബ്ദത്തെ—ആ മനോഹരനാമധേയത്തെ ആശ്രയിച്ചു ഒന്നുപോലെ മുർത്തിർവത്തിൽ വിജയിച്ചുയരുന്ന വിസ്മൃതമായ വിശ്വത്തിൻ അനന്തമായ ആനന്ദത്തിന്റെ—നിത്യബ്രഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ അടിത്തട്ടു കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ആ പരിമള ഭാരതി-അതിന്റെ മാറൊലി ഇന്നും ദിഗന്തങ്ങളെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. മനോജ്ഞതയുടെ മംഗളരൂപം—കമനീയകലകളുടെ മുർത്തികരണം—എന്നുവേണ്ടാ സകല സുന്ദരഭാവങ്ങളും കൃഷ്ണശബ്ദത്തിൽ ഒന്നുപോലെ ഒതുങ്ങിനിന്നു വിശ്രമംകൊള്ളുന്നു. പണ്ഡിതനും പാമരനും പരമനിർവൃതി പദത്തിൽ തെല്ലം ഭേദമന്വേദാവസായുജ്യമുള്ള അഭൈത സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആന്തരാത്മപ്രകാശനവും ഭഗവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ആ ആനന്ദമുർത്തിയെ അനുകരിച്ച ഒരു പണ്ഡിതപാരിജാതം—ജയദേവ കവി—തന്റെ സൂക്തസുന്ദരമായഗീത ഗോവിന്ദത്തിൽ—അഷ്ടപദിയിൽ ഇങ്ങനെ അനുവർണ്ണന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

“മേഘൈർമേഘരഞ്ജനം വനഭൂഃ-
ശ്യാമാസ്തമാലാർദ്ദമൈ-
ന്നക്തഭീരുരയം തപമേവതദിമംരാധേ-
ഗ്രഹം പ്രാപയ
ഇതപം നന്ദനിദേശനശ്ചലിതയോഃ-
പ്രത്യുദ്ധാകഞ്ചേദും
രാധാധവയോജ്ജ്വന്തിയമുനാകൃലേ-
രഥകേളയഃ”

ഓ! രാധേ! ആകാശം കാർമ്മേഘങ്ങളെക്കൊണ്ടു തിങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വനങ്ങളെ

കൂടെ പച്ചിലമരങ്ങളാൽ കറുത്തിരുണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉണ്ണിക്കപ്പൽ രാത്രിയിൽ ഭയമുള്ളവനാണ്. അതുകൊണ്ടു നീ തന്നെ വേണം ഇവനെ ഗ്രഹത്തിൽ കൊണ്ടുപോന്നു ആക്കാൻ എന്നുള്ള നന്ദഗോപരുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു വഴിതോറുമുള്ള വള്ളിക്കുടിലുകളിലും മരത്തണലുകളിലും കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവരായ രാധാധവന്മാരുടെ യമുനാതീരത്തിലെ വിജനകേളികൾ വിജയിച്ചു.

ഈ പരമരമണീയമായ പദ്യത്തിന്റെ അന്തർവശത്തു അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യഗറിന്മേൽ പലരും നന്നാ കഷണിക്കുന്നുണ്ട്. കൈക്കണ്ടതായ കണ്ണനും കാതികണ്ടപ്പുകുളമായി—നവയൗവ്വനത്തികവാൻ—രാധയ്ക്കു കൂലംകുത്തിക്കുതിക്കുന്ന യമുനാനദീതീരത്തുവെച്ച് അതും അതിരോഹരമായ ശരൽക്കാല ചന്ദ്രികയിൽ നിർലജ്ജം കേളിയാടുകയെന്നോ? അതെങ്ങനെ സംഭവിക്കും? ഈ അസമയത്തു പുത്രനുമായി നന്ദഗോപർ വനത്തിൽ വന്നിരിക്കുവാനുള്ള ചാരണം തന്നെ എന്തായിരിക്കാം! അപ്പോൾ രാധ അവിടെ എത്തിനായിട്ടു തനിയെ വന്നു? ഇന്ദ്രാദി സംഗതികളിൽ പലരും പരിഭ്രാന്തരാകാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആരാണീരാധ? പ്രകൃതത്തിലെ വിജനകേളിക്കുള്ള പ്രസക്തിയെന്തു? എന്നീവിധമുണ്ടാകാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

പരമാത്മാവായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ പതിനാറായിരത്തി എട്ടു ഭാര്യമാരും എൺപതിനായിരം സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ പ്രസക്തി. അദ്ദേഹം 125 കൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് പരാണങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നതു്. അവയുടെ സത്യാ എങ്ങനെയും ഇരിക്കട്ടെ. ഒരു നിശിതമായ പരിശോധന നടത്തുന്നപക്ഷം ഭാര്യമാരുടെ എണ്ണം കുറച്ചുകൂടി ക

വിത്തുനിൽക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണ്. നരകാസുരനിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ചു കന്യകമാർ പതിനാറായിരമാണല്ലോ. ശേഷമുള്ളവരുടെ പേരുവിവരമാണ് അടിയിൽ കുറിക്കുന്നത്. 1 അശ്വിനി, 2 സത്യഭാമ, 3 ജാംബുവതി, 4 ശൈബ്യ, 5 കാളിന്ദി, 6 മിത്രവന്ദ, 7 മാദ്രി, 8 ജാലമാസിനി, 9 നാഗജിതി, 10 രോഹിണി, 11 സുഭന്ത, 12 ലക്ഷ്മണ, 13 സുഭീമ, 14 സുഭേവാ, 15 പരശ്വതി, 16 ഉപാസംഗ, 17 കൗശിക, 18 സുതസോമ, 19 യൗധിഷ്ഠിനി, 20 വ്രതനി, 21 പ്രസ്താവിനി, 22 ഗന്ധാരി, 23 ഹൈമവതി, 24 സുഭീത. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ എട്ടുപേർക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ളതു്. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വിവരണം തരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പത്മം, ഭാഗവതം, വാമനം, കൃമം, ബ്രഹ്മം, വൈഷ്ണവം, സ്കന്ദം, വായു, ബ്രഹ്മവൈവർത്തം, മഹാഭാരതം എന്നിവയാണല്ലോ. ബ്രഹ്മവൈവർത്തത്തിൽ മാത്രമേ രാധയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ കാണുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവ ഈ വിഷയത്തിൽ മുകളോവം കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള കാരണം എന്തായിരിക്കാം. ഭാഗവതത്തിൽ ഒരു ചെറുസൂചന മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. അതും കേവലം അസ്സഷ്ടമായ നിലയിൽ. ഏതായാലും ശരി! രാധയില്ലാത്ത കൃഷ്ണൻ ഗന്ധമില്ലാത്ത പുഷ്പപേലോലൈ ആയിതിന്നിട്ടുണ്ട്. രാധാകൃഷ്ണനെ പഠിക്കാൻ ജീവാത്മാ പരമാത്മാക്കളുടെ ഒരു ദിവ്യമോഹനവിഗ്രഹമായി ഗണിച്ചു പലരും പൂജിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആ പാവനനാമധേയത്തിൽനിന്നു തന്നെ രാധാദേവികളുള്ള വൈശിഷ്ട്യവും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. മറ്റുള്ള കൃഷ്ണപത്നിമാർക്കും ഇങ്ങനെയൊരു മഹനീയ പദവി ആരും കൊടുത്തു ആരാധിച്ചുകാണുന്നില്ല.

ഇനി പുരാണലോകത്തിന്റെ അന്തർവശങ്ങളിൽക്കൂടി ഒരു പശ്ചാത്തന്നതായാൽ “ഗോലോകധാമം” എന്നൊരു ദിവ്യമഹാമണ്ഡലം ഉണ്ടെന്നു അറിവാൻ കഴിയും. അതു നിത്യസുഖഭായകമായ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിനും വളരെ ഉപരിയാണ്. അവിടത്തെ അഭിവന്ദ്യദേവൻ ഒരു കൃഷ്ണനാമധേയവാനാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഗോകുലത്തിലെ കമലാകാമുകനെക്കൊണ്ടു പ്രാഭവനായിതന്നെ പ്രശോഭിച്ചു. ആ മംഗളദേവന്റെ പ്രേമഭാജനം ഒരു രാധാദേവിയും ആയിരുന്നു. ആ ദേ

വിയുടെ ഉററതോഴി “വിരജ”യാണു്. ഗാനലോലുപനായ കൃഷ്ണൻ വിരജയിൽ അനുരക്തനായി തീർന്നു. ഈ ഒളിബാസുവം വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണു് വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഒരിക്കൽ വിരജാമന്ദിരത്തിൽപോയ കഥ ഗ്രഹപ്പിഴയ്ക്കുക്കുറേയോരായയും അറിഞ്ഞു. തോഴിയുടെ വസതിയിൽവച്ചുതന്നെ കണവന്റെ കള്ളത്തരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു കരുതി രാധയും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു. കലികൊണ്ട കാളിയെപ്പോലെ കലഹത്തിനായിട്ടുവന്ന രാധയെ ദാരുപാലകനായ “ശ്രീദമനൻ” തടഞ്ഞു വെളിയിൽതന്നെ നിത്തി ഏകിലും വിവരങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി അറിഞ്ഞ ആ മാത്രയിൽതന്നെ വിരജയാകട്ടെ ഭയാക്രാന്തയാകയും ഉടനെ വെള്ളത്തിൽചാടി ചാകുമുതലാണു് ചെയ്തതു്. ഈ ഭാരണസഭവത്തിൽ കൃഷ്ണനായ സങ്കടം അത്യധികമായിരുന്നു. ആ ഭഗവാനാകട്ടെ പെട്ടെന്നു വിരജയെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പർ മനമിണക്കിയ മരാള മിഥുനങ്ങളെപ്പോലെ വളരുന്നാൾ ഉല്ലാസപൂർവ്വം കഴിഞ്ഞുവന്നു. അവിരേണ അവളിൽ ഏഴു പുത്രന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ഒടുവിൽ പുത്രന്മാരുമായി വിരജ പിണങ്ങുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ മാതൃരാപത്തിനു വിധേയരായി ആ പുത്രന്മാർ സമുദ്രത്തിൽചെന്നു വിലയിച്ചു. ഈ വൃത്താന്തമെല്ലാം ഒന്നാഴിയാതെ രാധാദേവി അറിഞ്ഞു. മുൻപിന്നാലെ പുക്കത്തിരുന്ന കോപാനി ഇപ്പോൾ കത്തിജ്വലിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ കൊള്ളത്തായയെല്ലാം കാണിച്ച അടു ഭൂമിയിൽ ചെന്നുജനിക്കട്ടെ” എന്നു സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ അവർ ശപിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നിന്ദ്യത്തിങ്ക പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശ്രീദമനൻ ഒരുമ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം നിലവിട്ടു രാധയെ അക്ഷേപിച്ചുതുടങ്ങി. “നീ ഒരു അസുരനായി തീരട്ടെ” എന്നു ശ്രീദമനനെയും ശപിച്ചു. “നീ ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയായി ഭൂമിയിൽപിറക്കുന്നതാണു്” എന്നു ശ്രീദമനനും ശപിക്കാൻ വിട്ടില്ല. പിന്നീടാണു് അവർ ഇരുവരും ശാപത്തിന്റെ ഗുരവാ കാഴ്ചിച്ചതു്. ഉടനെ ഭഗവാന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭാടിയെത്തി സങ്കടങ്ങളെല്ലാം ഉണർത്തി. ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങളാരും ഇനി വേദിച്ചിട്ടു ഫലമില്ല. അങ്ങു് ഒരു അസുരരാജാവായി തീർന്ന ശ്രീശങ്കരനാൽ ശാപമോചിതനായി ഭവിക്കും. അപ്പുയോരായേ’ ഭവ

ഏകാന്തതയിൽ.

(പി. വി. നായർ)

ലോകത്തിൻപുഞ്ചിരിപ്പാഴ്ന്നിനാവിൻ ശോകാത്മവേദിയാം തപമെല്ലാം ഏകാന്തതയിൽ ഞാനെത്തിട്ടുവോ-
 ഛാകാശസുനങ്ങൾ ഭൂശ്വമാക്കും;
 വ്യാമോഹസമുദയം തകർന്നുകൊണ്ടു-
 ത്തുമണിഞ്ഞെന്നു കളിച്ചുണ്ടു;
 ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികഭാവം കാർവിലെടുത്തുപകർത്തിനിൽക്കും;
 വിഷ്ണുപസുരവ്യവിലോലതയെ സ്പഷ്ടമാക്കീടുകസുമജാലം;
 തിങ്ങുമിരുട്ടിലിലോകത്തിന്റെ പൊങ്ങിട്ടമഞ്ഞരുശ്വമാകും;
 എങ്ങും നിറഞ്ഞമദാസനതയ-
 ത്തുംഗശൈലങ്ങളെടുത്തുകാട്ടും;
 അന്തമറീവിധാന്തതജാല-
 മെന്തിനീവിശ്വപരിചിച്ഛിനും!
 വ്യഗ്രതയേറുമിലോകമുണ്ടോ സുഗ്രഹമാക്കാൻകൊതിച്ചിടുന്നു!”

തി എതിനു പാർഭുമാക്കുന്നു. നീ നേരത്തെതന്നെ ഭൂമിയിലേക്കു പോക. ഞാൻ പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ടു്. അന്തരമാണു് കൃഷ്ണാവതരത്തിൽ ഭൂണ്ഡവും അനുഗ്രഹിതമായതു്.....

ഒരിക്കൽ നന്ദഗോപർ കൃഷ്ണനായ കൊണ്ടു വന്നുവന്നതിലേക്കു പോയി. അവിടെയുള്ള ഭാഗ്യവീരവനങ്ങളിൽ പതുക്കെ മേച്ചിരുന്നു. നദിയിലെ രുചികരമായ ജലം പതുക്കെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചു താനും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. കട്ടിയെ മടിയിൽ ഇരുത്തി അദ്ദേഹം വടവുക്കുത്തിന്റെ ചുറ്റിൽ ഇരുന്നു. അപ്പുയോമുഖന! മായയായ ബാലകരൂപധാരിയായ കൃഷ്ണൻ തന്റെ വൈഭവം കൊണ്ടു ആകാശം പൊട്ടുന്ന മോഹപ്തനാക്കിത്തീർത്തു. ആകാശത്തിൽ കാർ നിരന്നതും വന്നതും അന്ധകാരനിബന്ധമായതും സ്വസ്ഥാവനത്തോടെ ഭയകരമായ ഇടിയുണ്ടായതും ധാര മുറിയാതെ മഴ പൊഴിയുന്നതും വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം ആടിയുലഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു വീഴുന്നതും കണ്ടിട്ടു നന്ദഗോപർ ഭയാക്രാന്തനായി. ഈ പതുക്കെ വിട്ടിട്ടു ഞാൻ എങ്ങനെ ആ തുമത്തിൽ പോ

കും. ഞാൻ ഗ്രാത്തിലേക്കു പോയില്ലെങ്കിൽ ഈ കഞ്ഞിനു് എന്തു സംഭവിക്കും? ഇങ്ങനെ നന്ദൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ കരയുവാൻ തുടങ്ങി. മായാഭയത്താൽ ഭീതിയോടുകൂടി-ആ കട്ടി-പിതാവിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചു. ആ സമയത്തു രാധ കൃഷ്ണന്റെ അരികത്തു വന്നുചേർന്നു.

ഭക്തവരേണ്യനായ മഹാകവി ജയദേവൻ ഈ കഥാഗതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് ഗീത ഗോവിന്ദം വിരചിച്ചതെന്നു ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആദർശരൂപണിയായ രാധയെ കൂടുതൽ ആരാധനീയയാക്കിയതു് ജയദേവകവിയാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ബങ്കാളത്തിൽ ഏതു ഇടുങ്ങിയ മൂലയിലും രാധയുടെയും കൃഷ്ണന്റെ ദിവ്യമംഗളസ്വരൂപം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവാലയങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണു്. അത്രത്തോളം പ്രസക്തി ഭാരതത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തും ഇല്ല.

കാരണ്യപരമായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനെയു്കൊണ്ടു രാധയാകട്ടെ നേരെ വൃന്ദാവനത്തിലേക്കാണ് കടന്നതു്. സുന്ദരസുഷമാപ്രസരംകൊണ്ടു പ്രകൃതിയുടെ താണുവരംഗമായ അവിടം ഒരു മോഹനചിത്രം പോലെ വിലസുന്നതായി രാധ കണ്ടു. അപ്പോൾ തനിക്കു പൂർവ്വകഥാസ്മരണയുണ്ടായി. ഉടനെ അവിടം നന്ദനാരാമമൂലം ഒരു വിഹാരഭൂമിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഗോലോകധാമത്തു വച്ചുണ്ടായ വാദന്തപ്രകാരം അപ്പർ പ്രേസല്ലാപങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ ഭാവിച്ചു. ഈ ചൈവിത്രബന്ധത്തിനു് ഉത്തമപുരോഹിതൻ ആവശ്യമാണല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ബന്ധം കേവലം മൃഗീയമായിട്ടെ സാധാരണക്കാർ കരുതുകയുള്ളു. ഉടനെ വിസ്മയകാവിതനായി ബ്രഹ്മാവും മുനിമാരും അവിടെ ആഗതരായി. പല ഭ്രാഷണങ്ങൾക്കും ശേഷം ആ മോഹനപ്തവനത്തിൽ വച്ചു വേദവിധിപ്രകാരം രാധയെ കൃഷ്ണൻ വിവാഹം ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ കൃഷ്ണൻ രാധാകൃഷ്ണനായി. ഇങ്ങനെ കൃഷ്ണന്റെ പ്രഥമചതിയാണു് രാധ. ഈ ദിവ്യദമ്പതിമാരുടെ പരിമളകേളി ഭൂമണ്ഡലത്തെ എന്നും പുളകംകൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വിജയിക്കുമാറാകട്ടെ.

സ. തൃ. യ. ഓ.

പിട്ടം തട്ടിപ്പം മിരട്ടം

(വിദ്വാൻ, ചെന്നിത്തല കെ. കൃഷ്ണൻ)

പിട്ടം തട്ടിപ്പം മിരട്ടം ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ മിക്കവാറും ഒന്നി ചേയിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ത്രിമൂർത്തികൾ ക ടാക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളെ സുസ്തേതക്കാൾ ഭയപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ത്രിസുത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് ഒരു മാതിരിയുള്ള ആളുകളെ വശത്താക്കാൻ ഇവർ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

പിട്ട മുതലായവ വേഷത്തിലും ഭാഷയിലും ഭാവത്തിലും ഏഴുത്തിലും കാണുന്നുണ്ട്. കായ്തന്നെടാൻ ചിലർ സന്യാസിമാരുടേയോ, മന്ത്രവാദികളുടേയോ, ജ്യോത്സ്യന്മാരുടേയോ, വൈദ്യന്മാരുടേയോ ക്രാമകന്മാരുടേയോ മറ്റോ വേഷം ധരിക്കുന്നു. ജട, ബ്രഹ്മ, കാഷായവസ്ത്രം, കമണ്ഡലു, ത്രിദണ്ഡ് മുതലായവ ധരിച്ചവർക്ക് മുഴുവൻ സന്യാസിമാരെപ്പോലെ നടന്നു പണം പിടങ്ങുന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. രാത്രിയാകുമ്പോൾ ഈ കപടയോഗികളുടെ വേഷവും ഭേഷ്യമെല്ലാം മാറുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ഈ ജടാധാരികളുടെ ജട വെളിപ്പെടാതിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ആശ്വാസകരമെന്നെ.

ചില സിന്ധൂരങ്ങളും പൊടികളും ഗുളികകളും ഭസ്മങ്ങളും മറുമുണ്ടാക്കി ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി മാറാവ്യാധി പിടിപെട്ട ഭരണനരകമനുഭവിക്കുന്ന ചില രോഗികളുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു രണ്ടുദിവസത്തിനകം രോഗം വേരോടെ നശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മറ്റും പറഞ്ഞു കൈവശമുള്ള മരുന്നു കൊടുത്ത് അമിതമായ വില പറിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുകളയുന്ന പലമുറി വൈദ്യന്മാരുമുണ്ട്. “തുളസിനീരണ്ണയിൽ സേവ്യാൽ” എന്നും മറ്റും ചില മുറിശ്ശികളും ഇവർ സമയംപോലെ തട്ടിവിടും.

തങ്ങൾക്ക് അതിരറ്റ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടെന്നും സംസ്കൃതത്തിലോ ഭാഷയിലോ ഉള്ള ഏതു ശ്ലോകത്തിനും അർത്ഥം പറയാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അല്പജ്ഞന്മാരെ തങ്ങൾ

അപാരപണ്ഡിതന്മാരാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ചില ജ്ഞാനലവഭൂഷിതന്മാരുണ്ട്. ഇവർ തങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം മറുജ്ഞവരെ പൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും. തങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത പദ്യത്തിന് തെറ്റായ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ചില പദങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം അറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങൾ നിഘണ്ടുക്കളിലാക്കി ഒരു കോശങ്ങളിലാക്കി ഇല്ലെന്നു തീർത്തു പറയും. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഇവർ നോക്കാത്ത നിഘണ്ടുക്കളോ കോശങ്ങളോ ഇല്ലെന്നു തോന്നും. ഒരിക്കൽ ഒരു വിദ്വാന്മാനാണ് വേദാന്താർത്ഥം തെറ്റായ അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ അയാൾ ശരിയായ അർത്ഥം പറഞ്ഞതുകേട്ടു “നിങ്ങൾക്കു ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം അറിയാമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കാനായിട്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്” എന്നു തട്ടിമുളിച്ചത്രേ.

സാധാരണജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പ്രാസംഗികന്മാർ, കഴൽക്കാർ, തകിൽക്കാർ, ചെണ്ടക്കാർ, പാട്ടുകാർ, നടന്മാർ, ജാലവിദ്യക്കാർ, വ്യാപാരികൾ മുതലായവരും ധാരാളം തട്ടിപ്പു കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

പത്രങ്ങളിലേയും മറ്റും പരസ്യങ്ങളിലും തട്ടിപ്പിന്റേയും മറ്റും നിമിത്തം കാണുന്നുണ്ട്. ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടിയിൽ ചേർക്കുന്നു.

(1) ലക്ഷ്മിയന്ത്രം

“ഗൃഹദോഷങ്ങളെ തീർത്ത് ആരോഗ്യം, ധനസമ്പാദനം, വ്യവഹാരം, ഭാഗ്യക്കുറി, ഉദ്യോഗം, പരീക്ഷ എന്നിവയിൽ വിജയം നൽകും. വിചാരിക്കുന്ന ഏതു കാര്യവും ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ സാധിക്കും. സന്താനം വേണ്ടവർക്ക് സന്താനമുണ്ടാകും. ഒരു നന്ത്രം ധരിച്ചാൽ മതി. നാലുകാര്യങ്ങൾ സാധിക്കണമെങ്കിൽ ദിവ്യശക്തിയുള്ള 4-ാം നമ്പർ ആവശ്യപ്പെടുക. വില 5. രൂ 4 ണ.

മാത്രം. അഞ്ചുകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സാധിക്കണമെന്നുള്ളവർ അതുതകരമായ എട്ടാം നമ്പർ വാങ്ങുക. നിസ്സാരമായ വില 10 രൂ. 8. ണ. മാത്രം. പോസ്റ്റേജ് പ്രത്യേകം. അസത്യമെന്നോ വിഫലമെന്നോ തെളിയിക്കുന്നവർക്ക് 550 രൂപാ സമ്മാനം. ഫലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വില തിരിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്.”

(2) ദേവന്തീ കൂന്തൽവളരും പരിമള തൈലം.

“ദുർഗ്ഗഭജനവും ആമുലങ്ങളുമായ പല പച്ച മരുന്നുകളും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ വിശിഷ്ട തൈലത്തിൽ ഒരു തുള്ളി പുരട്ടിയാൽ മതി. പരിമളം എടുത്തടിക്കും. വെഞ്ചാമരപോലെ നരച്ച രോമങ്ങൾ കരിവണ്ടുപോലെ കറക്കും. മുടി നിബദ്ധവും നിബലീസുവുമായിത്തീരും. കണ്ണാടിക്കഷണലിയിൽപ്പോലും രോമങ്ങൾ തഴച്ചുവളരും. തലവേദന, തലകറക്കം, ജലദോഷം, ചുമലിമാന്ദ്യം, പീനസം, മുതലായ രോഗങ്ങൾ ഓടിയൊളിക്കും. കണ്ണിനു കൂർച്ചമുണ്ടാകും. കരുടൻ കണ്ണുകൾക്കും ചെങ്കിടൻ ചെവി കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. സുഖനിദ്രയുണ്ടാകും. കുപ്പിയൊന്നിനു രൂപമുണ്ടു മാത്രം. ഉടൻ അപേക്ഷിക്കുക. താമസിച്ച്യാൽ ഇമാർദ്ദം ത്തിനിടയാകും.”

(3) ചിമ്മിണി (ഒരു പുതിയ നോവൽ) 10-ാം പതിപ്പ്

“അതിവിശിഷ്ടവും അഭൂതപൂർവ്വവും അതുഭൂതാവഹമായ ഈ നോവൽ ഒന്നു വായിക്കാത്തവർ ഭാഗ്യമിൻ തന്നെ. കഥ ആപാദപൂർവ്വം സരസമധുരം. ഭാഷ ലളിതകോമളം. ആകൃതി അതികമനീയം. കണ്ടാൽ നന്മുണ്ടാകും. വായിച്ചാൽ കരളലിയും. കൈയിലെടുത്താൽ താഴെ വെയ്ക്കുക. ചുരുക്കം പ്രതികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ ആവശ്യക്കാർ ഉടൻ അപേക്ഷിക്കുക.”

(4) കെ. കട്ടപ്പ. D. H. C. S. F. M, R.S. (തിരുമുവിദംഗൻ)

“വീഴ്ചമൂലമൊ മറ്റൊരു ഉണ്ടാകുന്ന ഒടിവ്, ചതവ്, മുറിവ്, വളവ്, തെളിവ്, പുളവ്, പിരിവ്, തെരിവ്, തിരിവ്, ഉളുക്ക്, ചുളുക്ക് മുതലായവ ഒരു നിമിഷത്തിൽ ഭേദപ്പെടുത്തും. രോഗിക്കു് അശേഷം വേദനയുണ്ടാകയില്ല. നേരെമറിച്ച് സുഖം തോന്നുകയും ചെയ്യും. ഒടിഞ്ഞ അസ്ഥികൾ തമ്മിൽ ചേർക്കും. വളഞ്ഞ അസ്ഥികൾ നേർക്കും. അ

നേകം മഹതിമഹാനാരുടെ വിലയേറിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്."

തട്ടിപ്പം മറ്റും മൂലം പലരും പല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ വലിയ ആളുകളുടെ സേവ സമ്പാദിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ വലിയ ആളുകളുടെ ബന്ധുത്വമോ മൈത്രിയോ പറഞ്ഞു സ്വകാര്യം നേടുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു പിടുകാരൻ ചവറയിൽ ശങ്കരൻതമ്പി അവർകളുടെ മേൽവിലാസമഴുതിയ ഒരു കവർ കൈയിൽ കാണിച്ചുകൊണ്ടു മാവേലിക്കരനിന്നും തിരുവനന്തപുരം വരെ വള്ളക്കൂലിയും മറ്റും കൊടുക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അമ്പുന്മാരിൽനിന്നും പണം കടം വാങ്ങിക്കാൻ വീടുകാരൻ ഒരു നല്ല വിദ്യ കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേറൊരാളുടെ പക്കൽനിന്നും ഇന്നപ്പോൾ തിരിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു കറെ പണം കടം വാങ്ങിക്കുന്നു. ആ പണം ഉപയോഗിക്കാതെ പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുപറഞ്ഞ അവധിക്കു തന്നെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം പണം വാങ്ങിച്ചു കണിശത്തിന് തിരിച്ചുകൊടുത്തശേഷം ഒരു നല്ല തുക പറിച്ചിട്ടു കാലു മാറിക്കളയുന്നു.

ഏതായാലും പിട്ടുംമറ്റുംകൊണ്ടുപോകത്തിൽ വിജയം നേടാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മനശ്ശമാകുന്നു. "ധർമ്മാവിജയതേനിത്യാ സത്യാ ജയതിനാഗൃതം" എന്നാണ് ആപ്തവാക്യം. പിട്ടുംമറ്റും അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ വെളിപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഈ സൂത്രത്രയംകൊണ്ടു പെരുമാറുന്നവൻ സകലരുടെയും പരിഹാസപാത്രമായിത്തീരുന്നു. അവന്റെ ജീവിതം ക്ലേശകരവും ജൂതപ്സാവധവുമായി പരിണമിക്കുന്നു. അതിനാൽ ലോകം ജ്ഞാപുഷ്പിയോടുകൂടി പെരുമാറിയാൽ അതു തങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

അറിയിപ്പ്.

ഭാഷാപോഷിണിയുടെ അതർ, ഏജൻറായി മി: ആർ. കൃഷ്ണപ്പെട്ട (സുസ് ഏജൻറ്, അതർ)യെയും; കണ്ടു, വാഴൂർ, ചിറക്കടവു, എരുമേലി, മണിമല, പെരുവള്ളി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഏജൻറായിമി: റി. പി. കേശവപിള്ളയേയും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ നാടകവേദി!

(നെടുവള്ളി, നാരായണക്കുറുപ്പ്)

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ കമ്പനിക്കാരുടെ നാടകം! കാണേണ്ടതുതന്നെ. കഥ, അതിമനോഹരം! അഭിനയിക്കുന്നവളോ. സൗന്ദര്യഭാവതയെന്നും നാടകരാണിയെന്നും പറക്കെ അറിയപ്പെടുന്നവൾ!...ഞാൻ കൂട്ടുകാരുടെ വരവും കാര്യം ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ഇരുന്നിരുന്നു കസേരയിലേക്കു് ഒന്നു മലൻ; പെട്ടെന്നു ഒരു മയക്കം വന്നു കൺപോളുകളിൽ കൈയ് വച്ചു!

* * * * *

"ഭാസ്യ." ഒരു വിളിയും തുടന്ന് വെമ്പലോടുകൂടിയ ഒരു നിർബന്ധവും! "എഴുന്നേൽക്ക ഡേ, വേഗം! മറുവരൊക്കെ മുഖേ പോയി" ഞാൻ, എഴുന്നേറു നടന്നു കഴിഞ്ഞു, ഞാനും സ്നേഹിതനുംകൂടി, നാടക സ്റ്റേജിനടുക്കൽ തന്നെ കസേരയിൽ ഇരിപ്പു പിടിച്ചു.

ഒരു വിസിൽവിളി. നാടകം തുടങ്ങാനുള്ള റൊജ്ജ കർട്ടൻ എഴുതാ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് ഉയർന്നു മറഞ്ഞു. ഹാ, അതെന്തു്? കണ്ണു മഞ്ചു—പുതുതായി തുറക്കപ്പെട്ട ഒരു തേജോമണ്ഡലമോ? അതാ, സ്വർഗ്ഗീയ നിർവൃത്തിയുടെ ഒരു കാഴ്ച!

ഉഷയുടെ മണിയാ. പൊന്നൊളി ചിതുന്ന ഒരു മണിമഞ്ചു! അതിൽ ഒരു അലോക ലാവണ്യം—കൃത്രിമ ശോഭയുടെ പൊന്നലകൾ മാറിലണച്ചു പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു അകൃത്രിമ തേജസ്സ്! ഉഷ ഉറക്കമാണു്.

ഉഷയുടെ സുപ്രസിദ്ധ സ്വപ്നമാണു് രംഗം. ആ കവിൾക്കണ്ണാടികളിൽ പല പല നിറങ്ങൾ മാറി മാറി വീഴുന്നു. അന്തിവിണ്ണിലെപ്പോലെ സ്വപ്നത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പ്രേമാനുഭൂതികളുടെ ചില ഭാവവിശേഷങ്ങൾ!!

ഉഷ, കൈയ്കൾ കിളുത്തു, തിരികെ നെഞ്ചിൽ ചേർത്തമുത്തു ഒരു ഗാഢാലിംഗനം!! കാമുകൻ കൈയ്ക്കുളിച്ചുണ്ടു്! ആ സ്വപ്നഖിമാരിണിയ്ക്കു മാത്രം കാണാം!

അവൾ അതാ ഞെടുത്തു! ആ പൊൻകിനാവിന്റെ വാതിലടഞ്ഞുപോയി!

ഹാ! അവൾ യഥാർത്ഥതയ്ക്കു മുമ്പിൽ കണ്ണു വിടിഞ്ഞിപ്പോയി; എഴുന്നേറുപോയി. അവിടെങ്ങും കാമുകനില്ല. വെറും ശൂന്യം.

കിനാവിൽ കണ്ട പുരുഷനെത്തേടി യെന്ന വ്യാജേന അവൾ:നാട്ടുംഎന്റെനേക്കൊന്നയച്ചു. ഒരു അർത്ഥവത്തായ നോട്ടം! അതു് മുകൾഭാഷയിൽ ചിലതെല്ലാം മന്ത്രിച്ചു. പ്രേമത്തിന്റെ ആത്മഗ്രന്ഥമായ സന്ദേശങ്ങൾ.

നാടകം തീർന്നു; കാണികളെല്ലാം പിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ പാദംപോലും വെളിയിലേക്കു നീങ്ങിയില്ല. എങ്ങനെ നീങ്ങാ? എന്റെ ഹൃദയമശേഷം ഉഷയായി അഭിനയിച്ച സുഷമ കൈയ്ക്കുലാക്കിയിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ഞാൻ, മാനേജരെച്ചെന്നു കണ്ടു; യാചിച്ചു, ആ കമ്പനിയിൽ എന്തെക്കൂടെ എടുക്കണേ—എന്നും മറ്റും! എടുത്തു; ഭാഗവതരുടെ പുറകുപാട്ടിനു്. ചിലപ്പോഴെല്ലാം കർട്ടൻ വലിയ്ക്കയും വേണം! ഞാൻ, ഒരു ആശ്വാസത്തിന്റെ തണലിൽ വിശ്രമിച്ചു. മാനക്കേടു് എന്നുള്ള ഒരു മുടുകതിർപ്പാലും എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല ദിവ്യപ്രേമത്തിനായുള്ള ദാസ്യം!

ഞാൻ അപ്പോൾ തന്നെ സുഷമയെ കാണാൻ പാഞ്ഞു! പ്രേമഹൃദയങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ പലതും പറയാനാണുവാം. ലോകമറിയേണ്ട!

അതാ സുഷമ! എന്റെ മനസ്സിൽ പൂങ്കു പുറങ്ങ ഒരിളക്കം. അവളെ ഓമനേ, എന്നു വിളിക്കാൻ എന്റെ നാവിനു് ഒരു അടങ്ങാത്ത കൊതി. ഞാൻ മുഖോട്ടു് ആയാൻ ഭാവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവളുടെ മുഖത്തു് ഒരു നിർവ്വീകാരഭാവം. എന്നെ കണ്ടിട്ടു പോലുമില്ലെന്ന ഭാവം സുഷമ മന്ദമന്ദം നടന്നുപോകുന്നു. ഞാൻ സ്തബ്ധനായി ഇരുന്നുപോയി.

പിററദിവസത്തെ കളി. ഭാഗവതരുടെ പുറകിലിരിയ്ക്കുന്നുകൊണ്ടു് ഞാൻ

അങ്ങിനെ സുഷമയെ ആത്തിയോടെ നോക്കുകയാണ്. ഉഷ, ബോധം കെട്ട് വീഴുന്ന രംഗമായി. അതാ വീണുകഴിഞ്ഞു. അകത്തുനിന്നും ഒരു വിസിൾവിളി. ഭാരമുള്ള ഉരുളൻ തടിയോടുകൂടിയ കർട്ടൻ ഉഷയുടെ കഴുത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ താങ്ങാവരുന്ന്! കാണികൾ സ്തബ്ധരായി, അയ്യോ വിളിച്ചു പോയി. ആ തടി, യാതൊന്നു മറിയാതെ കിടക്കുന്ന അവളുടെ പൂമുടി മേനിയിൽ വീണാൽ-ഛാ! ഒരൊറ്റച്ചാട്ടത്തിന് കർട്ടൻ തള്ളിനീക്കി സുഷമയെ രക്ഷിക്കാൻ എനിയ്ക്ക് സാധിച്ചു. സുഷമ, കണ്ണുതുറന്ന്; നടന്നതും നടക്കാമായിരുന്നതും മനസ്സിലാക്കി; എന്റെ നേക്കു കൃത്യജ്ഞതയുടെ തുമിഴിക്കോണം ഒന്ന് അയയ്ക്കുമാത്രം ഉണ്ടായി.

കാൽകഴയ്ക്കാത്ത പല ഭീനചിന്തകളുടെയും പുറകെ ഓടിത്തളന്ന് ഞാൻ, നമുചെന്നായി ഇരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പുറകിൽ ഒരു കാലോച്ച. ഞാൻ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. സുഷമ, അടുക്കൽ നിൽക്കുന്നു. എന്റെ മനം തെരുതെരെ ഇളകി. അതിനെ അടക്കാൻ ഞാൻ പണിപ്പെട്ടു വിഷമിക്കുകയായി.

“ഞാനൊരു കടക്കാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!”—സുഷമ, പുഞ്ചിരിവിടിച്ചു സ്വപരത്തിൽ പറയുകയായി. “നിങ്ങൾ, തൽസമയത്തു” അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ—“എനിക്കു” അപ്പോൾ കൃത്യജ്ഞതയുടെ നാവനക്കാൻ പോലും ശക്തിയില്ലായിരുന്നു.”

ഒരു ശ്വാസവേഗത്തിൽ എന്റെ മിഴികൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു പാഞ്ഞു. പ്രേമത്തിന്റെ മൊയയെങ്കിലും കാണാൻ ഇല്ല, വെറുംശൂന്യതമാത്രം. നിരാശ!

“നിങ്ങൾ ഒരു വിഷാദ ചിന്തകനായിത്തീരാതെത്താണോ കാഴ്ച?” അവൾ ചോദിച്ചു.

ഭീനത്തിലില്ലാത്ത വേദന, സഹതാപപ്രദർശനത്തിലുണ്ടാക! എന്റെ ഹൃദയം ഏങ്ങലടിച്ചു. ഗൽഗദത്തിന്റെ കണ്ണുത്തിൽ ഞാൻ ആവലാതിപ്പെട്ടു: “നേരിടുന്നതൊക്കെ നൈരാശ്യമായാൽ” — “അതിന്റെകാരണമാണ് ചോദിച്ചത്” —

ഞാൻ, അവളുടെ സംസാരരീതിയിൽ മതിമറന്ന് ആ പാദത്തിൽ വിഴാൻ ഭാവിച്ചു. മാർത്താണ്ഡത്തിൽ ഒരിഴച്ചിൽ! ഹൃദയാന്തരത്തിൽ ഒരുമിനൽ! വിവേകശക്തിഎന്നെവിലക്കി നിർത്തി. ഒടുവിൽ ഞാൻ ആത്മാവിനോടെനവണ്ണം ഒന്നുമന്ത്രിച്ചു. ഒരു പരീക്ഷ: “പറയണം!”

“പറയണം”—സുഷമയുടെ നിർബന്ധം ഹൃദയം വല്ലാതെ ഇളകിക്കൊണ്ടിരുന്നു: എങ്കിലും ഞാൻ മതിമറക്കലിന് ഇപ്പറത്തു നിന്നതെയുള്ള. എന്നെക്കൊ

ണ്ടു പറയിയെന്നതിൽ എന്താ രസം? ആകട്ടെ. ഞാൻ പറഞ്ഞു. “പറയാം ഒരിയ്ക്കൽ ഒരു ഹൃദയം എന്നെ പ്രേമാഹ്വാനം ചെയ്തു ആകർഷിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ അടുത്തണഞ്ഞപ്പോൾ അത് എന്ന്—” ഞാൻ, സുഷമയുടെ മുഖത്തേക്കു ഒന്നു നോക്കി. അവളോ, അവിടെ ഒരു പുഞ്ചിരി മാത്രമുണ്ട്. അതിൽ എല്ലാമുണ്ട്. ഒന്നുമില്ല. എന്തൊരു നാട്യം!!

“ഏതു ഹൃദയമെന്നുകൂടെ—” ഞാൻ കുറച്ചുനേരമാലോചിച്ചിരുന്നിട്ട്, ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടു:—“അതു് ചോദിയ്ക്കരുത് ഒരു തസ്സം.”

“എന്തു തസ്സം?” “ഒരു ആത്മസത്യം; എന്നോട് നിഷ്കളങ്കസ്നേഹം ഉണ്ടെന്ന് സത്യം ചെയ്യുന്നവരോടു മാത്രമേ അതു പറയുകയുള്ളൂ എന്നു” ആ നാമം, എനിക്കു രഹസ്യമാണ്—” ഒരു കൌശലപ്രയോഗം.

“നല്ല സത്യം. അപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങിനെ പറയണം.” സുഷമ മന്ത്രിച്ചു. എന്റെ ആത്മതന്ത്രിയിൽ കിണി കിണി എന്നു ശബ്ദം മുഴങ്ങി. “പറയണം” ഞാൻ യാചനയുടെ ഭാഷയിൽ മന്ത്രിച്ചു.

“എന്നാൽ പറയുന്നു” ഇറിയ കണ്ണുത്തിൽ സുഷമ പറഞ്ഞു:—“എനിയ്ക്ക് നിങ്ങളോട്—നിഷ്കളങ്കസ്നേഹമുണ്ട് പറയു”

ഛാ! ഒരു അഗാധമായ ആത്മവിസ്തൃതി! ഒരു തരിതരിയ്ക്കൽ! ഹൃദയത്തിൽ പതിനായിരം മിന്നലുകൾ! സുഷമയുടെ കാരാഗ്രം എന്റെ കൈയിലായി! എന്റെ സു—ഷ—

ഒരൊറ്റ നിമിഷത്തേക്കു ഒരു നിശ്ചലത. അടുത്ത നിമിഷം ഒരു ഗജനാ! “മൊയ്” ഒരു തീവ്രകാപത്തിന്റെ തിരഞ്ഞപ്പൽ. പരിഹാസത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ആഘാതം. സുഷമ, ചൊടിചെഴുതുന്നതു് ചൊല്ലുളഞ്ഞു. ഞാൻ ജീവച്ഛവമായി ഇരുന്നുപോയി അവിചാരിതമായി സംഭവിച്ച ജളതപം!

അങ്ങനെയിരിയ്ക്കെ ആ പരുക്കുളുന്ന അഴുകിന്റെ മുറിയിൽനിന്നും അഭിമാനത്തെ മുറിപ്പെടുത്തുന്ന ചില ആക്ഷേപവാക്കുകൾ വന്നു എന്റെ കാതിൽ വീണു! തരിപോലും ഇട്ടേക്കാതെ ആ ശയച്ചാരമാക്കുന്ന ചില ആഗേയാസ്രങ്ങൾ!! കുറച്ചുനേരം എനിയ്ക്ക് ഒന്നും കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ചെവിക്കല്ലു അടഞ്ഞുപോയി. കണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, മിഴി, മറിഞ്ഞുപോയി. ഒരു അസഹ്യമായ ശോകമുട്ട!

ഉടൻ ഞാൻ, ആ കമ്പനി വിട്ടു; എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ രൂപീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു നാടകക്കമ്പനിയിൽ ചേർന്നു. പ്രധാന നടന്റെ ഭാഗം എന്നിൽ വന്നു ചേർന്നു. കഥ, ‘ഉഷാകല്യാണം’

എന്റെ അനുഭവദാഹപോലും, വിചാരിച്ചിരുന്നതിലധികം വിജയമായിക്കലാശിച്ചു. ലോകർ, എനിയ്ക്ക് രണ്ടാം അനിരുദ്ധൻ എന്ന അപരനാമവും കല്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയുടെ പേരും എങ്ങും പരന്നു.

എന്റെ വിജയമണ്ഡപത്തിൽ കാൽവച്ചപ്പോൾ എനിയ്ക്ക് ഒരു ആശ്വാസമാത്രം തോന്നിയിരുന്നു:—“ഇനിയും സുഷമ എന്നെ കാണുകയാണെങ്കിൽ—! അപ്പോൾ ഭാവനാബരത്തിൽ പാറിപ്പറക്കുന്ന എന്റെ മനം ഇങ്ങനെ പാടിയിരുന്നു:— “സുഷമ, ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുകയായിരിയ്ക്കും.”

ഞങ്ങളുടെ ഒരു വിശേഷാൽകളി. അനിരുദ്ധൻ ഉറക്കമുണർന്ന് ആദ്യമായി ഉഷയെക്കാണുന്ന രംഗം. തെളിയുന്നതന്നു മുട്ടിൽ ഉണർന്നുനോക്കു് ഞാൻ നല്ലപാടും കണ്ണോടിച്ചു. അരങ്ങിനടുത്തു് മുഖിലെ കസേരകളിൽ ഒന്നിൽ ഒരപൂർവ്വതേജസ്സ്. ഞാൻ കണ്ണു തിരുമ്മിനോക്കി. ഛാ! പണ്ടത്തെ ഉഷാവേഷധാരിണി! സുഷമകളി കാണുന്നതിനൊമ്പന്നിരിയ്ക്കുന്നു?

ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയിലെ ഉഷ, മുഖിൽ നിൽപ്പുണ്ട്. അവളെയും അഭിനയത്തെയും ഞാൻ മറന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ മിഴികൾ സുഷമയിൽത്തന്നെ തറഞ്ഞുനിന്നുപോകുന്നു. നിഴലിനു പോലും ഞാൻ കൊതിച്ചതു്, അതാ പൊരുളായിത്തന്നെ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽക്കാണുന്നു. എന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ ഒരു തരിതരിയ്ക്കൽ. മാർത്താണ്ഡത്തിൽ ഒരു ഇക്കിൾ!! ദേഹമെങ്ങോ ഒരു ഇഴച്ചിൽ!!

അതാ, സുഷമയുടെ കവിൾ തുടക്കുന്നു. ചുണ്ടു വിറയ്ക്കുന്നു. നെഞ്ചു് തുടിയ്ക്കുന്നു. മെയ്യിളകുന്നു,—അവൾ കസേരയിൽ നിന്നു്—എന്തു് എന്റെ അടുക്കൽ! “പ്രാണ-നാഥ” നിർവൃതിയുടെ ഒരു വിളി. ഞാൻ അവളെ താങ്ങി; നെഞ്ചോടു ചേർത്തു നിർത്തി ചെവിയിൽ, ഓമനേ, സുഷമേ എന്നു വിളിച്ചതും എന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ ഒന്നിളകിത്താൻ ഉണർന്നു് ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു.

കണ്ണു തുറന്നപ്പോളുണ്ട്, എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി: കൈയ്ക്കു് മൾ തലയറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് മുഖിൽ നില്ക്കുന്നു. ഏതാണോ ഹേ, നിങ്ങളുടെ സുഷമേ? കൈയ്ക്കു് മൾ ചോദിച്ചു.

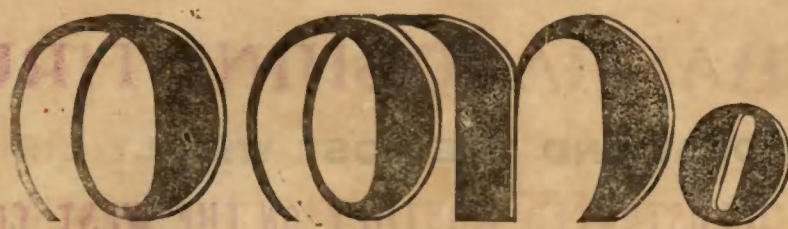
“അ: വെറും സ്വപ്നം” നില്പെട്ടവരുത്തിയ ഒരു ചിരിയോടെ ഞാൻ ജളതയുടെ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

കൈയ്ക്കുൾ പറയുകയാണ്. “അപ്പോൾ ഇന്നലെ നാടകത്തിനു വിളിക്കാത്തതുന്നനായി. അല്ലേ”

“അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് സുഖമായി ഒരു നാടകം അഭിനയിയ്ക്കാൻ തന്നെ സാധിച്ചു.” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

വ
നി
താ

മാ
സി
ക.

സിനിമാ സംബന്ധമായ ഉത്തരമാസിക.

100 ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയിലെ ചില സൂപ്പർസിദ്ധ ചലനചിത്രക്കമ്പനിക്കാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി, മെ: കെ. എം. മാത്തൻതറകൻ (ജ്ഞാനാംബികയിലെ ഗാനകന്താവ്) പി. സി. കോരുത്ത് എന്നിവരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ "രത്നം" എല്ലാ മലയാളമാസത്തിലും 20-ാം തീയതിതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഇത് ഊസികയ്ക്ക്, മലയാളത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ പ്രചാരം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം വില വളരെക്കുറച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. കവർ രണ്ടുനിറം. ധാരാളം ചിത്രങ്ങൾ. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ഒറ്റപ്രതി ഒരു ചക്രം

50-ന 1 രൂപ മാത്രം.

തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, കോഴിക്കോട്, എന്നീ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ 200 പ്രതികളിൽ കുറച്ചും, മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ 50 പ്രതികളിൽ കുറച്ചും ഏജൻസി കൊടുക്കുന്നതല്ല. 500 പ്രതികളിൽ കൂടുതൽ ഒരുമിച്ചെടുക്കുന്ന ഏജൻറന്മാർക്ക് ചില പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതാണ്.

ഏജൻറന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്കെത്ര പ്രതിവിതം വേണമെന്ന് എഴുതി അറിയിക്കുക. ഒന്നാം (ജനുവരി) ലക്കം വൃശ്ചികം 20-ാം-നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ചെറിയ രസികൻ ലേഖനങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്.

മാനേജർ - "രത്നം,"

പുളിക്കീഴ്, തിരുവല്ല.

ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഉന്മേഷവും ശരീരത്തിന്റ ഓജസ്സും നൽകുന്ന

ദേവസ്യം.

ആയുർവേദ സിദ്ധൗഷധങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായും ശരീരവോഷകവും ആയ ഏക ദിവ്യൗഷധമാണിത്. ദിവ്യവൃദ്ധികൾ കൊണ്ട് ശാസ്ത്രീയമായും അത്യുത്തമമായ വിധത്തിൽ കരസ്ഥാകർഷണ കൂടാതെയും തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ജ്വരം, ക്ഷയപ്പനി, നെഞ്ചുവേദന ന്യൂനമോണിയ, കഠിനം, ശ്വാസം, ഹൃദ്രോഗം, ക്ഷയം രക്തപിത്തം, രക്തസ്രാവം, പാണു, അർശസ്സ് പിത്തം, മേഹവർഗ്ഗം കടലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാവിധരോഗങ്ങൾ, ഗർഭാശയ രോഗങ്ങൾ പ്രസവാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ, കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന കഠിനം, കരപ്പൻ, ശുല, നീർക്കെട്ട്, ഫഹനക്കെട്ട് മുതലായവയ്ക്കും ദേവസ്യം അമൂല്യമായ ശമനൗഷധമാകുന്നു. നിത്യവേദനയെ വിമുക്തമാക്കുവാൻ ദേവസ്യം ഉന്മേഷം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ബുദ്ധിക്ക് ഉണർച്ചയും ഓർമ്മശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരനൂഹ സിദ്ധൗഷധമാണ്.

12 ഒൺസ് കപ്പി 1-ന് 1 രൂ. 12 ഞ.

റാ. കെ. കോശിവൈദ്യൻ

എസ്സ്, വൈ. എം. വൈദ്യശാല.

A. O. പുയപ്പള്ളി. P. O. കൊട്ടാരക്കര.

N. B. മരുന്നവില മുൻകൂറായി അയക്കുന്നവർക്ക്, പോസ്റ്റൽ ചെക്കിംഗ് ചെയ്ത് ഇനാം.

ഹംസോദയ രസായനം

അസ്ഥിശ്വാവം, പുഴമേഹം, (conorrhea) എന്ന പേരുകളാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗുരുഭാഗങ്ങൾ എന്ന പഴക്കമുള്ളതാണെങ്കിലും നിശേഷം നശിപ്പിച്ച്, നഷ്ടപ്പെട്ട അന്തരാഗ്നത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തവും, പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശപ്രകാരം അനേകം ദിവ്യവൃദ്ധികൾ വേണം തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും; അത്ഭുതഫലപ്രദമായ ഏകസിദ്ധൗഷധം. മുപ്പതു ദിവസത്തെങ്കിലും മരുന്നിന് മൂന്നരൂപ മാത്രം. വി. പി. ചെലവു പുറമേ.

Dr. പി. നീലകണ്ഠപിള്ള. D. Sc. A. വൈദ്യകലാനിധി

ശ്രീധനപത്മനിവിലം സംസ്കാർ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല.

(പലയക്കുന്നെൽ) ലിറക്കടവ്, പൊൻകുന്നം. A. O.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി. P. O.

ഭാരതീയ കഥകൾ.

മി: പി. സി. കോരുത്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ള രസകരങ്ങളായ 27 ചെറുകഥകളുടെ ക്രോഡീകരണം. വില 1 രൂപ മാത്രം.

മാനേജർ, കേരളപഞ്ചീകീഴ് കമ്പനി പുളിക്കീഴ് - തിരുവല്ല.

THE BHASHAPOSHINI, TIRUVALLA.

THE OLDEST AND THE MOST WIDELY CIRCULATED
ILLUSTRATED MONTHLY ON THE WEST COAST.

“ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ,”

ബേബി സരോജ—“ത്യാഗഭൂമി”യിൽ